

וישם את קרשיו ויתן את בריזיו ויקם את עמודיו
ויפרש את האהל על המשכן וישם את מכסה
האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה את
משה

ויקח ויתן את העדות אל הארץ וישם את הבדים על
הארץ ויתן את הכפרת על הארץ מלמעלה ויבא
את הארץ אל המשכן וישם את פרכת המסך
ויסך על ארון העדות כאשר צוה יהוה את
משה

ויקח וישלח באהל מועד על ירך המשכן צפונה מזוהן
לפרכת ויערך עליו ערך לחם לפני יהוה כאשר
צוה יהוה את משה

וישם את המזרה באהל מועד צפון השלחן על ירך
המשכן צגבה ויעל הצרת לפני יהוה כאשר צוה
יהוה את משה

וישם את מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת
ויקטר עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה את
משה

וישם את מסך הפתוח למשכן ואת מזבח העולה שם פתח משכן אהל
מועד ויעל עליו את העולה ואת המזחה כאשר
צוה יהוה את משה

וישם את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה
מים לרחצה ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו
את ידיהם ואת רגליהם בבאם אל אהל מועד
ובקרבתם אל המזבח ורחצו כאשר צוה יהוה
את משה

ויקם את החצר סביב למשכן ולמזבח ויתן את מסך שער החצר
ויכל משה את המלאכה

ויכס העצן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את
המשכן ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי
שכן עליו העצן וכבוד יהוה מלא את המשכן
ובהעלות העצן מעל המשכן יסעו בני ישראל
בכל מסעיהם ואם לא יעלה העצן ולא יסעו עד יום
העלאתו כי עצן יהוה על המשכן יומם ואש תהיה
לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד
לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם
כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבמה מן הבקר

ומן השאף תקריבו את קרבנכם אם עלה קרבנו
מן הבקר זכר תמים יקריבו אל פתח אהל מועד
יקריבו אתו לרצונו לפני יהוה וסמך ידו על ראש
העלה וצריעה לו לכפר עליו ושחט את בן הבקר
לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם
וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל
מועד והפשט את העלה ונתח אתה לנתחיה ונתנו
בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על
האש וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את
הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש
אשר על המזבח וקרבו וקרעו ירוחץ במים
והקטיר הכהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח
צחוד ליהוה ואם מן השאף

קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים
יקריבו ושחט אתו על ירך המזבח צפונה לפני
יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח
סביב ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו
וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש
אשר על המזבח והקרבו והקרעו ירוחץ במים
והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה
הוא אשה ריח צחוד ליהוה

ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התרים
או מן בני היונה את קרבנו והקריבו הכהן אל
המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה וצמעה
דמו על קיר המזבח והסיר את מראתו בצנתה
והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן
ושסע אתו בכנפיו לא יבדיל והקטיר אתו הכהן
המזבחה על העצים אשר על האש עלה הוא
אשה ריח צחוד ליהוה ונפש

כי תקריב קרבן מצחה ליהוה סלת יהיה קרבנו
ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה והביאה אל בני
אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה
ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן את
אזכרתה המזבחה אשה ריח צחוד ליהוה והזותרת
מן המצחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי
יהוה וכי תקרב קרבן מצחה

מאפה תצור סלת זכות מצה בלולת בשמן ורקיני
משות משחים בשמן ואם
מצחה על המזבח קרבן סלת בלולה בשמן
מצה תהיה פתות אתה פתים וישקת עליה שמן
מצחה הוא ואם

מצחת מרזשת קרבן סלת בשמן תעשה והבאת

את המזבח אשר יעשה מאלה ליהוה והקריבה
אל הכהן והגישוה אל המזבח והרים הכהן מן
המזבח את אזכרתה והקטיר המזבח אשה ריח
ניחוח ליהוה והזותרת מן המזבח לאהרן ולבני
קדש קדשים מאשי יהוה כל המזבח אשר
תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל
דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה קרבן ראשית
תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח
ניחוח וכל קרבן מזבחתך במלח תמלח ולא תשביט
מלח ברית אלהיך מעל מזבחתך על כל קרבן
תקריב מלח

תקריב מזבחת בכורים ליהוה אביב קלוי באש
גרש כרמל תקריב את מזבחת בכורך ונתת עליה
שמן ושמת עליה לבנה מזבחה הוא והקטיר הכהן
את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה
אשה ליהוה

ואם זבוח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב
אם זכר אם נקבה תמים יקריבו לפני יהוה וסמך
ידו על ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד
וזרקו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח
סביב והקריב מזבוח השלמים אשה ליהוה את
הזחלב המכסה את הקרב ואת כל הזחלב אשר
על הקרב ואת שתי הכלית ואת הזחלב אשר
עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד
על הכליות יסירנה והקטירו אתו בני אהרן
המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על
האש אשה ריח ניחוח ליהוה

ואם מן השאן קרבנו לזבוח שלמים ליהוה זכר או
נקבה תמים יקריבו אם כשב הוא מקריב את
קרבנו והקריב אתו לפני יהוה וסמך את ידו על
ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו
בני אהרן את דמו על המזבח סביב והקריב מזבוח
השלמים אשה ליהוה זחלבו האליה תמימה לעמת
העצה יסירנה ואת הזחלב המכסה את הקרב ואת
כל הזחלב אשר על הקרב ואת שתי הכלית ואת
הזחלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת
על הכבד על הכלית יסירנה והקטירו הכהן
המזבחה לחם אשה ליהוה

ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה וסמך את ידו
על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני
אהרן את דמו על המזבח סביב והקריב ממנו
קרבנו אשה ליהוה את הזחלב המכסה את הקרב

ואת כל הזולב אשר על הקרב ואת שתי הכליות
ואת הזולב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת
היתרת על הכבוד על הכליות יסירנה והקטירים
הכהן המזבחה לחם אשה לריח ניחוח כל זולב
ליהוה חזקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם
כל זולב וכל דם לא תאכלו

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
לאמר גִּפְשׁוּ כִּי חֲזַטְתֶּם בְּשִׁגְגַת מַעֲוֹת יְהוָה
אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָהּ וְעָשִׂיתֶם מֵאֲזַת מִהֲנֶה אִם הִנְהֵךְ
הַמִּשְׁיִיחַ יִחַטֵּא לֹא־שִׁמַּת הָעַם וְהַקֹּרֵב עַל חֲטֵאתוֹ
אֲשֶׁר חֲטָא פֶּר בֶּן בֶּקֶר תָּמִים לַיהוָה לֹא־טָאֵת
וְהֵבִיא אֶת הַפֶּר אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה
וּסְמַךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַפֶּר וּשְׁחַט אֶת הַפֶּר לִפְנֵי
יְהוָה וּלְקַח הַכֹּהֵן הַמִּשְׁיִיחַ מִדַּם הַפֶּר וְהֵבִיא אֹתוֹ
אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶת אֲצַבְעוֹ בְּדָם וְהִזָּה
מִן הַדָּם שִׁבְעַת פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֶת פְּנֵי פֶרֶכַת
הַקֹּדֶשׁ וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן הַדָּם עַל קַרְנוֹת מִזְבֵּחַ הַקֹּדֶשׁ
הַסָּמִים לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת כָּל דָּם
הַפֶּר יִשְׁפֹךְ אֶל יְסוּד מִזְבֵּחַ הָעֹלָה אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד וְאֶת כָּל זֹלָב פֶּר חֲטָאת יָרִים מִמֶּנּוּ אֶת
הַזֹּלָב הַמְּכֹסֶה עַל הַקֹּרֵב וְאֶת כָּל הַזֹּלָב אֲשֶׁר עַל
הַקֹּרֵב וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֶת הַזֹּלָב אֲשֶׁר עַל־הֵן
אֲשֶׁר עַל הַכְּסָלִים וְאֶת הַיִּתְרֹת עַל הַכְּבוֹד עַל
הַכְּלִיֹּת יִסְרְנָה כְּאֲשֶׁר יוֹרֵם מִשּׁוֹר זָבַח הַשְּׁלָמִים
וְהַקְּטִירִים הַכֹּהֵן עַל מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת עוֹר הַפֶּר וְאֶת
כָּל בְּשָׂרוֹ עַל רֹאשׁוֹ וְעַל כַּרְעָיו וְקַרְבּוֹ וּפְרָשָׁיו
וְהוֹשִׁיֵּא אֶת כָּל הַפֶּר אֶל מִזְוִיָּךְ לַמִּזְבֵּחַ אֶל מְקוֹם
טָהוֹר אֶל שַׁפְךְ הַדָּשָׁן וְשָׂרַף אֹתוֹ עַל עֵשִׂים בְּאֵשׁ
עַל שַׁפְךְ הַדָּשָׁן יִשְׂרָף

וְאִם כָּל עֲדַת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ וְנִעְלַם דְּבַר מַעֲוֹת
הַקֹּהֶל וְעָשׂוּ אֲזַזַּת מִכָּל מַעֲוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא
תַעֲשִׂינָהּ וְאֲשַׁמּוּ וְזוֹדַעַת חֲטָאת אֲשֶׁר חֲטָאוּ עָלֶיהָ
וְהַקֹּרֵב הַקֹּהֶל פֶּר בֶּן בֶּקֶר לֹא־טָאֵת וְהֵבִיאוּ אֹתוֹ
לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וּסְמְכוּ זָקְנֵי הָעֵדָה אֶת יָדֵיהֶם עַל
רֹאשׁ הַפֶּר לִפְנֵי יְהוָה וּשְׁחַט אֶת הַפֶּר לִפְנֵי יְהוָה
וְהֵבִיא הַכֹּהֵן הַמִּשְׁיִיחַ מִדַּם הַפֶּר אֶל אֹהֶל מוֹעֵד
וְטָבַל הַכֹּהֵן אֲצַבְעוֹ מִן הַדָּם וְהִזָּה שִׁבְעַת פְּעָמִים
לִפְנֵי יְהוָה אֶת פְּנֵי הַפֶּרֶכַת וּמִן הַדָּם יִתֵּן עַל קַרְנוֹת
הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת כָּל
הַדָּם יִשְׁפֹךְ אֶל יְסוּד מִזְבֵּחַ הָעֹלָה אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד וְאֶת כָּל זֹלָבוֹ יָרִים מִמֶּנּוּ וְהַקְּטִיר הַמִּזְבֵּחַ
וְעָשִׂיתָ לַפֶּר כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לַפֶּר חֲטָאת כִּן יַעֲשֶׂה

לו וכפר עליהם הכהן וסלח להם והשיב את הפר
אל מזוזן למזבח ושרף אתו כאשר שרף את הפר
הראשון וזאת הקהל הוא
אשר נשיא יחטא ועשה אזהר מכל מצות יהוה
אלהיו אשר לא תעשינה בשמחה ואשם או הודע
אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו
שעיר עזים זכר תמים וסמך ידו על ראש השעיר
ושחט אתו במקום אשר ישחט את העולה לפני
יהוה וזאת הקהל הוא ולקח מדם החטאת באצבעו
ונתן על קרנת מזבח העולה ואת דמו ישפך אל
יסוד מזבח העולה ואת כל חלבו וקטיר המזבחה
כחלב זבוח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו
וסלח לו

ואם נפש אחת החטא בשמחה מעם הארץ בעשנה
אחת ממצות יהוה אשר לא תעשינה ואשם או
הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעירת
עזים תמימה נקבה של חטאתו אשר חטא וסמך את
ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום
העולה ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנת
מזבח העולה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח
ואת כל חלבה יסיר כאשר יוסר חלב מעל זבוח
השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחוח ליהוה
וכפר עליו הכהן וסלח לו

ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה
יביאה וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט
אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העולה
ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת
מזבח העולה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח
ואת כל חלבה יסיר כאשר יוסר חלב הנשם
מזבוח השלמים והקטיר הכהן אתם המזבחה על
אש יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר
חטא וסלח לו

ונפש כי תחטא ושמטה קול אלה והוא עבד או
ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו או נפש אשר
תאצ בכל דבר שמה או בגבולת חיה שמה או
בגבולת בהמה שמה או בגבולת שרץ שמה ונשם
ממנו והוא שמה ואשם או כי יאצ בשמה אדם
לכל שמהתו אשר ישמה בה ונשם ממנו והוא ידע
ואשם או נפש כי השבע לבטא בשפתים להרע
או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשמחה
ונשם ממנו והוא ידע ואשם לחטאת מאלה והיה
כי יאשם לחטאת מאלה והתודה אשר חטא עליו

והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא
זקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת
וכפר עליו הכהן מחטאתו ואם לא תגש ידו די
שה והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או
שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לטהרה
והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת
ראשונה ומלק את ראשו ממוק ערפו ולא יבדיל
והיה מדם החטאת על קיר המזבח והגשאר בדם
ימשה אל יסוד המזבח חטאת הוא ואת השני
יעשה עולה כמשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו
אשר חטא ונסלח לו ואם

לא השגיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה
והביא את קרבנו אשר חטא עשירה האפה סלת
לחטאת לא ישם עליה שמן ולא יהן עליה לבנה
כי חטאת הוא והביאה אל הכהן וקמץ הכהן
ממנה מלוא קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה
על אש יונה חטאת הוא וכפר עליו הכהן על
חטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה
לכהן כמזבחה וידבר יהוה אל

משה לאמר נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה
מקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה איל תמים
מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש
לאשם ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ואת
זמישתו יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר
עליו באיל האשם ונסלח לו

ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות
יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא
עונו והביא איל תמים מן הצאן בערכך לאשם
אל הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר שגג
והוא לא ידע ונסלח לו ואשם הוא אשם אשם
ליהוה

וידבר יהוה אל משה לאמר נפש כי תחטא ומעלה
מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד
או בגזל או עשק את עמיתו או משא אבדה וכחש
בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה
האדם לחטא בהנהגה והיה כי יחטא ואשם והשני
את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק
או את הפקדון אשר הפקדו או את האבדה
אשר משא או מכל אשר ישבע עליו לשקר
ושלם אתו בראשו וזמישתו יוסף עליו לאשר
הוא לו יתנו ביום אשמתו ואת אשמו יביא ליהוה
איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן

וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אהת
מכל אשר יעשה לאשמה בה

וידבר יהוה אל משה לאמר צו את אהרן ואת בניו
לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על
המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד
בו ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על
בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את
העלה על המזבח ושמו אש המזבח ופשט את
בגדיו ולבש בגדים אחרים והשיא את הדשן אל
מזוזה למזוזה אל מקום שהור והאש על המזבח
תוקד בו לא תכבה ובשר עליה הכהן עשים
בבקר בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה
חלבי השלמים אש תמיד תוקד על המזבח לא
תכבה וזאת תורת המזוזה

הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח
והרים ממנו בקמטו מסלת המזוזה ומשמנה ואת
כל הלבנה אשר על המזוזה והקטיר המזבח ריח
ניחוח אזכרתה ליהוה והזותרת ממנה יאכלו אהרן
ובניו מצות תאכל במקום קדש בזצר אהל מועד
יאכלוה לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי
קדש קדשים הוא כזטאת וכאשם כל זכר בבני
אהרן יאכלנה חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה
כל אשר יגע בהם יקדש

וידבר יהוה אל משה לאמר זה קרבן אהרן
ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו
עשירת האפה סלת מזוזה תמיד מזשיתה בבקר
ומזשיתה בערב על מזבת בשמן תעשה מרבכת
תביאנה תפלי מזוזת פתים תקריב ריח ניחוח
ליהוה והכהן המשח תזחתי מבניו יעשה אתה
חק עולם ליהוה כליל תקטיר וכל מזוזת כהן
כליל תהיה לא תאכל

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל
בניו לאמר זאת תורת הזטאת במקום אשר תשחט
העלה תשחט הזטאת לפני יהוה קדש קדשים
הוא הכהן המזטא אתה יאכלנה במקום קדש
תאכל בזצר אהל מועד כל אשר יגע בבשרה
יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליה
תכבס במקום קדש וכלי חרש אשר תבשל בו
ישבר ואם בכלי נחשת בשלה ומרק ושטף במים
כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא וכל
זטאת אשר יוצא מדמה אל אהל מועד לכפר
בקדש לא תאכל באש תשרף

וזאת תורת האשם קדוש קדשים הוא במקום
אשר ישחטו את העולה ישחטו את האשם ואת
דמו יזרק על המזבח סביב ואת כל זבלו יקריב
ממנו את האליה ואת הזלבי המנסה את הקרב
ואת שתי הכלית ואת הזלבי אשר עליהן אשר
על הכסלים ואת היתרת על הכבוד על הכלית
יסירנה והקטיר אתם הכהן המזבחה אשה ליהיה
אשם הוא כל זכר בכהנים יאכלו במקום קדוש
יאכל קדוש קדשים הוא כזבאת באשם תורה
אזת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה והכהן
המקריב את עלת איש עור העולה אשר הקריב
לכהן לו יהיה וכל מזחה אשר תאפה בתנור וכל
צעשה במרחשת ועל מזבחת לכהן המקריב אתה
לו תהיה וכל מזחה בלולה בשמן וחרבה לכל
בני אהרן תהיה איש כאזיו

וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהיה אם
על תודה יקריבו והקריב על זבח התודה חלות
מצות בלולת בשמן ורהיקי מצות משחים בשמן
וסלת מרבנת חלת בלולת בשמן על חלת לחם
חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו והקריב
ממנו אזור מכל קרבן תרומה ליהיה לכהן הזרק
את דם השלמים לו יהיה ובשר זבח תודת
שלמיו ביום קרבנו יאכל לא יזיח ממנו עד בקר
ואם צדר או צדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את
זבחיו יאכל וממחרת והצותר ממנו יאכל והצותר
מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף ואם
האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי
לא ירצה המקריב אתו לא יזשב לו פגול יהיה
והנפש האכלת ממנו עונה תשא והבשר אשר
יגע בכל שמה לא יאכל באש ישרף והבשר
כל טהור יאכל בשר והנפש אשר תאכל בשר
מזבח השלמים אשר ליהיה ושמאתו עליו וזכרתה
הנפש ההוא מעמיה ונפש כי תגע בכל שמה
בשמאת אדם או בבהמה שמה או בכל שקץ
שמה ואכל מבשר זבח השלמים אשר ליהיה
וזכרתה הנפש ההוא מעמיה וידבר יהיה אל
משה לאמר דבר אל בני ישראל לאמר כל זלבי
שור וכשב ועז לא תאכלו וזלבי צבליה וזלבי
טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלהו
כי כל אכל זלבי מן הבהמה אשר יקריב ממנה
אשה ליהיה וזכרתה הנפש האכלת מעמיה וכל
דם לא תאכלו בכל מושבתים כעוף ולבהמה

כל צפוש אשר האכל כל דם וזכרתה הצפוש
ההוא מעמיה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
לאמר המקריב את זבחו שלמיו ליהוה יביא את
קרבתו ליהוה מזבחו שלמיו ידיו תביאנה את
אשיו יהוה את הזולת על הזחה יביאנו את הזחה
להניף אתו הצופה לפני יהוה והקטיר הכהן את
הזולת המזבחה והיה הזחה לאהרן ולבניו ואת
שוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם
המקריב את דם השלמים ואת הזולת מבני אהרן
לו תהיה שוק הימין למנה כי את חזה התצופה
ואת שוק התרומה להזתי מאת בני ישראל
מזבחי שלמיהם ואתן אתם לאהרן הכהן ולבניו
לחקה עולם מאת בני ישראל זאת משחת אהרן
ומשחת בניו מאשיו יהוה ביום הקריב אתם לכהן
ליהוה אשר צוה יהוה ליהוה ליהוה ביום משחו
אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם זאת
התורה לעולה למזחה ולזטאת ולאשם ולמלואים
ולזבוח השלמים אשר צוה יהוה את משה בהר
סיני ביום צוה את בני ישראל להקריב את
קרבתיהם ליהוה במדבר סיני

וידבר יהוה אל משה לאמר קח את אהרן ואת
בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר
הזטאת ואת ששני האילים ואת סל המעות ואת
כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד ויעש משה
כאשר צוה יהוה אתו ותקחל העדה אל פתח אהל
מועד ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה
יהוה לעשות ויקרב משה את אהרן ואת בניו
וירחץ אתם במים ויהן עליו את הנחת ויחגר אתו
באבנט וילבש אתו את המעיל ויהן עליו את האפוד
ויחגר אתו בזשט האפוד ויאפוד לו בו וישם עליו
את החשן ויהן אל החשן את האורים ואת התמים
וישם את המצנפת על ראשו וישם על המצנפת
אל מוט לפניו את שני הזהב נזר הקדש כאשר
צוה יהוה את משה ויקח משה את שמן המשחה
וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש אתם
ויח ממנו על המזבוח שבע פעמים וימשח את
המזבוח ואת כל כליו ואת הכיר ואת כלו לקדשם
וישק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח
אתו לקדשו ויקרב משה את בני אהרן וילבשם
כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש להם מצנפות
כאשר צוה יהוה את משה ויעש את פר הזטאת

ויסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת
וישחט ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח
סביב באצבעו ויחטא את המזבח ואת הדם ישק
אל יסוד המזבח ויקדשוהו לכפר עליו ויקח את
כל הזלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת
שתי הכליות ואת זלבהן ויקטר משה המזבחה
ואת הפר ואת ערו ואת בשרו ואת פרשו שרף
באש מזחוק למזבחה כאשר צוה יהוה את משה
ויקרב את איל העולה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם
על ראש האיל וישחט ויזרק משה את הדם על
המזבח סביב ואת האיל צתח לנתחיו ויקטר משה
את הראש ואת הנתחים ואת הפדר ואת הקרב ואת
הכרעים רחוק במים ויקטר משה את כל האיל
המזבחה עלה הוא לריח ציחא אשה הוא ליהוה
כאשר צוה יהוה את משה ויקרב את האיל השני
איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על
ראש האיל וישחט ויקח משה מדמו ויתן על תנוך
אין אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן
רגלו הימנית ויקרב את בני אהרן ויתן משה מן
הדם על תנוך אצבע הימנית ועל בהן ידם הימנית
ועל בהן רגלם הימנית ויזרק משה את הדם על
המזבח סביב ויקח את הזלב ואת האליה ואת כל
הזלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי
הכליות ואת זלבהן ואת שוק הימין ומסל המשות
אשר לפני יהוה לקח זולת משה אצות וחלת לחם
שמן אצות ורקיב אחד וישם על הזלבים ועל שוק
הימין ויתן את הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו
וישק אתם תנופה לפני יהוה ויקח משה אתם מעל
כפיהם ויקטר המזבחה על העלה מלאים הם לריח
ציחא אשה הוא ליהוה ויקח משה את הזחה ויניפהו
תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה למונה
כאשר צוה יהוה את משה ויקח משה משמן
המשחה ומן הדם אשר על המזבח ויז על אהרן
על בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו ואתו ויקדש את
אהרן את בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו ויאמר
משה אל אהרן ואל בניו בשלחו את הבשר פתחו
אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת הלחם אשר בסל
המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלו
והגותר בבשר ובלחם באש תשרפו ומפתחו אהל
מועד לא תשא שבעת ימים עד יום מלאת ימי
מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם כאשר
עשה ביום הזה צוה יהוה לעשות לכפר עליכם

ופתח אהל מועד תשבּו יומם ולילה שבעת ימים
ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן
צויתי ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר
צוה יהוה ביד משה

ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולקהני
ישראל ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר
לחטאת ואיל לעלה תמימם והקרב לפני יהוה
ואל בני ישראל הדבר לאמר קחו שעיר עזים
לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימם לעלה
ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומזחה
בלולה בשמן כי היום יהוה יראה אליכם ויקחו
את אשר צוה משה אל פני אהל מועד ויקרבו
כל העדה ויעמדו לפני יהוה ויאמר משה זה
הדבר אשר צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד
יהוה ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח
ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד
העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר
צוה יהוה ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל
החטאת אשר לו ויקרבו בני אהרן את הדם אליו
ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת
הדם יצק אל יסוד המזבח ואת הזלב ואת הכלית
ואת היתרת מן הכבד מן החטאת הקטיר המזבחה
כאשר צוה יהוה את משה ואת הנשיר ואת הנשיר
שרף באש מזוהך למזבחה וישחט את העלה
וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקו על
המזבח סביב ואת העלה המצאו אליו לזאתיה
ואת הראש ויקטר על המזבח וירחץ את הקרב
ואת הכרעים ויקטר על העלה המזבחה ויקרב
את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר
לעם וישחטו ויחטאו כראשון ויקרב את
העלה ויעשה כמשפט ויקרב את המזבחה וימלא
כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר
וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים אשר
לעם וימצאו בני אהרן את הדם אליו ויזרקו על
המזבח סביב ואת הזלבים מן השור ומן האיל
האליה והמכסה והכלית ויתרת הכבד וישימו
את הזלבים על הזחות ויקטר הזלבים המזבחה
ואת הזחות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה
לפני יהוה כאשר צוה משה וישא אהרן את ידו
אל העם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה
והשלמים ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו
ויברכו את העם וירא כבוד יהוה אל כל העם

ותשא אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את
העלה ואת הזלבים וירא כל העם וירצו ויפלו על
פניהם ויקחו בני אהרן גבגב ואביהוא אש מזחתו
ויטנו בהן אש וישלימו עליה קטרת ויקריבו לפני
יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם ותשא אש מלפני
יהוה ותאכל אותם וימתו לפני יהוה ויאמר משה
אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבי
אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן ויקרא
משה אל מישאל ואל אלשפן בני עזראל דוד אהרן
ויאמר אליהם קרבו שאני את אחיכם מאת פני
הקדש אל מזוזק למזזנה ויקרבו וישאם בכתפיהם
אל מזוזק למזזנה כאשר דבר משה ויאמר משה
אל אהרן ולאליעזר ולאיתמר בניו ראשיכם אל
תפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא תמתו ועל כל
העדה יקצף ואחיכם כל בית ישראל יבכו את
השרפה אשר שרף יהוה ומפתח אהל מועד
לא תצאו פן תמתו כי שמן משחת יהוה עליכם
ויעשו כדבר משה

וידבר יהוה אל אהרן לאמר יין ושכר אל תשת
אתה ובניך אתך בבאכם אל אהל מועד ולא
תמתו זנות עולם לדורתיכם ולהבדיל בין הקדש
ובין החל ובין השמא ובין השחור ולהורח את בני
ישראל את כל הזקים אשר דבר יהוה אליהם
ביום משה

וידבר משה אל אהרן ואל אליעזר ואל איתמר
בניו הזוהרים קחו את המזזנה הזוהרת מאשי
יהוה ואכלוה מצות אשל המזבח כי קדש קדשים
הוא ואכלתם אתה במקום קדוש כי חזק וזק
בניך הוא מאשי יהוה כי כן צויתני ואת חזה
התנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום שחור
אתה ובניך ובבתיך אתך כי חזק וזק בניך נתנו
מזבחי שלמי בני ישראל שוק התרומה וחזה
התנופה על אשי הזלבים וביאו להציק תנופה
לפני יהוה והיה לך ולבניך אתך לחזק עיניכם
כאשר צוה יהוה ואת שעיר הזטאת דרש
דרש משה והנה שרף ויקצף על אליעזר ועל
איתמר בני אהרן הזוהרים לאמר מדוע לא אכלתם
את הזטאת במקום הקדש כי קדש קדשים
הוא ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה לכפר
עליהם לפני יהוה הן לא הוצא את דמה אל
הקדש פנימה אכול תאכלו אתה בקדש כאשר
צויתני וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו את

חטאתם ואת עולתם לפני יהוה ותקראנה אתי
כאלה ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני יהוה
וישמע משה וייטב בעיניו

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהים
דברו אל בני ישראל לאמר זאת החזיה אשר
תאכלו מכל בהמה אשר על הארץ כל מפרסת
פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת גרה בבהמה
אתה תאכלו אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה
וממפרסי הפרסה את הגמל כי מעלה גרה הוא
ופרסה איננו מפריס טמא הוא לכם ואת השפן
כי מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא
לכם ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא ופרסה לא
הפריסה טמאה הוא לכם ואת הזזיר כי מפריס
פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגר
טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובגבולתם לא
תגזעו שמאים הם לכם את זה תאכלו מכל אשר
במים ככל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים
ובגזלים אתם תאכלו וכל אשר איך לו סנפיר
וקשקשת בימים ובגזלים מכל שרץ המים ומכל
צפש החזיה אשר במים שקק הם לכם ושקק יהיו
לכם מבשרם לא תאכלו ואת גבולתם תשקצו
כל אשר איך לו סנפיר וקשקשת במים שקק
הוא לכם ואת אלה תשקצו מן העוף לא תאכלו
שקק הם את העור ואת הפרס ואת העזניה ואת
הדאה ואת האיה למינה את כל ערב למינו ואת
בת היענה ואת התוזמס ואת השזוף ואת הנץ
למינהו ואת הכוס ואת השלך ואת הינשוף ואת
התנשמת ואת הקאת ואת הרזם ואת החסידה
האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת העטלף כל
שרץ העוף ההלך על ארבע שקק הוא לכם אך
את זה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על ארבע
אשר לא כרעים ממעל לרגלי לנתר בהן על
הארץ את אלה מהם תאכלו את הארבה למינו
ואת הסלעם למינהו ואת הזרצל למינהו ואת הזנב
למינהו וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים
שקק הוא לכם ולא לה תטמאו כל הנגע בגבולתם
יטמא עד הערב וכל הנשא בגבולתם יכנס בגדיו
וטמא עד הערב לכל בהמה אשר הוא מפרסת
פרסה ושסע איננה שסעת וגרה איננה מעלה
שמאים הם לכם כל הנגע בהם יטמא וכל הולך
על כפיו בכל החזיה ההלכת על ארבע שמאים
הם לכם כל הנגע בגבולתם יטמא עד הערב

והזשא את זבלתם יכבס בגדיו ושמא עד הערב
שמאים המה לכם וזה לכם

השמא בשרך השרך על הארץ החלד והעכבר
והצב למיזהו והאנקה והכחז והלשאה והחמט
והתגשמת אלה השמאים לכם בכל השרך כל
הנצע בהם במתם ישמא עד הערב וכל אשר יפל
עליו מהם במתם ישמא מכל כלי עץ או בגד או
עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם
במים יבא ושמא עד הערב וטהר וכל כלי זרש
אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר בתוכו ישמא
ואתו תשבירו מכל האכל אשר יאכל אשר יבא
עליו מים ישמא וכל משקה אשר ישתה בכל
כלי ישמא וכל אשר יפל מזבלתם עליו ישמא
תנור וכירים יתן שמאים הם ושמאים יהיו לכם
אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור ונצע בזבלתם
ישמא וכי יפל מזבלתם על כל דרע דרוש אשר
ידרע טהור הוא וכי יתן מים על דרע וזפל מזבלתם
עליו שמא הוא לכם וכי ימות

מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנצע בזבלתה
ישמא עד הערב והאכל מזבלתה יכבס בגדיו
ושמא עד הערב והזשא את זבלתה יכבס בגדיו
ושמא עד הערב וכל השרך השרך על הארץ
שקך הוא לא יאכל כל הולך על גזזון וכל הולך
על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השרך
השרך על הארץ לא תאכלום כי שקך הם אל
תשקצו את נפשתיכם בכל השרך השרך ולא
תטמאו בהם וזטמתם בם כי אצי יהוה אלהיכם
והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אצי ולא
תטמאו את נפשתיכם בכל השרך הרמש על
הארץ כי אצי יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש
אצי זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה
הרמשת במים ולכל נפש השרצת על הארץ
להבדיל בין השמא ובין הטהר ובין החיה הנאכלת
ובין החיה אשר לא תאכל

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
לאמר אשה כי תזרע וילדה זכר ושמאה שבעת
ימים כימי צדת דוטה תטמא וביום השמיני ימול
בשר ערלתו ושלושים יום ושלושת ימים תשב
בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש
לא תבא עד מלאת ימי טהרה ואם זקבה תלד
ושמאה שבעים כזדתה ושלושים יום ושלושת ימים

תשב על דמי שהרה ובמלאה ימי שהרה לבן
או לבת תביא כבש בן שנתו לעלה ובן יונה
או תר לחטאת אל פתח אהל מועד אל הכהן
והקריבו לפני יהוה וכפר עליה ושהרה ממקור
דמיה זאת תורת הילדת לזכר או לנקבה ואם לא
תמצא ידה די ששה ולקחה שתי תרים או שתי
בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה
הכהן ושהרה

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אדם
כי יהיה בעור בעורו שאת או ספוחת או בהרת
והיה בעור בעורו לנגע צרעת והובא אל אהרן
הכהן או אל אחד מבני הכהנים וראה הכהן
את הנגע בעור הבשר ויעור בנגע הפך לבן
ומראה הנגע עמק מעור בעורו נגע צרעת הוא
וראהו הכהן ושמא אתו ואם בהרת לבנה הוא
בעור בעורו ועמק אין מראה מן העור ויערה
לא הפך לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת
ימים וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד
בעינו לא פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת
ימים שנית וראה הכהן אתו ביום השביעי שנית
והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו
הכהן מספוחת הוא וכבס בגדיו וטהר ואם פשה
תפשה המספוחת בעור אחרי הראתו אל הכהן
לטהרתו וצראה שנית אל הכהן וראה הכהן
והנה פשתה המספוחת בעור ושמאו הכהן צרעת
הוא

נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן וראה
הכהן והנה שאת לבנה בעור והיא הפכה שער
לבן ומחית בשר זוי בשאת צרעת זו שנת הוא
בעור בעורו ושמאו הכהן לא יסגרו כי שמא
הוא ואם פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה
הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו
לכל מראה עינו הכהן וראה הכהן והנה כסתה
הצרעת את כל בעורו וטהר את הנגע כלו הפך
לבן טהור הוא וביום הראות בו בעור זוי יטמא
וראה הכהן את הבשר הזוי ושמאו הבשר הזוי
שמא הוא צרעת הוא או כי ישוב הבשר הזוי
ונתפך ללבן ונא אל הכהן וראהו הכהן והנה
נתפך הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור
הוא

ובשר כי יהיה בו בעורו שחזין וצרפא והיה במקום
השחזין שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת

ויראה אל הכהן ויראה הכהן והגה מראה שפול מן
העור ושערה הפך לבן ושמא הכהן נגע צרעת
הוא בשחיף פרוצה ואם יראה הכהן והגה אין
בה שער לבן ושפלה איננה מן העור והיא כהה
והסגירו הכהן שבעת ימים ואם פשה תפשה
בעור ושמא הכהן אתו נגע הוא ואם תחתיה תעמד
בהרת לא פשתה צרבת השחיף הוא וטהרו
הכהן או בשער כי יהיה בערו

מכות אש והיתה מזיית המכונה בהרת לבנה
אדמדמת או לבנה וראה אתה הכהן והגה נהפך
שער לבן בהרת ומראה שמק מן העור צרעת
הוא במכונה פרוצה ושמא אתו הכהן נגע צרעת
הוא ואם יראה הכהן והגה אין בהרת שער
לבן ושפלה איננה מן העור והוא כהה והסגירו
הכהן שבעת ימים וראהו הכהן ביום השביעי
אם פשה תפשה בעור ושמא הכהן אתו נגע
צרעת הוא ואם תחתיה תעמד בהרת לא פשתה
בעור והוא כהה שאת המכונה הוא וטהרו הכהן
כי צרבת המכונה הוא

ואיש או אשה כי יהיה בו נגע בראש או בזקן
וראה הכהן את הנגע והגה מראהו שמק מן העור
ובו שער צהב דק ושמא אתו הכהן נתק הוא
צרעת הראש או הזקן הוא וכי יראה הכהן את
נגע הנתק והגה אין מראהו שמק מן העור ושער
שחר אין בו והסגיר הכהן את הנגע הנתק שבעת
ימים וראה הכהן את הנגע ביום השביעי והגה
לא פשה הנתק ולא היה בו שער צהב ומראה
הנתק אין שמק מן העור והתלחז ואת הנתק לא
יגלח והסגיר הכהן את הנתק שבעת ימים שצית
וראה הכהן את הנתק ביום השביעי והגה לא
פשה הנתק בעור ומראהו איננו שמק מן העור
וטהר אתו הכהן וכנס בגדיו וטהר ואם פשה
יפשה הנתק בעור אחרי טהרתו וראהו הכהן
והגה פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער
הצהב שמא הוא ואם בעליו עמד הנתק ושער
שחר עמד בו צרפת הנתק טהור הוא וטהרו
הכהן ואיש או אשה כי יהיה

בעור בשרם בהרת בהרת לבנת וראה הכהן
והגה בעור בשרם בהרת כהות לבנת בהק הוא
פרוז בעור טהור הוא
כי ימרט ראשו קרוח הוא טהור הוא ואם מפאת
פגיו ימרט ראשו גבז הוא טהור הוא וכי יהיה

בקרחת או בגבוחת אגל לבן אדמדם שרעת פרוחת
הוא בקרחתו או בגבוחתו וראה אתו הכהן והגה
שאת הגל לבנה אדמדמת בקרחתו או בגבוחתו
כמראה שרעת עור בשר איש שרוע הוא טמא
הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו גלגלו והשרוע
אשר בו הגל בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה
פרוע ועל שפם יעטה וטמא טמא יקרא כל ימי
אשר הגל בו יטמא טמא הוא בודו ישב מזדק
למחזה מושבו

כי יהיה בו גל שרעת בגד שמר או בגד
פשתים או בשתי או בערב לפשתים ולשמר
או בעור או בכל מלאכת עור והיה הגל ירקרק
או אדמדם בגד או בעור או בשתי או בערב
או בכל כלי עור גל שרעת הוא והראה את
הכהן וראה הכהן את הגל והסגיר את הגל
שבעת ימים וראה את הגל ביום השביעי כי
פשה הגל בגד או בשתי או בערב או בעור
לכל אשר יעשה העור למלאכה שרעת ממארת
הגל טמא הוא ושרף את הבגד או את השתי
או את הערב בשמר או בפשתים או את כל
כלי העור אשר יהיה בו הגל כי שרעת ממארת
הוא באש תשרף ואם ראה הכהן והגה לא
פשה הגל בגד או בשתי או בערב או בכל
כלי עור וצוה הכהן וכבסו את אשר בו הגל
והסגירו שבעת ימים שנית וראה הכהן אחרי
הכבס את הגל והגה לא הפך הגל את שניו
והגל לא פשה טמא הוא באש תשרפנו פחתת
הוא בקרחתו או בגבוחתו ואם ראה הכהן והגה
כהה הגל אחרי הכבס אתו וקרע אתו מן הבגד
או מן העור או מן השתי או מן הערב ואם תראה
עור בגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור
פרחת הוא באש תשרפנו את אשר בו הגל
והבגד או השתי או הערב או כל כלי העור
אשר תכבס וסר מהם הגל וכבס שנית וטהר
זאת תורת גל שרעת בגד השמר או הפשתים
או השתי או הערב או כל כלי עור לטהרו או
לטמאו

וידבר יהוה אל משה לאמר זאת תהיה תורת
המשרע ביום טהרתו והובא אל הכהן וישא הכהן
אל מזדק למחזה וראה הכהן והגה טרפא גל
השרעת מן השרוע וצוה הכהן ולקח למטה שתי
צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואב

וזה הכהן ושחט את הצפור האחת אל כלי זרש
על מים חיים את הצפור הזויה יקח אתה ואת עץ
הארז ואת שני התולעת ואת האבן וטבל אותם
ואת הצפור הזויה בדם הצפור השחטה על המים
החיים וזה על המטהר מן הצרעת שבע פעמים
וטהרו ושלח את הצפור הזויה על פני השדה
וכבס המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ
במים וטהר ואחר יבוא אל המזזה וישב מזוץ
לאהלו שבעת ימים והיה ביום השביעי יגלח את
כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת גבת עינו ואת
כל שערו יגלח וכבס את בגדיו ורחץ את בשרו
במים וטהר וביום השמיני יקח שני כבשים
תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלשה
עשרים סלת מצזה בלולה בשמן וכל אחד שמן
והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם
לפני יהוה פתח אהל מועד ולקח הכהן את הכבש
האחד והקריב אתו לאשם ואת כל השמן והציף
אתם תצופה לפני יהוה ושחט את הכבש במקום
אשר ישחט את הזטאת ואת העלה במקום
הקדש כי כזטאת האשם הוא ככהן קדש
קדשים הוא ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן
על תזוך אדן המטהר הימצית ועל בהן ידו הימצית
ועל בהן רגלו הימצית ולקח הכהן מכל השמן
ויצק על כף הכהן השמאלית וטבל הכהן את
אצבעו הימצית מן השמן אשר על כפו השמאלית
וזה מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה
ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן על תזוך
אדן המטהר הימצית ועל בהן ידו הימצית ועל בהן
רגלו הימצית על דם האשם והצותר בשמן אשר
על כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפר עליו
הכהן לפני יהוה ועשה הכהן את הזטאת וכפר
על המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה
והעלה הכהן את העלה ואת המצזה המצובה
וכפר עליו הכהן וטהר

ואם
דל הוא ואין ידו משגת ולקח כבש אחד אשם
לתצופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד בלול
בשמן למצזה וכל שמן ושתי תרים או שני בני
יזיה אשר תשיג ידו והיה אחד זטאת והאחד
עלה והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל
הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה ולקח
הכהן את כבש האשם ואת כל השמן והציף אתם
הכהן תצופה לפני יהוה ושחט את כבש האשם

ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תזוך ארץ המטהר
הימצית ועל בהן ידו הימצית ועל בהן רגלו הימצית
ומן השמן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית
והזה הכהן באצבעו הימצית מן השמן אשר על
כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה ונתן
הכהן מן השמן אשר על כפו על תזוך ארץ
המטהר הימצית ועל בהן ידו הימצית ועל בהן
רגלו הימצית על מקום דם האשם והזותר מן
השמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר
לכפר עליו לפני יהוה ועשה את האזרח מן
התרים או מן בני היום מאשר תשיג ידו את
אשר תשיג ידו את האזרח חטאת ואת האזרח
עלה על המזזה וכפר הכהן על המטהר לפני
יהוה ואת תורת אשר בו נתע שרעה אשר לא
תשיג ידו בטהרתו

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר כי תבאו
אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לארצה ונתתי
נגע שרעה בבית ארץ ארצותכם ובא אשר לו
הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית
ועזה הכהן ופצו את הבית בטרם יבא הכהן
לראות את הנגע ולא ישכא כל אשר בבית ואחר
כך יבא הכהן לראות את הבית וראה את הנגע
והנה הנגע בקירת הבית שקערורת ירקרקת או
אדמדמת ומראהו שפל מן הקיר ויצא הכהן
מן הבית אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת
ימים ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה
הנגע בקירת הבית וצוה הכהן וזכצו את האבנים
אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מזוזל לעיר
אל מקום טמא ואת הבית יקטע מבית סביב
ושפכו את העפר אשר הקצו אל מזוזל לעיר
אל מקום טמא ולקחו אבנים אחרות והביאו אל
תחת האבנים ועפר אחר יקח וטחז את הבית ואם
ישוב הנגע ופרח בבית אחר חלץ את האבנים
ואחרי הקשות את הבית ואחרי הטיח ובא הכהן
וראה והנה פשה הנגע בבית שרעה ממארת הוא
בבית טמא הוא ונתן את הבית את אבניו ואת
עשיו ואת כל עפר הבית והשיא אל מזוזל לעיר
אל מקום טמא והבא אל הבית כל ימי הסגיר
אתו ישמא עד הערב והשכב בבית יכנס את
בגדיו והאכל בבית יכנס את בגדיו ואם בא יבא
הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטיח
את הבית וטהר הכהן את הבית כי טרפא הנגע

ולקח לחטא את הבית שתי צפרים ועץ ארז
ושני תולעת ואזב ושחט את הצפר האחת אל
כלי זרש על מים חיים ולקח את עץ הארז
ואת האזב ואת שני התולעת ואת הצפר הזיה
וטבל אתם בדם הצפר השחוטטה ובמים החיים
והזה אל הבית שבע פעמים וחטא את הבית
בדם הצפור ובמים החיים ובצפר הזיה ובעץ
הארז ובאזב ובשני התולעת ושלוז את הצפר
הזיה אל מחזק לעיר אל פני השדה וכפר
על הבית וטהר ואת התורה לכל נגע הצרעת
ולנתק ולצרעת הבגד ולבית ולשאת ולספוחת
ולבהרת להורת ביום השמא וביום הטהר ואת
תורת הצרעת

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר דברו
אל בני ישראל ואמרתם אליהם איש איש כי
יהיה זב מבשרו זובו שמא הוא ואת תהיה שמא
זובו רר בשרו את זובו או הזתים בשרו מזובו
שמא הוא כל המשכב אשר ישכב עליו הזב
יטמא וכל הכלי אשר ישב עליו יטמא ואיש
אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב והישב על הכלי אשר ישב
עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב וכי ירק הזב בטהור וכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב וכל המרכב אשר
ירכב עליו הזב יטמא וכל הנגע בכל אשר יהיה
תזתיו יטמא עד הערב והזושא אותם יכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב וכל אשר יגע בו
הזב וידיו לא שטף במים וכבס בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב וכלי זרש אשר יגע בו הזב
ישבר וכל כלי עץ ישטף במים וכי יטהר הזב
מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו
ורחץ בשרו במים חיים וטהר וביום השמיני יקח
לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה
אל פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן ועשה אתם
הכהן אחר חטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן
לפני יהוה מזובו

תצא ממנו שכבת זרע ורחץ במים את כל בשרו
וטמא עד הערב וכל בגד וכל עור אשר יהיה
עליו שכבת זרע וכבס במים וטמא עד הערב
ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת זרע ורחצו
במים וטמאו עד הערב

ואעשה כי תהיה זבה דם יהיה זבה בעשרה
שבועת ימים תהיה בזדיתה וכל הנגע בה יטמא
עד הערב וכל אשר תשכב עליו בזדיתה יטמא
וכל אשר תשכב עליו יטמא וכל הנגע במשכבה
יכבס בגדיו ורחצן במים וטמא עד הערב וכל
הנגע בכל כלי אשר תשכב עליו יכבס בגדיו
ורחצן במים וטמא עד הערב ואם על המשכב
הוא או על הכלי אשר הוא ישבת עליו בנגעו בו
יטמא עד הערב ואם שכב ישכב איש אתה
ותהי זדיתה עליו וטמא שבועת ימים וכל המשכב
אשר ישכב עליו יטמא ואעשה

כי יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת זדיתה או
כי תזוב על זדיתה כל ימי זוב טמאתה כימי זדיתה
תהיה טמאה הוא כל המשכב אשר תשכב
עליו כל ימי זובה כמשכב זדיתה יהיה לה וכל
הכלי אשר תשכב עליו טמא יהיה כטמאת זדיתה
וכל הנגע בהם יטמא וכבס בגדיו ורחצן במים
וטמא עד הערב ואם טהרה מזובה וספרה לה
שבועת ימים ואחר הטהר וביום השמיני תקח
לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה אותם
אל הכהן אל פתח אהל מועד ועשה הכהן
את האזדזז חטאת ואת האזדזז עלה וכפר עליה
הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה והזרתם את בני
ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמאם
את משכבני אשר בהונם זאת תורת הזב ואשר
תשא ממנו שכבת זרע לטמאה בה והדוה בזדיתה
והזב את זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב
עם טמאה

ויזכר יהיה אל משה אדוני מות שני בני אהרן
בקרבתם לפני יהוה וימתו ויאמר יהוה אל משה
דבר אל אהרן אהרן ואל יבא בכל עת אל
הקדש מבית כפרכת אל לפני הכפרת אשר
על הארץ ולא ימות כי בענף אראה על הכפרת
בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בז בקר
לחטאת ואיל לעלה כחנת בז קדש ילבש
ומכנסי בז יהיו על בשרו ובאבצט בז יזכר
ובמשנפת בז ישנף בגדי קדש הם ורחצן במים
את בשרו ולבשם ומאת עדת בני ישראל יקח
שני שעירי עזים לחטאת ואיל אזדזז לעלה
והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר
בשדו ובעד ביתו ולקח את שני השעירים והעמיד
אתם לפני יהוה פתח אהל מועד ונתן אהרן על

שני השעירים גרלות גורל אחד ליהוה וגורל
אחד לעזאזל והקריב אהרן את השעיר אשר
עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת והשעיר
אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני
יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה
והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר
בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר
לו ולקח מלא המזחה גזזלי אש מעל המזבח
מלפני יהוה ומלא חפציו קטרת סמים דקה
והביא מבית כפרת ונתן את הקטרת על האש
לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר
על העדות ולא ימות ולקח מדם הפר והזה
באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת
יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו ושחט את
שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל
מבית כפרת ועשה את דמו כאשר עשה לדם
הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת וכפר
על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל
חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם
בתוך טמאתם וכל אדם לא יהיה באהל מועד
בבאו לכפר בקדש עד שאתו וכפר בעדו ובעד
ביתו ובעד כל קהל ישראל וישא אל המזבח
אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר
ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב והזה
עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו
מטמאת בני ישראל וכלה מכפר את הקדש
ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר
החי וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר
החי והתודה עליו את כל עונות בני ישראל ואת
כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש
השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה וישא
השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה ושלח
את השעיר במדבר ובא אהרן אל אהל מועד
ופשט את בגדי הנד אשר לבש בבאו אל הקדש
והציזם שם ורחץ את בשרו במים במקום קדוש
ולבש את בגדיו וישא ועשה את עולתו ואת עולת
העם וכפר בעדו ובעד העם ואת חלב החטאת
יקטיר המזבחה והמשלח את השעיר לעזאזל
יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן
יבוא אל המזבחה ואת פר החטאת ואת שעיר
החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש
וישא אל מזוזה למזבחה ושרפו באש את ערתם

ואת בשרם ואת פרשם והשרף אתם ינבס
בגדיו ורחץ את בשרו במים ואזרי כן יבוא אל
המזבחה והיתה לכם לזקת עולם בזדוש השביעי
בעשור לזדוש תעצו את זפשתיכם וכל מלאכה
לא תעשו הארוח והגר הגר בתוכם כי ביום
הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל זשאתיכם
לפני יהוה תטהרו שבת שבתות היא לכם ועציתם
את זפשתיכם זקת עולם וכפר הכהן אשר
ימשח אתו ואשר ימלא את ידו לכהן הזאת אביו
ולבש את בגדי הבד בגדי הקדש וכפר את
מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח וכפר
ועל הכהנים ועל כל עם הקהל וכפר והיתה
זאת לכם לזקת עולם לכפר על בני ישראל
מכל זשאתם אזת בששנה ויעש כאשר צוה
יהוה את משה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל
בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר
אשר צוה יהוה לאמר איש איש מבית ישראל
אשר ישחט שור או כשב או עז במזבחה או אשר
ישחט מזבח למזבחה ואל פתח אהל מועד לא
יביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם
יזשב לאיש ההוא דם שפך וזכרת האיש ההוא
מקרב עמו למען אשר יביאו בני ישראל את
זבחייהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאם
ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו זבח
שלמים ליהוה אותם וזרק הכהן את הדם על
מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר הזולב לריח
צחצח ליהוה ולא יזבחו עוד את זבחייהם לשערים
אשר הם זנים אזריהם זקת עולם תהיה זאת
להם לדרתם ואלהם תאמר איש איש מבית
ישראל ומן הגר אשר יגר בתוכם אשר יעלה
עלה או זבח ואל פתח אהל מועד לא יביאו
לעשות אתו ליהוה וזכרת האיש ההוא מעמו
ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם
אשר יאכל כל דם וזאתי פני בצפש האכלת את
הדם והזרתי אתה מקרב עמה כי זפש הבשר
בדם הוא ואני צאתי לכם על המזבח לכפר על
זפשתיכם כי הדם הוא בצפש וכפר על כן
אמרת לבני ישראל כל זפש מכם לא תאכל
דם והגר הגר בתוכם לא יאכל דם ואיש איש
מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר ישוד
שוד זיה או עוף אשר יאכל ושפך את דמו

וכסהו בעפר כי נפש כל בשר דמו בעפשו הוא
ואמר לבני ישראל אל דם כל בשר לא האכלו
כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת
וכל נפש אשר תאכל גבלה וטרפה באזור
ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב
וטהר ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ וטמא
עונו

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם כמעשה ארץ
מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה
ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו
ובחוקתיים לא תלכו את משפטי תעשו ואת חוקתי
תשמרו לכנת בהם אני יהוה אלהיכם ושמרתם
את חוקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם
וחי בהם אני יהוה

איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה
אני יהוה

אביו וערוה אביו לא תגלה אמר לא תגלה
ערוה אשה אביו לא

תגלה ערוה אביו הוא
ערוה

אחותך בת אביו או בת אביו מולדת בית או
מולדת חזק לא תגלה ערוה

ערוה
בת בן או בת בתך לא תגלה ערוה כי ערוהך
היא

ערוה בת
אשת אביו מולדת אביו אחותך הוא לא תגלה
ערוה

ערוה
שאר אביו הוא
לא תגלה כי שאר אביו הוא

ערוה
אחי אביו לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך
היא

ערוה
כלתך לא תגלה אשת בן הוא לא תגלה
ערוה

ערוה
תגלה ערוה אחיו הוא
אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת

בתה לא תקח לגלות ערוה שארית הגה זמה
הוא ואשה אל אחתה לא תקח לשור לגלות
ערוה עליה בחייה ואל אשה בעדת טמאתה

לא תקרב לגלות ערוה ואל אשת שמייתך לא
תתן שכבתך לזרע לטמאה בה ומזרעך לא תתן
להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני

יהוה ואת זכר לא תשכב משכבי אשה הוסיפה
הוא ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה

ואשה לא תשמר לפני בהמה לרבעה תכל הוא
אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים
אשר אני משלח מפניכם ותטמא הארץ ואפקד
עונה עליה ותקא הארץ את ישביה ושמתם
אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל
התועבות האלה האזרח והגר הגר בתוכם
כי את כל התועבות האל עשו אנשי הארץ
אשר לפניכם ותטמא הארץ ולא תקיא הארץ
אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי
אשר לפניכם כי כל אשר יעשה מכל התועבות
האלה וזכרתו הצפשות העלשות מקרב עמם
ושמתם את משמרתי לבנותי עשות מזקות
התועבות אשר עשו לפניכם ולא תטמאו בהם
אני יהוה אלהיכם

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל כל עדת
בני ישראל ואמרת אלהם קדשים תהיו כי
קדוש אני יהוה אלהיכם איש אמו ואביו תיראו
ואת שבתי השמרו אני יהוה אלהיכם אל תפגו
אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני
יהוה אלהיכם וכי תבזו ביום שלמים ליהוה
לרשעכם תבזוהו ביום בוזכם ואכל וממזרת
הזותר עד יום השלישי באש ישרף ואם האכל
אכל ביום השלישי פגול הוא לא ירעה ואכליו
עזו ישא כי את קדש יהוה זלל וזכרתה הנפש
ההוא מעמיה ובהשרכם את קציר ארצכם לא
תכלה פאת שדך להצר ולהט קצירך לא תלקט
וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני
ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם לא תגזבו
ולא תכזשו ולא תשקרו איש בעמיתו ולא
תשבשו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך
אני יהוה לא תעשה את רעך ולא תגזל לא תליץ
פעלת שכיר אתך עד בקר לא תקבל חרש
ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני
יהוה לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל
ולא תהדר פני גדול בשדה השפט עמיתך לא
תלך רכיל בעמך לא תעמה על דם רעך אני
יהוה לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח הוכיח
את עמיתך ולא תשא עליו חטא לא תקם ולא
תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה
את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים
שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז לא
יעלה עליך ואיש כי ישנב את אשה שכבת זרע

והוא שפחה נזרפת לאיש והפדה לא נפדה
אז חפשה לא נתן לה בקרת תהיה לא יומתו כי
לא חפשה והביא את אשמו ליהוה אל פתח
אהל מועד אל אשם וכפר עליו הכהן באיל
האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלח
לו מחטאתו אשר חטא

וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל
וערלתם ערלתו את פרוי שלש שנים יהיה לכם
ערלים לא יאכל ובשנה הרביעית יהיה כל פרוי
קדש הלולים ליהוה ובשנה החמישית תאכלו את
פרוי להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם לא
תאכלו על הדם לא תזחשו ולא תעוננו לא תקפו
פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך ושרט
לנפש לא תתנו בנשרכם וכתבת קעקע לא תתנו
בכם אני יהוה אל תזלל את בתך להזנותה ולא
תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה את שבתתי תשמרו
ומקדשי תיראו אני יהוה אל תפנו אל האבות
ואל הירענים אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה
אלהיכם מפני שינה תקום והדרת פני זקן ויראת
מאלהיך אני יהוה וכי יגור

אתך גר בארצכם לא תזנו אתו כארזי מכם יהיה
לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים
הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם לא תעשו
עול במשפט במדה במשקל ובמשורה מאני
צדק אבני צדק איפת צדק והיץ צדק יהיה לכם
אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים ושמתם את כל חקתי ואת כל משפטי
ועשיתם אתם אני יהוה

וידבר יהוה אל משה לאמר ואל בני ישראל
תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר
בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם
הארץ ירגמהו באבן ואני אתן את פני באיש
ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן
למלך למען טמא את מקדשי ולזלל את שם
קדשי ואם תעלם יעלמו עם הארץ את עיניהם
מן האיש ההוא בתנו מזרעו למלך לבלתי המית
אתו ושמת אני את פני באיש ההוא ובמשפחהו
והכרתי אתו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחר
המלך מקרב עמו והנפש אשר תפנה אל האבות
ואל הירענים לזנות אחריהם ושתתי את פני בנפש
ההוא והכרתי אתו מקרב עמו והתקדשתם והייתם
קדשים כי אני יהוה אלהיכם ושמתם את חקתי

ועשיתם אתם אלי יהוה מקדשכם כי איש איש
אשר יקלל את אביו ואת אמו מות ימות אביו
ואמו קלל דמיו בו ואיש אשר יצאף את אשת
איש אשר יצאף את אשה רעהו מות ימות הצאף
והצאפת ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות
אביו גלה מות ימותו שניהם דמיהם בם ואיש
אשר ישכב את כלתו מות ימותו שניהם הגבל
עשו דמיהם בם ואיש אשר ישכב את זכר
משכביו אשה תועבה עשו שניהם מות ימותו
דמיהם בם ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה
זמה הוא באש ישרפו אתו ואתהו ולא תהיה זמה
בתוכם ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות
יומת ואת הבהמה תהרגו ואשה אשר תקרב אל
כל בהמה לרבעה אלה והרגת את האשה ואת
הבהמה מות ימותו דמיהם בם ואיש אשר יקח
את אחתו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה
והיא תראה את ערותו חסד הוא וערתו לעיני
בני שמים ערות אחתו גלה עינו ישא ואיש אשר
ישכב את אשה דוה וגלה את ערותה את מקרה
הערה והוא גלגלה את מקור דמיה וערתו שניהם
מקרב שמים וערות אחות אמך ואחות אביו לא
תגלה כי את שארו הערה עונם ישאו ואיש אשר
ישכב את דדתו ערות דדו גלה חטאם ישאו
עירים ימותו ואיש אשר יקח את אשת אחיו
גדה הוא ערות אחיו גלה עירים יהיו ושמתם
את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא
תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה
לשבת בה ולא תלכו בחקתי הגוי אשר אני
משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקח בם
ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתגגה
לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש אני
יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים
והבדלתי בין הבהמה השגרה לטמאה ובין העוף
הטמא לטהור ולא תשקצו את פניתיכם בבהמה
ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי
לכם לטמא והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה
ואבדל אתכם מן העמים להיות לי ואיש או אשה
כי יהיה בהם אוב או ידעני מות ימותו באבן ירגמו
אתם דמיהם בם

ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני
אהרן ואמרת אלהם לטפס לא ישמא בעמיו
כי אם לשארו הקרב אלי לאמו ולאביו ולבניו

ולבתי ולאחי ולאחתי ובתולה הקרובה אלי
אשר לא היתה לאיש לא ישמא לא ישמא בעל
בעמי להזלו לא קרחה קרחה בראשם ופאת
זקנם לא יזלו ובעשרם לא ישרשו שרשת
קדשים יהיו לאלהיהם ולא יזללו שם אלהיהם
כי את אשר יהיה לחם אלהיהם הם מקריבם
והיו קדש אשה זנה וזללה לא יקחו ואשה
גרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו
וקדשתו כי את לחם אלהיו הוא מקריב קדש
יהיה לך כי קדוש אני יהיה מקדשכם ואת אשר
כהן כי תזל לזנות את אביה היא מזללה באש
תשרף והכהן הגדול מאחי

אשר יצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו
ללבוש את הבגדים את ראשו לא יפרט ובעמי
לא יפרם ועל כל זפשה מת לא יבא לאביו
ולאמו לא ישמא ומן המקדש לא יבא ולא יזלל
את מקדש אלהיו כי יזר שמן משחה אלהיו
עליו אני יהיה והוא אשה ובתולה יקח אלמנה
וגרושה וזללה זנה את אלה לא יקח כי אם
בתולה מעמי יקח אשה ולא יזלל ארצו בעמי
כי אני יהיה מקדשו וידבר

יהיה אל משה לאמר דבר אל אהרן לאמר
איש מזרעך לדורתם אשר יהיה בו מום לא
יקרב להקריב לחם אלהיו כי כל איש אשר
בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרם
או שרוץ או איש אשר יהיה בו שבר רגל או
שבר יד או גבן או דק או תולע בעינו או גרב
או ילפת או מרוח אשך כל איש אשר בו מום
מזרע אהרן הכהן לא יבא להקריב את אשר
יהיה מום בו את לחם אלהיו לא יבא להקריב
לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומן הקדשים
יאכל אך אל הפרסת לא יבא ואל המזבח לא
יבא כי מום בו ולא יזלל את מקדשי כי אני
יהיה מקדשם וידבר משה אל אהרן ואל בני
ואל כל בני ישראל

וידבר יהיה אל משה לאמר דבר אל אהרן
ואל בניו ואלו מקדשי בני ישראל ולא יזללו
את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהיה
אמר אלהם לדורתיכם כל איש אשר יקרב
מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדשו בני
ישראל ליהוה ושמאתו עליו וזכרתה העפשה
ההוא מלפני אני יהיה איש איש מזרע אהרן

והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר
יטהר והתגש בכל טמא נפש או איש אשר תטא
ממנו שכבת זרע או איש אשר יגע בכל שרץ
אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל
טמאתו נפש אשר התגש בו וטמאה עד הערב ולא
יאכל מן הקדשים כי אם רחש בשרו במים ונא
השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו
הוא גבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהיה
ושמרו את משמרתו ולא ישאו עליו חטא ומתו
בו כי יחללהו אני יהיה מקדשים וכל זר לא יאכל
קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש וכהן
כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו
הם יאכלו בלחמו ובה כהן כי תהיה לאיש זר
הוא בתרומת הקדשים לא תאכל ובה כהן כי
תהיה אלמנה וצרושה וזרע אין לה ושבה אל
בית אביה כצעוריה מלחם אביה תאכל וכל זר
לא יאכל בו ואיש כי יאכל קדש בשגגה ויסקף
חמשייתו עליו ונתן לכהן את הקדש ולא יחללו
את קדשי בני ישראל את אשר ירימו ליהוה
והשיאו אותם עון אשמה באכלם את קדשיהם
כי אני יהוה מקדשים

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל
בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם איש
איש מבית ישראל ומן הגר בישראל אשר
יקריבו קרבתו לכל גדריהם ולכל גדותם אשר
יקריבו ליהוה לעולה לרצונכם תמים זכר בבקר
בכשבים ובעזים כל אשר בו מום לא תקריבו
כי לא לרצון יהיה לכם ואיש כי יקריב זבוח
שלמים ליהוה לפלא גדר או לגובה בבקר
או בשאף תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה
בו עורת או שבור או צרוץ או יבלת או גרב
או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא
תתנו מהם על המזבח ליהוה ושור ושנה שרוץ
וקלוט גובה תעשה אתו ולגדר לא ירעה ומעוק
וכתות ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה ועארצכם
לא תעשו ומיד בן זכר לא תקריבו את לחם
אלהיכם מכל אלה כי משחתם בהם מום בם
לא ירשו לכם

וידבר יהוה אל משה לאמר שור או כשב או עז כי
יולד והיה שבצת ימים תחת אמו ומיום השמיני
והלאה ירעה לקרבן אשה ליהוה ושור או שנה
אתו ואת בניו לא תשחטו ביום אחד וכי תזבחו

זבח תודה ליהוה לרצונכם תזבחו ביום ההוא
יאכל לא תותירו ממנו עד בקר אגז יהוה ושמרתם
משותי ועשיתם אתם אגז יהוה ולא תזללו את
שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אגז יהוה
מקדשכם המושג אתכם מארץ מצרים להיות
לכם לאלהים אגז יהוה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם
מקראי קדש אלה הם מועדי שששת ימים תעשה
מלאכה וביום השביעי שבת שבתוך מקרא
קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה
בכל מושבותיכם

אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם
במועדם בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש
בין הערבים פסח ליהוה ובחמשה עשר יום
לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות
תאכלו ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה
שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל
מלאכת עבודה לא תעשו

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אגז
נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את
עמר ראשית קצירכם אל הכהן והניף את
העמר לפני יהוה לרצונכם ממזרת השבת יניפנו
הכהן ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבע
תמים בן שנתו לעלה ליהוה ומזוזתו שני
עשרים סלת בלולה בשמן אשה ליהוה ריח
ניחוח וזסכה יין רביעת ההין ולחם וקלי וקרמל
לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם
את קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל
מושבותיכם וספרתם לכם

ממזרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה
שבע שבתות תמימת תהיינה עד ממזרת השבת
השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מזוזה
חדשה ליהוה ממושבותיכם תביאו לחם תנופה
שתיים שני עשרים סלת תהיינה חמף תאפינה
בכורים ליהוה והקרבתם על הלחם שבעת
כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד
ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומזוזתם וזסכיהם
אשה ריח ניחוח ליהוה ועשיתם שעיר עזים אחד
לחטאת ושני כבשים בני שנה לחבז שלמים

והצַיִף הכהֵן אתם עַל לִחְמֵי הַבַּכּוּרִים תִּזְנֹפֶה לִפְנֵי
יְהוָה עַל שְׂנֵי כַבְשִׁים קֹדֶשׁ יִהְיוּ לַיהוָה לִכְהֵן
וְהָרֵאתֶם בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרֵא קֹדֶשׁ יִהְיֶה
לָכֶם כֹּל מִלֵּאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקֵּי עוֹלָם
בְּכָל מוֹשְׁבֵי־תֵיכֶם לְדַרְתֵיכֶם וּבִקְצֹרְכֶם אֵת קִצְרֵי
אֲרָצְכֶם לֹא תִכְלֶה פֶּאֶת שְׂדֵךְ בִּקְצֹרְךָ וּלְקַטֵּ
קִצְרֵיךָ לֹא תִלְקֹט לְעַצִּי וּלְזֶר תַּעֲבֹב אֹתָם אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם שַׁבְּתוֹן זְכוּרֹן תְּרוּעָה מִקְרֵא קֹדֶשׁ
כֹּל מִלֵּאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אֵשֶׁה
לַיהוָה
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה

לֵאמֹר אַךְ בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם
הַכִּפּוּרִים הוּא מִקְרֵא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעֲלִיתֶם אֶת
זַנְפְּשֵׁי־תֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אֵשֶׁה לַיהוָה וְכֹל מִלֵּאכֶה
לֹא תַעֲשׂוּ בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כִּפּוּרִים הוּא
לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כִּי כֹל הַזַּנְפֵּשׁ
אֲשֶׁר לֹא תַעֲשֶׂה בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה וּזְכַרְתָּה מַעֲמִיָּה
וְכֹל הַזַּנְפֵּשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כֹל מִלֵּאכֶה בַעֲצֵם הַיּוֹם
הַזֶּה וְהֵאבַדְתִּי אֶת הַזַּנְפֵּשׁ הַהוּא מִקְרַב עִמָּה כֹּל
מִלֵּאכֶה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקֵּי עוֹלָם לְדַרְתֵיכֶם בְּכָל
מִשְׁבַּתֵיכֶם שַׁבְּתֵי שַׁבְּתוֹן הוּא לָכֶם וְעֲלִיתֶם אֶת
זַנְפְּשֵׁי־תֵיכֶם בַּתְּשַׁעָּה לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵב מְעָרֵב עַד עֶרֶב
תִּשְׁבַּתוּ שַׁבְּתֶכֶם

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר בַּחֹמֶשֶׁה עֶשֶׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה
חֹג הַסּוּכוֹת שִׁבְעַת יָמִים לַיהוָה בְּיַם הַרְאֵשׁוֹן
מִקְרֵא קֹדֶשׁ כֹּל מִלֵּאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ שִׁבְעַת
יָמִים תִּקְרִיבוּ אֵשֶׁה לַיהוָה בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרֵא
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אֵשֶׁה לַיהוָה עֲצֵרֶת
הוּא כֹל מִלֵּאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ אֲלֵה מוֹעֲדֵי
יְהוָה אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרְאֵי קֹדֶשׁ לְהִקְרִיב
אֵשֶׁה לַיהוָה עֲלֵה וּמִצֹּחַ זָבֹחַ וְצִסְכִּים דַּבֵּר יוֹם
בְּיוֹמוֹ מִלְּבַד שַׁבְּתַת יְהוָה וּמִלְּבַד מִתְּזוּתֵיכֶם
וּמִלְּבַד כָּל צְדָרֵיכֶם וּמִלְּבַד כָּל צְדָבְתֵיכֶם אֲשֶׁר
תַּתְּנוּ לַיהוָה אַךְ בַּחֹמֶשֶׁה עֶשֶׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי בְּאַסְפֹּכֶם אֶת תְּבוּאת הָאָרֶץ תִּחְזְגוּ אֶת
חֹג יְהוָה שִׁבְעַת יָמִים בְּיַם הַרְאֵשׁוֹן שַׁבְּתוֹן וַיּוֹם
הַשְּׁמִינִי שַׁבְּתוֹן וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בְּיוֹם הַרְאֵשׁוֹן
פָּרִי עֵץ הַדֵּר כִּפַּת תְּמָרִים וְעֵצֶף עֵץ עֵבֶת וְעָרְבוּ
צִחֹל וְשִׂמְחָתָם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים

והזאתם אתו וזג ליהוה שבועת ימים בשלשה זקת
עולכם לדרתיכם בזדושי השביעי תזזו אתו
בסכת תשבבו שבועת ימים כל הארץ בישראל
ישבו בסכת למען ידעו דרתיכם כי בסכות
הושבתי את בני ישראל בהושיאי אותם מארץ
מצרים אזי יהוה אלהיכם וידבר משה את מעדי
יהוה אל בני ישראל

וידבר יהוה אל משה לאמר צו את בני ישראל
ויקחו אליך שמץ איתן כותית למאור להעלות נר
תמיד מזוהב לפרכת העדות באהל מועד יערך
אתו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה תמיד זקת
עולכם לדרתיכם על המצרה הטהרה יערך את
הנרות לפני יהוה תמיד

ולקחת סלת ואפית אתה שתים עשרה זלות
שני עשרים יהיה הזולה האזנת ושמת אותם
שתים מערכות שש המערכת על השלחן
הטהר לפני יהוה וזאת על המערכת לבנה זכה
והיתה נלחם לאזכרה אשה ליהוה ביום השבת
ביום השבת יערכו לפני יהוה תמיד מאת בני
ישראל ברית עולכם והיתה לאהרן ולבניו ואכלו
במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי
יהוה זק עולכם וישא

בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך
בני ישראל ויצאו במחצה בן הישראלית ואיש
הישראלי ויקב בן האשה הישראלית את השם
ויקלל ויביאו אתו אל משה ושם אמו שלמית
בת דברי למטה דן ויזוהו במשמר לפרש להם
על פי יהוה

וידבר יהוה אל משה לאמר הוצא את המקלל
אל מזוהב למחצה וסמכו כל השמעים את ידיהם
על ראשו ורגמו אתו כל העדה ואל בני ישראל
תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו וצא
חטאו ונקב שם יהוה מות יומת רגום ורגמו בו
כל העדה כגר כארץ בנקבו שם יומת ואיש
כי יכה כל צפש אדם מות יומת ומכה צפש
בהמה ישלמה צפש תזת צפש ואיש כי יתן מום
בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו שבר תזת
שבר עין תזת עין שן תזת שן כאשר יתן מום
באדם כן יזתן בו ומכה בהמה ישלמה ומכה
אדם יומת משפט אחד יהיה לכם כגר כארץ
יהיה כי אזי יהוה אלהיכם וידבר משה אל בני
ישראל ויציאו את המקלל אל מזוהב למחצה

וירגמו אתו אבן ובעי ישראל עשו כאשר צוה
יהוה את משה

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר דבר אל
בעי ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ
אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה
שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך
ואספת את תבואתה ובעשנה השביעית שבת
שבתוך יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע
וכרמך לא תזמר את ספיח קשירך לא תקצור
ואת ענבי ציורך לא תבצר שנת שבתוך יהיה
לארץ והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך
ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים
עמך ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל
תבואתה לאכל

וספרת
לך שבע שבתת שנים שבע שנים שבע פעמים
והיו לך ימי שבע שבתת השנים תשע וארבעים
שנה והעברת שופר תרועה בחדש השבועי
בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר
בכל ארצכם וקדשתם את שנת הזמשים
שנה וקראתם דרור בארץ לכל ישביה ויבל
הוא תהיה לכם ושבתם איש אל אחזתו ואיש
אל משפחתו תשבנו ויבל הוא שנת הזמשים
שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את
ספיחיה ולא תבצרו את צרייה כי יובל הוא
קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה
בשנת היובל הזאת תשבנו איש אל אחזתו וכי
תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל
תונו איש את אחיו במספר שנים אחר היובל
תקנה מאת עמיתך במספר שני תבואת ימכר
לך לפי רב השנים הרבה מקנתו ולפי מעט
השנים תמעוט מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר
לך ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך
כי אני יהוה אלהיכם ועשיתם את חקתי ואת
משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על
הארץ לבטח ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע
וישבתם לבטח עליה וכי תאמרו מה לאכל
בשנה השביעית הן לא תזרע ולא תאסף את
תבואתנו וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית
ועשית את התבואה לשלש השנים וזרעתם את
השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד
השנה התשיעית עד בוא תבואתה תאכלו ישן
והארץ לא תמכר לשמתת כי לי הארץ כי גרים

ותושבים אתם עמדי ובכל ארץ אחזתכם גאלה
תתנו לארץ כי ימור אחזיק
ומכר מאחזתו ובא גאלו הקרב אליו ויגאל את
ממכר אחיו ואיש כי לא יהיה לו גאל והשליטה ידו
ומשא כדני גאלתו ויחשב את ששני ממכרו והשנים
את העדף לאיש אשר מכר לו ושש לאחזתו
ואם לא משאה ידו די השנים לו והיה ממכרו
בני הקנה אתו עד ששנה היובל וישא ביובל ושש
לאחזתו ואיש

כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה גאלתו
עד תם ששנת ממכרו ימים תהיה גאלתו ואם
לא יגאל עד מלאת לו ששנה תמימה וקם הבית
אשר בעיר אשר לא חמה לשמיתת להנה אתו
לדרתיו לא ישא ביובל ובתי החצרים אשר
אין להם חמה סביב על שדה הארץ יחשב
גאלה תהיה לו וביובל ישא וערי הלנים בתי ערי
אחזתם גאלת עולם תהיה ללנים ואשר יגאל מן
הלנים וישא ממכר בית ועיר אחזתו ביובל כי
בתי ערי הלנים הוא אחזתם בתוך בני ישראל
ושדה מארש עריהם לא ימכר כי אחזת עולם
הוא להם וכי

ימור אחזיק ומשה ידו עמר והחזקת בו גר
ותושב וחי עמר אל תקח מאתו גשך והרביית
ויראת מאלהיך וחי אחזיק עמר את כספך לא
תתן לו בגשך ובמרבית לא תתן אכלך אגני
יהיה אלהיכם אשר הושאתי אתכם מארץ
מצרים ליתת לכם את ארץ כנען להיות לכם
לאלהים וכי

ימור אחזיק עמר ועמכר לך לא תעבד בו עבדת
עבד כשכיר כתושב יהיה עמר עד ששנת
היובל יעבד עמר וישא מעמר הוא ובניו עמו
ושש אל משפחתו ואל אחזת אבותיו ישוב כי
עבדי הם אשר הושאתי אתם מארץ מצרים
לא ימכרו ממכרת עבד לא תרדה בו בפרך
ויראת מאלהיך ועבדך ואמתך אשר יהיו לך
מאת הגוים אשר סביבותיכם מהם תקחו עבד
ואמה וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם
תקחו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו
בארצכם והיו לכם לאחזה והתגזזתם אתם
לפניכם אחרים לרשת אחזה לעולם בהם תעבדו
ובאזיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו
וכי תשליג יד גר
בפרך

והושב עמך ומך אחיך עמו וזמכר לגר תושב
עמך או לעקר משפחת גר אחרי זמכר גאלה תהיה
לו אחר מאחיו יגאלנו או גרו או בן גרו יגאלנו או
משאר בשרו משפחתו יגאלנו או השיגה ידו
וגאל וזשב עם קנהו משנת המכרו לו עד שנת
היבל והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר
יהיה עמו אם עוד רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתו
מכסף מקנהו ואם מעט זשאר בשנים עד שנת
היבל וזשב לו כפי שניו ישיב את גאלתו כשכיר
שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעיניך
ואם לא יגאל בגלה וישא בשנת היבל הוא ובניו
עמו כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר
הושאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם
לא תעשו לכם אילים ופסל ומשבה לא תקימו
לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחוות
עליה כי אני יהוה אלהיכם את שבתתי תשמרו

ומקדשי תיראו אני יהוה

אם בזקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם
אתם וזתתי גשמיכם בעתם וזתנה הארץ יבולה
ועץ השדה יתן פרו והשיג לכם דיש את בציר
ובציר ישיג את זרע ואכלתם לזמכם לשבע
וישבתם לבטח בארצכם וזתתי שלום בארץ
ושכבתם ואין מזריד והשבתי זיה רעה מן הארץ
וזרב לא תעבר בארצכם ורדפתם את איביכם
וזפלו לפניכם לזרב ורדפו מכם זמשה מאה
ומאה מכם רבבה ורדפו וזפלו איביכם לפניכם
לזרב ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי
אתכם והקימתי את בריתי אתכם ואכלתם ישן
זושן וישן מפני זרש תושילא וזתתי משכני
בהיכנסם ולא תגעל פשי אתכם והתהלכתי
בהיכנסם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם
אני יהוה אלהיכם אשר הושאתי אתכם מארץ
מצרים מהית להם עבדים ואשבר מטת עלכם
ואולך אתכם קוממיות

ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות
האלה ואם בזקתי תמאסו ואם את משפטי תגעל
זפשיכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם
את בריתי אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי
עליכם בהלה את השחפת ואת הקדחת מכלות
עינים ומדיבת זפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלתו
איביכם וזתתי פני בכם וזגפתם לפני איביכם ורדו
בכם שגאיכם וזסתם ואין רדף אתכם ואם עד

אלה לא תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם שבע
על חטאתיכם ושברתי את הארץ עיניכם ונתתי את
שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחושה ואת כל ית
כזכם ולא תתן ארצכם את יבולה ועש הארץ לא
יתן פריו ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי
ויספתי עליכם מכה שבע כחטאתיכם והשליחתי
בכם את חזית השדה ושכלה אתכם והכריתיה את
בהמתכם והמעשיטה אתכם ונשמו דרכיכם ואם
באלה לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי והלכתי אף
אני עמכם בקרי והכיתי אתכם גם אני שבע על
חטאתיכם והבאתי עליכם חרב נקמת צדקם ברית
ונאספתם אל עריכם ושליחתי דבר בתוכם ונתתם
בית אויב בשברי לכם מטת לזמם ואפו עשיר נשים
לזמכם בתנור אהרז והשיבו לזמכם במשקל
ואכלתם ולא תשמעו
בזאת לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי והלכתי
עמכם בזמנת קרי ויסרתי אתכם אף אני שבע על
חטאתיכם ואכלתם בשיר בליכם ובשיר בנותיכם
תאכלו והשמדתי את במתיכם והכרתי את חמליכם
ונתתי את פצריכם על פצרי גלוליכם ונעלה נפשי
אתכם ונתתי את עריכם חרבה והשמותי את
מקדשיכם ולא אריח בריח זיזיכם והשמתי
אני את הארץ ושמו עליה איביכם הישבים בה
ואתכם אשרה בגוים והריקתי אחרים חרב והיתה
ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה אז תרעה
הארץ את שבתיה כל ימי השממה ואתם בארץ
איביכם אז תשבת הארץ והרעה את שבתיה
כל ימי השממה תשבת את אשר לא שבתה
בשבתתיכם בשבתכם עליה והנשארים בכם
והבאתי מרר בלבבם בארצת איביהם ורדף אתם
קול עליה נדף ונסו מנסת חרב ונפלו ואין רדף
וכשלו איש באזיו כמפני חרב ורדף אין ולא
תהיה לכם תקומה לפני איביכם ואבדתם בגוים
ואכלה אתכם ארץ איביכם והנשארים בכם ימקו
בעינם בארצת איביכם ואף בעינת אבתם אתם
ימקו והתודו את עונם ואת עון אבתם במעלם אשר
מעלו בי ואף אשר הלכו עמי בקרי אף אני אלך
עמם בקרי והבאתי אתם בארץ איביהם אז ינע
לבנם הערל ואז ירעו את עונם ויכרתי את בריתי
יעקב ואף את בריתי ישחקה ואף את בריתי אברהם
אזכר והארץ אזכר והארץ העלם מהם ותרוץ את
שבתיה בהשממה מהם והם ירעו את עונם יעז

וביעז במשפטי מאסו ואת חקתי געלה צפשמ
ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתיים
ולא געלתיים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני
יהוה אלהיהם וזכרתי להם ברית ראשנים אשר
הושאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות
להם לאלהים אני יהוה אלה החקים והמשפטים
והתורת אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל
בהר סיני ביד משה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם איש כי יפלא דבר בערכך צפשת
ליהוה והיה ערכך הזכר מבין עשרים שנה ועד
בן ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף
בשקל הקדש ואם נקבה הוא והיה ערכך שלשים
שקל ואם מבין חמש שנים ועד בן עשרים שנה
והיה ערכך הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת
שקלים ואם מבין חדש ועד בן חמש שנים והיה
ערכך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערכך
שלשת שקלים כסף ואם מבין ששים שנה ומעלה
אם זכר והיה ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה
עשרה שקלים ואם מן הוא מערכך והעמידו
לפני הכהן והעריך אתו הכהן על פי אשר תשיג
יד הנדר יעריכו הכהן ואם

בהמה אשר יקריבו ממנו קרבן ליהוה כל אשר
יתן ממנו ליהוה יהיה קדש לא יחליפנו ולא ימיר
אתו טוב ברע או רע בטוב ואם המיר ימיר בהמה
בהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש ואם כל
בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה
והעמיד את הבהמה לפני הכהן והעריך הכהן
אתה בין טוב ובין רע כערכך הכהן כן יהיה ואם
גאל יגאלנה ויסף חמישתו על ערכך ואיש כי
יקדש את ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין
טוב ובין רע כאשר יעריך אתו הכהן כן יקום
ואם המקדיש גאל את ביתו ויסף חמישית כסף
ערכך עליו והיה לו ואם משדה אחזתו יקדיש
איש ליהוה והיה ערכך לפי זרעו זרע חמר
שערים בחמשים שקל כסף אם משנת היבל
יקדיש שדהו כערכך יקום ואם אחר היבל
יקדיש שדהו וחשב לו הכהן את הכסף על פי
השנים הזותרת עד שנת היבל וזרע מערכך ואם
גאל יגאל את השדה המקדיש אתו ויסף חמישית
כסף ערכך עליו וקם לו ואם לא יגאל את השדה
ואם מכר את השדה לאיש אחר לא יגאל עוד

והיה השדה בשאתו ביבול קדש ליהוה כשדה
הזרם לכהן תהיה אחזתו ואם את שדה מקנתו
אשר לא משדה אחזתו יקדיש ליהוה וחשב לו
הכהן את מכסת הערכך עד ששנת היבול ותן את
הערכך ביום ההוא קדש ליהוה בשנת היבול
ישוב השדה לאשר קנאו מאתו לאשר לו אחזת
הארץ וכל ערכך יהיה בשקל הקדש עשירים
גרה יהיה השקל אך בכור אשר יבכר ליהוה
בבהמה לא יקדיש איש אתו אם שור אם עז
ליהוה הוא ואם בבהמה השמאה ופדה בערכך
ויסף חמשתו עליו ואם לא יגאל וזמכר בערכך
אך כל זרם אשר יזרם איש ליהוה מכל אשר
לו מאדם ובהמה ומשדה אחזתו לא ימכר ולא
יגאל כל זרם קדש קדשים הוא ליהוה כל זרם
אשר יזרם מן האדם לא יפדה מות יומת וכל
מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליהוה הוא
קדש ליהוה ואם גאל יגאל איש ממעשרו חמשתו
יסף עליו וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר
תחת השבט העשירי יהיה קדש ליהוה לא יבקר
ביץ טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא
ותמורתו יהיה קדש לא יגאל אלה המצות אשר
שנה יהוה את משנה אל בני ישראל בהר סיני

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד
באחד לחודש השני בשנת השנית לשנתם מארץ
מצרים לאמר שאו את ראש כל עדת בני ישראל
למשפחתם לבית אבותם במספר שמות כל זכר
לכלגלתם מבין עשרים שנה ומעלה כל ישא שנה
בישראל תפקדו אתם לשבאתם אלה ואהרן
ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית
אבותיו הוא ואלה שמות האנשים אשר יעמדו
אתכם לראובן אליעזר בן שגור לשמעון
שלמיאל בן שור ישיה ליהודה גוזישון בן עמיעז
לוישכר דהנאל בן שוער לזבולון אליעזר בן חלף
לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה
גמליאל בן פדהשור לבנימין אבידן בן גדיעני לדן
אזייעזר בן עמישדי לאשר פגעיאל בן ענרו לנגד
אליסף בן דעאל לעפתלי אהירע בן עינן אלה
קריאי העדה גשאי מטות אבותם ראשי אלפי

ישראל הם ויקח משה ואהרן את האנשים האלה
אשר נקבו בשמות ואת כל העדה הקהילו באחד
לאחד ששני ויתכדו על משפחותם לבית אבתם
במספר שמות מבין עשרים שנה ומעלה לגלגלתם
כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר
סיני ויהיו בני ראובן בנר

ישראל תולדתם למשפחותם לבית אבתם במספר
שמות לגלגלתם כל זכר מבין עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא פקדיהם למטה ראובן ששה
וארבעים אלף וחמש מאות

לבני שמעון תולדתם למשפחותם לבית אבתם
פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבין
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא פקדיהם
למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלוש
מאות

לבני גד תולדתם למשפחותם לבית אבתם במספר
שמות מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש
מאות וחמשים

לבני יהודה תולדתם למשפחותם לבית אבתם
במספר שמות מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף
ושש מאות

לבני יששכר תולדתם למשפחותם לבית אבתם
במספר שמות מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים
אלף וארבע מאות

לבני זבולן תולדתם למשפחותם לבית אבתם
במספר שמות מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף
וארבע מאות

לבני יוסף אפרים תולדתם למשפחותם לבית
אבתם במספר שמות מבין עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא פקדיהם למטה אפרים ארבעים
אלף וחמש מאות

לבני מזשה תולדתם למשפחותם לבית אבתם
במספר שמות מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא פקדיהם למטה מזשה שנים ושלושים אלף
ומאתים

לבני בנימין תולדתם למשפחותם לבית אבתם
במספר שמות מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא פקדיהם למטה בנימין חמשה ושלושים אלף

וארבע מאות
לבני דן תולדתם למשפוחתם לבית אבתם במספר
שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
פקדיהם למטה דן שנים וששים אלף ושבע
מאות

לבני אשר תולדתם למשפוחתם לבית אבתם
במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף
וחמש מאות

בני נפתלי תולדתם למשפוחתם לבית אבתם
במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף
וארבע מאות

אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי
ישראל שנים עשר איש איש אחד לבית אבתו
היו ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית אבתם מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל ויהיו
כל הפקדים שש מאות אלף ושלושת אלפים
וחמש מאות וחמשים והלויים למטה אבתם לא

התפקדו בתוכם
וידבר יהוה אל משה לאמר אך את מטה לוי
לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני
ישראל ואתה הפקד את הלויים על משכן העדת
ועל כל כליו ועל כל אשר לו המה ישאו את
המשכן ואת כל כליו והם ישרתהו וסביב
למשכן יחזו ובצסע המשכן יורידו אתו הלויים
ובחזנת המשכן יקימו אתו הלויים והזר הקרב
יומת וחזו בני ישראל איש על מזבחהו ואיש
על דגלו לצבאתם והלויים יחזו סביב למשכן
העדת ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל
ושמרו הלויים את משמרת משכן העדות ויעשו
בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן
עשו

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר איש על
דגלו באחת לבית אבתם יחזו בני ישראל מטת
סביב לאהל מועד יחזו והחזים קדמה מזרחה דגל
מזבחה יהודה לצבאתם ונשיא לבני יהודה צוזשון
בן עמינדב ושבאו ופקדיהם ארבעה ושבעים
אלף ושש מאות והחזנים עליו מטה יששכר
ונשיא לבני יששכר צתנאל בן צויער ושבאו
ופקדיו ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות מטה
זבולן ונשיא לבני זבולן אליאב בן חזקן ושבאו

ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע מאות כל
הפקדים למחנה יהודה מאת אלף ושמונים אלף
וששת אלפים וארבע מאות לשבט ראובן
יסעו

דגל מחנה ראובן
תימנה לשבטתם ונשיא לבני ראובן אלישור בן
שדיאור ושבאו ופקדיו ששה וארבעים אלף
וחמש מאות והחזים עליו מטת שמעון ונשיא לבני
שמעון שלמאל בן צורישדי ושבאו ופקדיהם
תשעה וחמשים אלף ושלוש מאות ומטת גד
ונשיא לבני גד אליסף בן רעואל ושבאו ופקדיהם
חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים כל
הפקדים למחנה ראובן מאת אלף ואחד וחמשים
אלף וארבע מאות וחמשים לשבטתם ושנים
יסעו

ומסע אהל מועד
מחנה הלוי בתוך המחנה כאשר יחזו כן יסעו
איש על ידו לדגליהם

דגל
מחנה אפרים לשבטתם ימה ונשיא לבני אפרים
אלישמעל בן עמיהוד ושבאו ופקדיהם ארבעים
אלף וחמש מאות ועליו מטת מנשה ונשיא לבני
מנשה גמליאל בן פדהצור ושבאו ופקדיהם שנים
ושלושים אלף ומאתים ומטת בנימין ונשיא לבני
בנימין אבירון בן גדעני ושבאו ופקדיהם חמשה
ושלושים אלף וארבע מאות כל הפקדים למחנה
אפרים מאת אלף ושמונת אלפים ומאה לשבטתם
ושלושים יסעו

דגל
מחנה דן צפנה לשבטתם ונשיא לבני דן אחיעזר
בן עמישדי ושבאו ופקדיהם שנים וששים
אלף ושבע מאות והחזים עליו מטת אשר
ונשיא לבני אשר פגעאל בן עכרון ושבאו
ופקדיהם אחד וארבעים אלף וחמש מאות
ומטת גפתלי ונשיא לבני גפתלי אחירע בן
עינן ושבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלף
וארבע מאות כל הפקדים למחנה דן מאת אלף
ושבעה וחמשים אלף ושש מאות לאזרנה
יסעו לדגליהם

אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל פקודי
המחנה לשבטתם שש מאות אלף ושלושת
אלפים וחמש מאות וחמשים והלויים לא התפקדו
בתוך בני ישראל כאשר שיה יהיה את משה
ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את
משה כן יחזו לדגליהם וכך יסעו איש למשפחתו
על בית אבתו

ואלה תולדות אהרן ומשה ביום דבר יהוה את
משה בהר סיני ואלה שמות בני אהרן הבכור נדב
ואביהוא אלעזר ואיתמר אלה שמות בני אהרן
הכהנים המשוחים אשר מלא ידם לכהן וימת נדב
ואביהוא לפני יהוה בהקרבתם אש זרה לפני יהוה
במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר
ואיתמר על פני אהרן אביהם

וידבר יהוה אל משה לאמר הקרב את משה
לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו
ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה
לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן ושמרו
את כלי אהל מועד ואת משמרת בני ישראל
לעבד את עבדת המשכן ונתתה את הלויים לאהרן
ולבניו צהנים צהנים המה לו מאת בני ישראל
ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמרו את כהנתם
והזר הקרב יומת

וידבר יהוה אל משה לאמר ואני הנה לקחתי
את הלויים מתוך בני ישראל תחת כל בכור
פטור רחם מבני ישראל והיו לי הלויים כי לי
כל בכור ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים
הקדשתי לי כל בכור בישראל מאדם עד בהמה
לי יהיו אנני יהוה

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר פקד
את בני לוי לבית אבתם למשפוחתם כל זכר מבין
חדש ומעלה תפקדם ויפקד אתם משה על פי
יהוה כאשר צוה ויהיו אלה בני לוי בשמותם
גרשון וקהת ומררי ואלה שמות בני גרשון
למשפוחתם לבני ושמעי ובני קהת למשפוחתם
עמרם וישהר זברון ועזיאל ובני מררי למשפוחתם
מזלי ומושי אלה הם משפוחת הלוי לבית אבתם
לגרשון משפוחת הלבני ומשפוחת השמעי אלה הם
משפוחת הגרשני פקדיהם במספר כל זכר מבין
חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות
משפוחת הגרשני אזורי המשכן יזזו וזשיא
בית אב לגרשני אליסף בן לאל ומשמרת בני
גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך
פתח אהל מועד וקלעי הזצר ואת מסך פתח הזצר
אשר על המשכן ועל המזבז סביב ואת מיתריו
לכל עבדתו ולקהת משפוחת

העמרמי ומשפוחת היצהרי ומשפוחת הזבירני
ומשפוחת העזיאל אלה הם משפוחת הקהתי
במספר כל זכר מבין חדש ומעלה שש מאות אלפים

ושש מאות שמרי משמרת הקדש משפוזת
בני קהת יחזו על ירך המשכן תימנה וזשיא
בית אב למשפוזת הקהתי אליצפן בן עזיאל
ומשמרתם הארן והשכלוזן והמזרה והמזבזת
וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך וכל
עבדתו וזשיא זשיאי הלוי אלעזר בן אהרן הכהן
פקדת שמרי משמרת הקדש למררי משפוזת
המזלי ומשפוזת המוששי אלה הם משפוזת מררי
ופקדיהם במספר כל זכר מבן זדש ומעלה
ששת אלפים ומאתים וזשיא בית אב למשפוזת
מררי צוריאל בן אביזיל על ירך המשכן יחזו
צפנה ופקדת משמרת בני מררי קרשי המשכן
ובריזיו ועמדיו ואדניו וכל כליו וכל עבדתו
ועמדי הזזער סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם
והזנים לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד
מזרזה משה ואהרן ובניו שמרים משמרת
המקדש למשמרת בני ישראל והזר הקרב יומת
כל פקודי הלום אשר פקד משה ואהרן על פי
יהוה למשפוזתם כל זכר מבן זדש ומעלה
שנים ועשרים אלף ויאמר

יהוה אל משה פקד כל בכר זכר לבני ישראל
מבן זדש ומעלה ושך את מספר שמתם
ולקזת את הלום לי אזי יהוה תזזת כל בכר
בבני ישראל ואת בהמת הלום תזזת כל בכור
בבהמת בני ישראל ופקד משה כאשר צוה
יהוה אתו את כל בכור בבני ישראל ויהי כל
בכור זכר במספר שמת מבן זדש ומעלה
לפקדיהם שנים ועשרים אלף שלשה ושבעים
ומאתים

וידבר יהוה אל משה לאמר קזז את הלום
תזזת כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלום
תזזת בהמתם והיו לי הלום אזי יהוה ואת פדויי
השלשה והשבעים והמאתים העדפים על
הלום מבכור בני ישראל ולקזזת זמשת זמשת
שקלים לגלגלת בשקל הקדש תקזז עשרים
זרה השקל וזתתה הכסף לאהרן ולבניו פדויי
העדפים בהם ויקזז משה את כסף הפדיום
מאת העדפים על פדויי הלום מאת בכור בני
ישראל לקזז את הכסף זמשה וששים ושלש
מאות ואלף בשקל הקדש ויתן משה את כסף
הפדים לאהרן ולבניו על פי יהוה כאשר צוה
יהוה את משה

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר זשא את
ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית
אבתם מבין שלשים שנה ומעלה ועד בין חמשים
שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד
זאת עבדת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים
ובא אהרן ובניו בצסע המזזה והורדו את פרכת
המסך וכסו בה את ארץ העדת ונתנו עליו כסוי
עור תחש ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה
ושמו בדיו ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת
ונתנו עליו את הקערת ואת הכפת ואת המזקית
ואת קשות הצסך ולחם התמיד עליו יהיה ופרשו
עליהם בגד תולעת שני וכסו אתו במכסה עור
תחש ושמו את בדיו ולקחו בגד תכלת וכסו
את מצרת המאור ואת צרתיה ואת מלקחיה ואת
מזתתיה ואת כל כלי שמנה אשר ישרתו לה
בהם ונתנו אתה ואת כל כליה אל מכסה עור
תחש ונתנו על המוט ועל מזבז הזהב יפרשו בגד
תכלת וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו
ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו גם בקדש
ונתנו אל בגד תכלת וכסו אותם במכסה עור תחש
ונתנו על המוט ודשנו את המזבז ופרשו עליו בגד
ארגמן ונתנו עליו את כל כלי אשר ישרתו עליו
בהם את המזתת את המזלגת ואת היעים ואת
המזרקת כל כלי המזבז ופרשו עליו כסוי עור
תחש ושמו בדיו וכלה אהרן ובניו לכסת את
הקדש ואת כל כלי הקדש בצסע המזזה ואחרי
כן יבאו בני קהת לשאת ולא יגשו אל הקדש ומתו
אלה משא בני קהת באהל מועד ופקדת אלעזר
בן אהרן הכהן שמן המאור וקטרת הסמים ומזוזת
התמיד ושמן המשחה פקדת כל המשכן וכל
אשר בו בקדש ובכליו

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אל
תכריתו את שבט משפחת הקהתי מתוך הלויים
וזאת עשו להם וזיו ולא ימתו בגשתם את קדש
הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו אותם איש
איש על עבדתו ואל משאו ולא יבאו לראות
כבלע את הקדש ומתו

וידבר יהוה אל משה לאמר זשא את ראש
בני גרשון גם הם לבית אבתם למשפחתם מבין
שלשים שנה ומעלה עד בין חמשים שנה
תפקד אותם כל הבא לצבא לצבא עבדה
באהל מועד זאת עבדת משפחת הגרשני לצבד

ולמשה ונשאו את יריעת המשכן ואת אהל
מועד מכסהו ומכסה התוף אשר עליו מלמעלה
ואת מסך פתח אהל מועד ואת קלעי החצר
ואת מסך פתח שער החצר אשר על המשכן
ועל המזבח סביב ואת מיתריהם ואת כל כלי
עבדתם ואת כל אשר יעשה להם ועבדו על
פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשני
לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם עליהם
במשמרת את כל משאם זאת עבדת משפחת
בני הגרשני באהל מועד ומשמרת ביד איתמר
בן אהרן הכהן

מררי למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם
מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים
שנה תפקדם כל הבא לשבא לעבד את עבדת
אהל מועד וזאת משמרת משאם לכל עבדתם
באהל מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמודיו
ואדניו ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתדתם
ומיתריהם לכל כליהם ולכל עבדתם ובשמת
תפקדו את כלי משמרת משאם זאת עבדת
משפחת בני מררי לכל עבדתם באהל מועד
ביד איתמר בן אהרן הכהן ויפקד משה ואהרן
ונשיאי העדה את בני הקהתי למשפחתם ולבית
אבתם מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים
שנה כל הבא לשבא לעבדה באהל מועד והיו
פקדיהם למשפחתם אלפים שבע מאות וחמשים
אלה פקודי משפחת הקהתי כל העבד באהל
מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד
משה ופקודי בני גרשון

למשפחותם ולבית אבתם מבן שלשים שנה
ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לשבא
לעבדה באהל מועד והיו פקדיהם למשפחתם
לבית אבתם אלפים ושש מאות ושלשים אלה
פקודי משפחת בני גרשון כל העבד באהל
מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה
ויפקודי משפחת בני מררי למשפחתם לבית
אבתם מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים
שנה כל הבא לשבא לעבדה באהל מועד והיו
פקדיהם למשפחתם שלשה אלפים ומאתים
אלה פקודי משפחת בני מררי אשר פקד משה
ואהרן על פי יהוה ביד משה כל הפקדים אשר
פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את הלויים
למשפחתם ולבית אבתם מבן שלשים שנה

ומעלה ועד בן חמשים ששה כל הנא לעבד
עבדת עבודה ועבדת משא באהל מועד והיו
פקדיהם שמנת אלפים וחמש מאות ושמונים
על פי יהוה פקד אותם ביד משה איש איש
על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר עשה יהוה
את משה

וידבר יהוה אל משה לאמר שני את בני ישראל
וישלחו מן המזוזה כל צרוש וכל צב וכל טמא
לנפש מזכר עד תקבה השלחו אל מזוץ למזוזה
תשלחום ולא יטמאו את מזוניהם אשר אני שכנך
בתוכם ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל
מזוץ למזוזה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו
בני ישראל

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם למעל
מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא והתודו את
חטאתם אשר עשו והשיבו את אשמו בראשו
והמישתו יסוף עליו ונתן לאשר אשם לו ואם אין
לאיש גאל להשיבו האשם אליו האשם המושב
ליהוה לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפר בו
עליו וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר
יקריבו לכהן לו יהיה ואיש את קדשיו לו יהיו
איש אשר נתן לכהן לו יהיה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם איש איש כי תשטתה אשתו ומעלה
בו מעל ושכב איש אתה שכבת זרע ותעלם
מעני אישה ותסתרה והיא טמאה ועד אין בה
והוא לא נתפשה ועבר עליו רוח קנאה וקנא את
אשתו והוא טמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא
את אשתו והיא לא טמאה והביא האיש את
אשתו אל הכהן והביא את קרבה עליה ושירת
האיפה קמח שערים לא יטק עליו שמן ולא נתן
עליו לבנה כי מצות קנאת הוא מצות זכרון מזכרת
עון והקריב אתה הכהן והעמידה לפני יהוה ולקח
הכהן מים קדשים בכלי זרע ומן העפר אשר
יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל המים
והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה ופרע את
ראש האשה ונתן על כפיה את מצות הזכרון
מצות קנאת הוא וביד הכהן יהיו מי המרים
המארים והשביע אתה הכהן ואמר אל האשה
אם לא שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה
תזת אישך הנקי ממי המרים המארים האלה

ואת כי שטיית הזאת אישך וכי נטמאת ויתן איש
בן את שכבתו מבלעדי אישך והשבועי הכהן
את האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה
יתן יהיה איתך לאלה ולשבועה בתוך עמך ונתת
יהיה את ירכך נפלה ואת בטלך שבה ונאו המים
המאררים האלה במעריך לשבות בטל ולתפל ירך
ואמרה האשה אמן אמן וכתב את האלה האלה
הכהן בספר ומזה אל מי המרים והשקה את
האשה את מי המרים המאררים ונאו בה המים
המאררים למרים ולקח הכהן מיד האשה את
מנחת הקנאת והגוף את המנחה לפני יהוה והקרית
אתה אל המזבח וקמץ הכהן מן המנחה את
אזכרתה והקטיר המזבחה ואחר ישקה את האשה
את המים והשקה את המים והיתה אם נטמאה
ותמעל מעל באישה ונאו בה המים המאררים
למרים ושבחה בטנה ותפלה ירכה והיתה האשה
לאלה בקרב עמה ואם לא נטמאה האשה ושתרה
הוא ונקתה ונדרעה דרע זאת הורת הקנאת אשר
תשטה אשה הזאת אישה ונטמאה או איש אשר
תעבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והעמיד
את האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל
התורה הזאת ונקתה האיש מעון והאשה היא
תשא את עונתה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם איש או אשה כי יפלא לעדר
גזיר להזיר ליהוה מיין ושכר וזיר חמץ יין
וחמץ שכר לא ישתה וכל משרת עגבים לא
ישתה ועגבים לחים ויבשים לא יאכל כל ימי
גזרו מכל אשר יעשה מגפן היין מזרעים ועד
גת לא יאכל כל ימי גזר גזרו הער לא יעבר
על ראשו עד מלאת הימם אשר יזיר ליהוה
קדש יהיה גדל פרע שער ראשו כל ימי הזירו
ליהוה על גפוש מת לא יבא לאביו ולאמו לאביו
ולאחותו לא יטמא להם במתם כי גזר אלהיו על
ראשו כל ימי גזרו קדש הוא ליהוה וכי ימות
מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש גזרו ותלח
ראשו ביום טהרתו ביום השבועי יגלחצו ובים
השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה אל
הכהן אל פתח אהל מועד ועשה הכהן אחד
לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא
על הגפוש וקדש את ראשו ביום ההוא והזיר
ליהוה את ימי גזרו והביא כבש בן שנתו לאשם

והימים הראשונים יפלו כי שמו צדק וזאת תורת
הנזיר ביום מלאת ימי צדקו יביא אתו אל פתח
אהל מועד והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן
שנתו תמים אזור לעלה וכבשה אחת בת שנתה
תמימה לזטאת ואיל אזור תמים לשלמים וסל
מצות סלת זולה בלולת בשמן ורקיקי מצות
משזים בשמן ומזוזתם ונסכיהם והקריב הכהן
לפני יהוה ועשה את זטאתו ואת עלתו ואת האיל
יעשה זבח שלמים ליהוה על סל המצות ועשה
הכהן את מזוזתו ואת נסכו וגלח הנזיר פתח אהל
מועד את ראש צדקו ולקח את שער ראש צדקו
ונתן על האש אשר תזת זבח השלמים ולקח
הכהן את הזרע בשלה מן האיל וזלת מצה אזור
מן הסל ורקיק מצה אזור ונתן על כפי הנזיר
אזור התגלחו את צדקו והניף אותם הכהן התנופה
לפני יהוה קדש הוא לכהן על זזה התנופה ועל שוק
התרומה ואזור ישנה הנזיר יין זאת תורת הנזיר אשר
ידר קרבנו ליהוה על צדקו מלבד אשר תשיל ידו כפי צדקו
אשר ידר כן יעשה על תורת צדקו

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל
בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור
להם

יברכך יהוה
וישמרך
ויזנקך
לך שלום
בני ישראל ואני אברכם

ביום כלות משה ללהקים את המשכן וימשח
אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת
כל כליו וימשחם ויקדש אתם ויקריבו זשילאי
ישראל ראשי בית אבותם הם זשילאי המטת הם
העמדים על הפקדים ויביאו את קרבנם לפני יהוה
שש עגלות שש וששני עשר בקר עגלה על שני
הזשילאים ושור לאזור ויקריבו אותם לפני המשכן
ויאמר יהוה אל משה לאמר קח מאתם והיו לעבד
את עבדת אהל מועד וזתתה אותם אל הלויים
איש כפי עבדתו ויקח משה את העגלות ואת
הבקר ויתן אותם אל הלויים את שתי העגלות ואת
ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם ואת
ארבע העגלות ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי
כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן הכהן ולבני
קהת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם בכתף
ישאו ויקריבו הזשילאים את זזנת המזבח ביום

המשחח אתו ויקריבו הגשיאם את קרבנם לפני
המזבח ויאמר יהוה אל משה צשיא אחד ליום
צשיא אחד ליום יקריבו את קרבנם לחזקת
המזבח ויהי

המקריב ביום הראשון את קרבנו צחשון בן
עמינדב למטה יהודה וקרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח
השלמים בקר שנים איכם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן צחשון בן
עמינדב

ביום השני הקריב נתנאל בן צוער צשיא יששכר
הקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח
השלמים בקר שנים איכם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן
צוער

ביום השלישי צשיא לבני זבולן אליאב בן
זכן קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת
פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח
השלמים בקר שנים איכם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן
זכן

ביום הרביעי צשיא לבני ראובן אלישור בן
שדיאור קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח
השלמים בקר שנים איכם חמשה עתדים חמשה

כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליצור בן
צוריאל

ביום הזמיעי זשיא לבני שמעון שלמיאל בן
צוריאל קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת ולבזח
השלמים בקר שנים אולם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן שלמיאל בן
צוריאל

ביום הששי זשיא לבני גד אליסף בן דעואל
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים
אחד לחטאת ולבזח השלמים בקר שנים אולם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אליסף בן דעואל

ביום השביעי זשיא לבני אפרים אלישמע בן
עמיהוד קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים
אחד לחטאת ולבזח השלמים בקר שנים אולם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אלישמע בן עמיהוד

ביום השמיני זשיא לבני מנשה גמליאל בן
פדהצור קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת ולבזח
השלמים בקר שנים אולם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן
פדהצור

ביום התשיעי זשיא לבני בנימין אבידן בן גדעוני
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה

מזרקה אזור כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שציהם מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר
אזור בן בקר איל אזור כבש אזור בן שנתו
לעלה שעיר עזים אזור לחטאת ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אבירן בן
גדעני

ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי
קרבו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרקה אזור כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שציהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אזור בן בקר
איל אזור כבש אזור בן שנתו לעלה שעיר עזים
אזור לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אחיעזר בן עמישדי

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעאל
בן עכרן קרבו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרקה אזור כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שציהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת פר אזור בן בקר איל אזור כבש אזור
בן שנתו לעלה שעיר עזים אזור לחטאת ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן פגעאל בן
עכרן

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע
בן עינן קרבו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרקה אזור כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שציהם מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת
פר אזור בן בקר איל אזור כבש אזור בן
שנתו לעלה שעיר עזים אזור לחטאת ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחירע בן
עינן

זאת חזקת המזבח ביום המשיח אתו מאת נשיאי
ישראל קערת כסף שתים עשרה מזרקה כסף
שנים עשר כפות זהב שתים עשרה שלשים
ומאה הקערה האחת כסף ושבעים המזרקה
האזור כל כסף הכלים אלפים וארבע מאות

בשקל הקדש כפות זהב שתיים עשרה מלאת
קטרת עשרה עשרה הכף בשקל הקדש כל
זהב הכפות עשרים ומאה כל הבקר לעלה
שנים עשר פרים אילם שנים עשר כבשים
בני שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים
עשר לחטאת וכל בקר זבח השלמים עשרים
וארבעה פרים אילם ששים עתדים ששים
כבשים בני שנה ששים זאת חזקת המזבח
אזרי המשח אתו ובא משה אל אהל מועד
לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו מעל
הכפרת אשר על ארץ העדת מבין שני הכרבים
וידבר אליו

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן
ואמרת אליו בהעלתך את הצרת אל מול פני
המצורה יאירו שבעת הצרות ויעש כן אהרן אל
מול פני המצורה העלה צרתיה כאשר צוה יהוה
את משה וזה מעשה המצרה מקשה זהב עד ירכה
עד פרוזה מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה
את משה כן עשה את המצרה

וידבר יהוה אל משה לאמר קח את הלויים
מתוך בני ישראל וטהרת אתם וכה תעשה להם
לטהרם הטהר עליהם מי חטאת והעבירו תער
על כל בשרם וכבסו בגדיהם והטהרו ולקחו
פר בן בקר ומנחתו סלת בלולה בשמן ופר שני
בן בקר תקח לחטאת והקרבת את הלויים לפני
אהל מועד והקהלת את כל עדת בני ישראל
והקרבת את הלויים לפני יהוה וסמכו בני ישראל
את ידיהם על הלויים והניף אהרן את הלויים
תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבדי
את עבדת יהוה והלויים יסמכו את ידיהם על
ראש הפרים ועשה את האזד חטאת ואת האזד
עלה ליהוה לכפר על הלויים והעמדת את
הלויים לפני אהרן ולפני בני והנפת אתם תנופה
ליהוה והבדלת את הלויים מתוך בני ישראל
והיו לוי הלויים ואזרי כן יבאו הלויים לעבד את
אהל מועד וטהרת אתם והנפת אתם תנופה כי
נתנים נתנים המה לוי מתוך בני ישראל תזת
פטרות כל רחם בכור כל מבני ישראל לקחתי
אתם לוי כי לוי כל בכור בבני ישראל באדם
ובבהמה ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים
הקדשתי אתם לוי ואקח את הלויים תזת כל בכור
בבני ישראל ואתנה את הלויים נתנים לאהרן

ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדתי בני
ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא
יהיה בבני ישראל זגף בגשת בני ישראל אל
הקדש ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל
ללוים ככל אשר צוה יהוה את משה ללוים כן
עשו להם בני ישראל ויתחטטאו הלוים וכבסו
בגדיהם ויגף אהרן אתם תנופה לפני יהוה וכפר
עליהם אהרן לטהרם ואזרי כן באו הלוים לעבד
את עבדתם באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו
כאשר צוה יהוה את משה על הלוים כן עשו
להם וידבר יהוה אל משה

לאמר זאת אשר ללוים מבין חמשי ועשרים
שנה ומעלה יבוא לעבד עבד בעבדת אהל
מועד ומבין חמשים שנה ישבו מעבד העבדה
ולא יעבד עוד ושרת את אחיו באהל מועד
לשמר משמרת ועבדה לא יעבד ככה תעשה
ללוים במשמרתם

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית
לצאתם מארץ מצרים בחודש הראשון לאמר
ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו בארבעה
עשר יום בחודש הזה בין הערבים תעשו אתו
במעדו ככל חזקתיו וככל משפטיו תעשו אתו
וידבר משה אל בני ישראל לעשות הפסח ויעשו
את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחודש
בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את
משה כן עשו בני ישראל ויהי אנשים אשר היו
טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום
ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא
ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש
אדם למה נגזר עלינו לקרוב את קרבן יהוה
במעדו בתוך בני ישראל ויאמר אליהם משה עמדו
ואשמעה מה יצוה יהוה לכם

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך
רחקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה
בחודש השני בארבעה עשר יום בין הערבים
יעשו אתו על מצות ומררים יאכלהו לא ישאירו
ממנו עור בקר ועצם לא ישברו בו ככל חזקת
הפסח יעשו אתו והאיש אשר הוא טהור ובדרך
לא היה וחדל לעשות הפסח וזכרתה הנפש
ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב במעדו
חטאו ישא האיש ההוא וכי יגור אתכם גר

ועשה פסח ליהוה כחזקת הפסח וכמשפטו
כן יעשה חזקה אחת יהיה לכם ולגור ולאזרח
הארץ

הקים את המשכן כסה העזן את המשכן לאהל
העדת ובערב יהיה על המשכן כמראה אש על
בקר כן יהיה תמיד העזן יכסנו ומראה אש לילה
וכפי העלות העזן מעל האהל ואזרי כן יסעו
בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם העזן שם
יחזו בני ישראל על פי יהוה יסעו בני ישראל
ועל פי יהוה יחזו כל ימי אשר ישכן העזן על
המשכן יחזו ובהאריך העזן על המשכן ימים
רבים ושמרו בני ישראל את משמרת יהוה
ולא יסעו ויש אשר יהיה העזן ימים מספר על
המשכן על פי יהוה יחזו ועל פי יהוה יסעו
ויש אשר יהיה העזן מערב עד בקר וזעלה
העזן בבקר ונסעו או יומם ולילה וזעלה העזן
ונסעו או ימים או חודש או ימים בהאריך העזן
על המשכן לשכן עליו יחזו בני ישראל ולא
יסעו ובהעלתו יסעו על פי יהוה יחזו ועל פי
יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי יהוה
ביד משה

וידבר יהוה אל משה לאמר עשה לך שתי
חצוצרות כסף מקשה תעשה אתם והיו לך
למקרא העדה וכמסע את המוזנות ותקעו בהן
ונועדו אליך כל העדה אל פתח אהל מועד ואם
באחת יתקעו ונועדו אליך הנשיאים ראשי אלפי
ישראל ותקעתם תרועה ונסעו המוזנות החזנים
קדמה ותקעתם תרועה שנית ונסעו המוזנות
החזנים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם ובהקהיל
את הקהל תתקעו ולא תריעו ובני אהרן הכהנים
יתקעו בוצצרות והיו לכם לחזקת עולם לדרתיכם
וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצר אתכם
והרעתם בוצצרות ונזכרתם לפני יהוה אלהיכם
ונושעתם מאיביכם וביום שמוזתכם ובמועדיכם
ובראשי חודשיכם ותקעתם בוצצרות על עלתיכם
ועל זבזי שלמיכם והיו לכם לחזרון לפני אלהיכם
אני יהוה אלהיכם

ויהי בשנה השנית בחודש השני בעשרים בחודש
זעלה העזן מעל משכן העדת ויסעו בני ישראל
למסעיהם ממדבר סיני וישכן העזן במדבר פארן
ויסעו בראשנה על פי יהוה ביד משה ויסעו הגל
מחנה בני יהודה בראשנה לצבאתם ועל צבאו

זחשוך בן עמינדב ועל צבא מטה בני יששכר
נתנאל בן צוער ועל צבא מטה בני זבולן אליאב
בן חלץ והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי
נשאי המשכן ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם
ועל צבאו אליעזר בן שדיאור ועל צבא מטה
בני שמעון שלמיהל בן שורישידי ועל צבא מטה
בני גד אליסף בן דעואל ונסעו הקהתים נשאי
המקדש והקימו את המשכן עד באם ונסע דגל
מחנה בני אפרים לצבאתם ועל צבאו אלישמע
בן עמיהוד ועל צבא מטה בני מנשה גמליאל
בן פדהצור ועל צבא מטה בני בנימין אבידן בן
גדעני ונסע דגל מחנה בני דן מאסף לכל המחנות
לצבאתם ועל צבאו אחיעזר בן עמישדי ועל צבא
מטה בני אשר פגעיהל בן עכרון ועל צבא מטה
בני נפתלי אחירע בן עינן אלה מסעי בני ישראל
לצבאתם ויסעו ויאמר משה

לחבב בן רעואל המדיני חתן משה נסעים אנחנו
אל המקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם לכה
אתנו והשבנו לך כי יהוה דבר טוב על ישראל
ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי
אלך ויאמר אל לא תעזב אתנו כי על כן ידעת
חזנתנו במדבר והיית לנו לעינים והיה כי תלך
עמנו והיה הטוב ההוא אשר ייטיב יהוה עמנו
והשבנו לך ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים
וארוך ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים
לתור להם מצוזה ועינן יהוה עליהם יומם בנסעים
מן המחנה ז ויהי בנסע

הארץ ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביך וינסו
משנאיך מפניך ובצוזה יאמר שובה יהוה רבבות
אלפי ישראל ז

ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה
ויחר אפו ותבער במ אש יהוה ותאכל בקשה
המחנה וישקה העם אל משה ויתפלל משה אל
יהוה ותשקע האש ויקרא שם המקום ההוא
תבערה כי בערה במ אש יהוה והאספסוף אשר
בקרב התאוה תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל
ויאמרו מי יאכלנו בשר זכרנו את הדגה אשר
נאכל במצרים חזנם את הקשאים ואת האבטיחים
ואת הזחיר ואת הבצלים ואת השומים ועתה
נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עלינו והמן
כזרע גד הוא ועינו כעין הבדלח עשנו העם ולקטו
ושחזנו ברזים או דכו במדכה ובשלו בפרור

ועשו אתו עגות והיה טעמו כטעם לשד השמן
וברדת הטל על המזצה לילה ירד המן עליו
וישמע משה את העם בכה למשפוחתי איש
לפתח אהלו ויזר אף יהוה מאד ובעיני משה רע
ויאמר משה אל יהוה למה הרעת לעבדך ולמה
לא מציתי זרן בעיניך לשיום את משא כל העם
הזה עלי האנכי הרייתי את כל העם הזה אם אנכי
ילדתיהו כי תאמר אלי שאלהו בזיקך כאשר
ישא האמון את הינק על האדמה אשר צשבעת
לאבותיו מאין לי בשר לתת לכל העם הזה כי
יבנו עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה לא אוכל
אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבוד ממני
ואם נכה את עשה לי הרגני לא הרג אם משאתי
זרן בעיניך ואל אראה ברעתי

ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבועים איש
מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם
ושטריו ולקחזת אתם אל אהל מועד והתישבו
שם עמך וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתיו מן
הרוח אשר עליך ושמת עליהם ונשאנו אתך
במשא העם ולא תשא אתה לבדך ואל העם
תאמר התקדשו למזרר ואכלתם בשר כי בנייתם
באדני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר כי טוב לנו
במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם לא יום
אחד תאכלו ולא יומים ולא חמשה ימים ולא
עשרה ימים ולא עשרים יום עוד חדש ימים
עוד אשר ישא מאפכם והיה לכם לזרע יצן כי
מאסתם את יהוה אשר בקרבכם ותבנו לפניו
לאמר למה זה ישאנו ממצרים ויאמר משה שש
מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרב ואתה
אמרת בשר נתן להם ואכלו חדש ימים השאן
ובקר ישחט להם ומשא להם אם את כל דגני הים
יאסף להם ומשא להם

ויאמר יהוה אל משה הנה יהוה תקשר עתה
תראה היקר דברי אם לא וישא משה וידבר
אל העם את דברי יהוה ויאסף שבועים איש
מזקני העם ויעמד אתם סביבת האהל וירד יהוה
בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו
ויתן על שבועים איש הזקנים והי כלוז עליהם
הרוח ויתנבאו ולא יספו וישארו שני אנשים
במזצה שם האחד אלהד ושם השני מידד
ותנז עליהם הרוח והמה בכתבים ולא ישאו
האהלה ויתנבאו במזצה וירש העצר וילד למשה

וילמר אלדד ומידד מתנבאים במחזה ויען יהושע
בן נון משרת משה מבחזרו וילמר אדני משה
כלאם וילמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן
כל עם יהוה נביאים כי יתן יהוה את רוחו עליהם
ויאסף משה אל המחזה הוא וקני ישראל ורוח
נסע מאת יהוה ויצו שלמים מן הים וישע על
המחזה כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות
המחזה וכאמתים על פני הארץ ויקם העם כל
היום ההוא וכל הלילה וכל יום המחזה ויאספו
את השלום הממעיל אסף עשרה זמרים וישטחו
להם שטוח סביבות המחזה הבשר עודנו בין
שניהם שרם יכרת ואף יהוה חרה בעם ויך יהוה
בעם מכה רבה מאד ויקרא את שם המקום
ההוא קברות התאוה כי שם קברו את העם
המתאווים מקברות התאוה נסעו העם חצרות
ויהיו בחצרות

ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות האשה
הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח וילמרו
הרק אך במשה דבר יהוה הלא גם בני דבר
וישמע יהוה והאיש משה עלו מאד מכל האדם
אשר על פני האדמה וילמר

יהוה פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים שאו
שלתכם אל אהל מועד וישאו שלשתם וירד
יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן
ומרים וישאו שניהם וילמר שמעו לא דברי אם
יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בחלום
אדבר בו לא כן עבדי משה בכל ביתי לאמן הוא
פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחזית ותמנת
יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה
ויחר אף יהוה במ וילך והענן סר מעל האהל
והנה מרים מצרעת כשלה ויפן אהרן אל מרים
והנה מצרעת וילמר אהרן אל משה בי אדני
אל לא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר
חטאנו אל לא תהי כמת אשר בראתו מרחם אמו
וילכל חצי בשרו וישעק משה אל יהוה לאמר
אל לא רפא לא לה

וילמר יהוה אל משה ואביה ירק ירק בפניה
הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים
מחוסך למחזה ואחר תאסף ותסגר מרים מחוסך
למחזה שבעת ימים והעם לא נסע עד האסף
מרים ואחר נסעו העם מחצרות ויחזו במדבר
פארן

וידבר יהוה אל משה לאמר שלח לך אנשים
ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל
איש אחד איש אחד למטה אבותיו תשלחו כל
נשיא בהם וישלחו אתם משה ממדבר פארן
על פי יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל
המה ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן זכור
למטה שמעון שפט בן חורי למטה יהודה כלב
בן יפנה למטה יששכר יגאל בן יוסף למטה
אפרים הושע בן נון למטה בנימין פלטי בן רפוא
למטה זבולון גדיאל בן סודי למטה יוסף למטה
מנשה גדי בן סוסי למטה דן עמיאל בן גמלי
למטה אשר סתור בן מיכאל למטה נפתלי נחבי
בן ופסי למטה גד גואל בן מכי אלה שמות
האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ
ויקרא משה להושע בן נון יהושע וישלח אתם
משה לתור את ארץ כנען ויאמר אלהם עלו זה
בנגב ועליתם את ההר וראיתם את הארץ מה
הוא ואת העם הישב עליה החזקה הוא הרפה
המעט הוא אם רב ומה הארץ אשר הוא יושב
בה הטובה הוא אם רעה ומה הערים אשר
הוא יושב בהנה הבמחזנים אם במבצרים ומה
הארץ השממה הוא אם רזה היש בה עץ אם אין
והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי
בכורי ענבים ויעלו ויתרו את הארץ ממדבר צן
עד רחב לבא חמת ויעלו בנגב ויבא עד חברון
ושם אחימן ששני ותלמי ילדי הענק וחברון
שבע שנים נבנתה לפני שבע משרים ויבאו עד
נחל אשכול וכרתו משם זמורה ואשכול ענבים
אחד וישארו במוט בשנים ומן הרכמלים ומן
התאנים למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדות
האשכול אשר כרתו משם בני ישראל וישבו
מתור הארץ מקץ ארבעים יום וילכו ויבאו אל
משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל
מדבר פארן קדשה וישבו אתם דבר ואת כל
העדה ויראום את פרי הארץ ויספרו לו ויאמרו
באנו אל הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב
ודבש הוא וזה פריה אפס כי עז העם הישב
בארץ והערים בשרות גדלת מאד וגם ילדי
הענק ראינו שם עמלק יושב בארץ הנגב והחתי
והיבوسی והאמרי יושב בהר והכנעני יושב על
הים ועל יד הירדן ויהס כלב את העם אל משה
ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה

והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות
אל העם כי חזק הוא ממנו וישאלו דבת הארץ
אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ
אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה
הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות
ושם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפלים
ונחי בעינינו כחגבים וכך היינו בעיניהם והשאל
כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה
ההוא וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל
ויאמרו אליהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים
או במדבר הזה לו מתנו ולמה יהוה מביא אתנו
אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו
לבוז הלא טוב לנו שוב מצרימה ויאמרו אנשי
אל אחיו שתנה ראש ושובה מצרימה ופול משה
ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל
ויהישע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ
קרעו בגדיהם ויאמרו אל כל עדת בני ישראל
לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה
הארץ מאד מאד אם חפץ בנו יהוה והביא אתנו
אל הארץ הזאת ושתנה לנו ארץ אשר הוא צבת
חלב ודבש אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו
את עם הארץ כי לחזמנו הם סר שלכם מעליהם
ויהוה אתנו אל תיראם ויאמרו כל העדה לרצונם
אתם באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד
אל כל בני ישראל

ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם הזה
ועד אנה לא יאמינו בי בכל האותות אשר עשיתי
בקרבו אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי
גדול ועצום ממנו ויאמר משה אל יהוה ושמעו
מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו
ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה
בקרבו העם הזה אשר עיץ בעיני נראה אתה יהוה
ועצנך עמד עליהם ובעמד ענין אתה הלך לפניהם
יומם ובעמוד אש לילה והמתה את העם הזה
כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך
לאמר מבלתי יכלת יהוה להביא את העם הזה
אל הארץ אשר זשבע להם וישחטם במדבר
ושתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר
יהוה ארך אפים ורח חסד זשא עיז ופשע ונקה
לא ינקה פקד עיז אבות על בנים על שלשים
ועל רבעים סלח נא לעיז העם הזה כגדל חסדך
וכאשר זשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה

וילמד יהוה סלחתי כדברך ואולם חי אני וימלא
כבוד יהוה את כל הארץ כי כל האלילים הראים
את כבודי ואת אתתי אשר עשיתי במצרים
ובמדבר וינסו אתי זה אשר פעמים ולא שמעו
בקולי אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם
וכל מגאצי לא יראוה ועבדי כלב עקב היתה
רוח אחרת שמו וימלא אזורי והביאתי אל הארץ
אשר בא שמה וזרעו יורשנה והעמלקי והכנעני
ישב בעמק מזרח פנו וסעו לכם המדבר דרך
ים סוף

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר עוד מתי
לעדה הרעה הזאת אשר המה מליצים עלי את
תלנות בני ישראל אשר המה מליצים עלי שמעתי
אמר אלהם חי אני זאם יהוה אם לא כאשר
דברתם באצני כן אעשה לכם במדבר הזה יפלו
פגריכם וכל פקדיכם לכל מספרכם מבין עשרים
שנה ומעלה אשר הליצתם עלי אם אתם תבאו
אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם בה
כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון וטפכם אשר
אמרתם לבו יהיה והביאתי אתם וידעו את הארץ
אשר מאסתם בה ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה
ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו
את זנותיכם עוד תם פגריכם במדבר במספר
הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום
לשנה יום לשנה תשאו את עונותיכם ארבעים
שנה וידעתם את תנאותי אני יהוה דברתי אם לא
זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת הזועדים
עלי במדבר הזה יתמו ושם ימתו והאלילים אשר
שלוז משה לתור את הארץ וישבו וילוו עלי את
כל העדה להוציא דבה על הארץ וימתו האלילים
מוצאי דבת הארץ רעה במגפה לפני יהוה ויהושע
בן נון וכלב בן יפנה חיין מן האלילים ההם ההלכים
לתור את הארץ וידבר משה את הדברים האלה
אל כל בני ישראל ויתאבלו העם מאד וישכמו
בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הגזו ועלינו
אל המקום אשר אמר יהוה כי זשאנו וילמד
משה למה זה אתם עברים את פי יהוה והוא לא
תשלוז אל תעלו כי איך יהוה בקרבכם ולא תצטפו
לפני איביכם כי העמלקי והכנעני שם לפניכם
וצפלתם בזרע כי על כן שבתם מאזורי יהוה ולא
יהיה יהוה עמכם ויעפלו לעלות אל ראש ההר
וארוץ ברית יהוה ומשה לא משו מקרב המזנה

וירד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויכנס
ויכתום עד החרמה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם כי תבאו אל ארץ מושבותיכם
אשר אני נתן לכם ועשיתם אשה ליהוה עלה או
זבוח לפלא גדר או בצדבה או במעדיכם לעשות
ריח זיזוח ליהוה מן הבקר או מן הצאן והקריב
המקריב קרבנו ליהוה מצוזה סלת עשרון בלול
ברבעית ההין שמן ויין לנסך רביעית ההין
תעשה על העלה או לזבוח לכבש האזד או
לאיל תעשה מצוזה סלת עשירי בלולה
בשמן שלשית ההין ויין לנסך שלשית ההין
תקריב ריח זיזוח ליהוה וכי תעשה בן בקר עלה
או זבוח לפלא גדר או שלמים ליהוה והקריב
על בן הבקר מצוזה סלת שלשה עשרים בלול
בשמן זשני ההין ויין תקריב לנסך זשני ההין
אשה ריח זיזוח ליהוה ככה יעשה לשור האזד
או לאיל האזד או לשה בכבשים או בעזים
כמספר אשר תעשו ככה תעשו לאזד כמספרם
כל האזד יעשה ככה את אלה להקריב אשה
ריח זיזוח ליהוה וכי יגור אתכם גר או אשר
בתוכם לדרתיכם ועשה אשה ריח זיזוח ליהוה
כאשר תעשו כן יעשה הקהל זקה אחת לכם
ולגר הגר זקת עולם לדרתיכם ככם כגר יהיה
לפני יהוה תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם
ולגר הגר אתכם

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם בבאכם אל הארץ אשר
אני מביא אתכם שמה והיה באכלכם מלחם
הארץ תרימו תרומה ליהוה ראשית ערסתכם
זולה תרימו תרומה כתרומת גרן כן תרימו
אתה מראשית ערסתיכם תתנו ליהוה תרומה
לדרתיכם וכי תשגו ולא

תעשו את כל המצות האלה אשר דבר יהוה
אל משה את כל אשר שוה יהוה אליכם ביד
משה מן היום אשר שוה יהוה והלאה לדרתיכם
והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה ועשו
כל העדה פר בן בקר אזד לעלה לריח זיזוח
ליהוה ומצותו ונסכו כמשפט ושעיר עזים אזד
לזשת וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל
ונסלח להם כי שגגה הוא והם הביאו את קרבנם
אשה ליהוה וזשאתם לפני יהוה על שגגתם

וּצְסֻלֹחַ לְכָל עֵדוּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְגֵר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם
כִּי לְכָל הָעַם בִּשְׁגָגָה
וְאִם
צִפְפֵּשׁ אֲחֻזַּת תְּחֻטָּא בִּשְׁגָגָה וְהִקְרִיבָה עֹז בֵּית שִׁנְתָּהּ
לְחֻטָּאת וּכְפַר הַכֹּהֵן עַל הַצִּפְפֵּשׁ הַשְּׁגָגָה בְּחֻטָּאת
בִּשְׁגָגָה לְפָנָי יְהוָה לְכַפֵּר עֲלֵיו וּצְסֻלֹחַ לוֹ הַאֲזִרוּחַ
בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְגֵר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם תּוֹרַת אֲחֻזַּת יְהוָה
לָכֶם לַעֲשׂוֹת בִּשְׁגָגָה וְהַצִּפְפֵּשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְיַד
רְמָה מִן הַאֲזִרוּחַ וּמִן הַגֵּר אֵת יְהוָה הוּא מַגִּדֶּךָ
וְזָכַרְתָּה הַצִּפְפֵּשׁ הַזֶּה הוּא מִקְרַב עִמָּה כִּי דָבַר יְהוָה
בָּזֶה וְאֵת מַצּוֹתוֹ הִפֵּר הַכֹּרֶת תִּכְרַת הַצִּפְפֵּשׁ הַזֶּה הוּא
עֹשֶׂה בָּהּ

וַיְהִיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמַדְבַּר וַיִּמְשָׁאוּ אִישׁ מִקֵּשֶׁשׁ
עֲצִים בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁית וַיִּקְרִיבוּ אֹתוֹ הַמִּשְׁאֵלִים אֵתוֹ
מִקֵּשֶׁשׁ עֲצִים אֵל מִשֶּׁה וְאֵל אֶהֱרֹן וְאֵל כָּל
הָעֵדָה וַיִּזְיָאוּ אֹתוֹ בַּמִּשְׁמֵר כִּי לֹא פָרַשׁ מִזֶּה
יַעֲשֶׂה לוֹ
וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֵל מִשֶּׁה מוֹת יוֹמַת הָאִישׁ רָגוּם אֹתוֹ בְּאֲבָנִים כָּל
הָעֵדָה מִזְחוּץ לַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ כָּל הָעֵדָה אֵל
מִזְחוּץ לַמִּזְבֵּחַ וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ בְּאֲבָנִים וַיָּמָת כֹּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֵת מִשֶּׁה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מִשֶּׁה לֹאמַר דְּבַר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתֶּם אֱלֹהֵם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיּוֹת עַל כַּפְּי בְּגֵדֵיהֶם
לְדַרְתָּם וַעֲתֹנוּ עַל צִיּוֹת הַכֹּהֵן פְּתִיל תִּכְלַת וְהָיָה
לָכֶם לְצִיּוֹת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וַזְכַּרְתֶּם אֵת כָּל מַצּוֹת
יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וּלֹא תִתּוּרוּ אֲזָרוֹי לְבַבְכֶם
וְאֲזָרוֹי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֲתֶם זֵנִים אֲזָרוֹיָהֶם לְמַעַן
תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֵת כָּל מַצּוֹתַי וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים
לֹאֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹשַׁאתִי
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

וַיִּקַּח קְרֹחַ בֶּן יִשָּׁהָר בֶּן קֵהֶת בֶּן לֹוי וְדָתָן וְאֶבִירָם
בְּנֵי אֶלְיָאֵב וְאוּן בֶּן פֹּלֵת בְּנֵי רְאוּבֵן וַיִּקְמוּ לְפָנָי
מִשֶּׁה וְאֶנְשֵׁי־מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל זֹמְשִׁים וּמֹאֲתִים
צִשִׁיֹּאֵי עֵדָה קְרָאִי מוֹעֵד אֲנֵשֵׁי שֵׁם וַיִּקְהָלוּ עַל
מִשֶּׁה וְעַל אֶהֱרֹן וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵם רַב לָכֶם כִּי
כָּל הָעֵדָה כָּל־כָּל־קְדוֹשִׁים וּבְתוֹכְכֶם יְהוָה וּמִדוּעַ
תִּתְצַשֵּׂאוּ עַל קְהַל יְהוָה וַיִּשְׁמַע מִשֶּׁה וַיִּפֹּל עַל
פָּנָיו וַיְדַבֵּר אֵל קְרֹחַ וְאֵל כָּל עֵדוּתוֹ לֹאמַר בִּקֶּר
וַיִּדַע יְהוָה אֵת אֲשֶׁר לוֹ וְאֵת הַקְּדוּשָׁה וְהִקְרִיב
אֵלָיו וְאֵת אֲשֶׁר יִבְזֹר בּוֹ יִקְרִיב אֵלָיו זֹאת עֲשׂוּ
קַחְזוּ לָכֶם מִזְזֹתוֹת קְרֹחַ וְכָל עֵדוּתוֹ וְתָנוּ בְּהֵן אֵשׁ
וְשִׂימוּ עֲלֵיהֶן קִטְרֶת לְפָנָי יְהוָה מִזְזֹר וְהָיָה הָאִישׁ

אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי
ויאמר משה אל קרוז שמעו נא בני לוי המעט
מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת
ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת
משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם ויקרב
אתך ואת כל אחיך בני לוי אתך ובקשתם גם
כהנה לכן אתה וכל עדתך הנעדים על יהוה
ואהרן מה הוא כי תלוזו עליו וישלח משה
לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא
נעלה המעט כי העלינו מארץ זבת חלב ודבש
להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר
אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ונתן
לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם תנקה
לא נעלה ויחר למשה מאד ויאמר אל יהוה אל
תפן אל מזוזתם לא זמור אחד מהם נשאתי ולא
הרעתי את אחד מהם ויאמר משה אל קרוז אתה
וכל עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר
וקחו איש מזוזתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם
לפני יהוה איש מזוזתו חמשים ומאתים מזוזת
ואתה ואהרן איש מזוזתו ויקחו איש מזוזתו ויתנו
עליהם אש וישימו עליהם קטרת ויעמדו פתח
אהל מועד ומשה ואהרן ויקהל עליהם קרוז את
כל העדה אל פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה
אל כל העדה וידבר יהוה

אל משה ואל אהרן לאמר הבדלו מתוך העדה
הזאת ואכלה אתם כרעץ ויפלו על פניהם ויאמרו
אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש אחד יחטא
ועל כל העדה תקצף וידבר

יהוה אל משה לאמר דבר אל העדה לאמר
העלו מסביב למשכן קרוז דתן ואבירם ויקם
משה וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריו וקני
ישראל וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל
אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל
אשר להם פן תספו בכל חטאתם ויעלו מעל
משכן קרוז דתן ואבירם מסביב ודתן ואבירם
ישאו נשבים פתח אהליהם ונשיהם ובניהם
וטפם ויאמר משה בזאת תדעון כי יהוה שלחני
לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי
אם כמות כל האדם ימותון אלה ופקדת כל
האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני ואם בראיה
יברא יהוה ונפשתה האדמה את פיה ובלעה
אתם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאלה

וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יהוה והי
ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע
האדמה אשר תזתיהם ותפתח הארץ את פיה
ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר
לקרוז ואת כל הרכוש וירדו הם וכל אשר
להם חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו
מתוך הקהל וכל ישראל אשר סביבתיהם נסו
לקלם כי אמרו פן תבלענו הארץ ואש ישא
מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש
מקריבי הקטרת וידבר

יהוה אל משה לאמר אמר אל אלעזר בן אהרן
הכהן וירם את המזתת מבין השרפה ואת האש
זרה הלאה כי קדשו את מזתות הזשאים האלה
בנפשיתם ועשו אתם רקעי פוזים שפוי למזבז כי
הקריבם לפני יהוה ויקדשו ויהיו לאות לבני
ישראל ויקח אלעזר הכהן את מזתות הזשית
אשר הקריבו השרפים וירקעום שפוי למזבז
זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש
זר אשר לא מזרע אהרן הוא להקטיר קטרת
לפני יהוה ולא יהיה כקרוז וכעדתו כאשר דבר
יהוה ביד משה לו

וילטו כל עדת בני ישראל ממזרת על משה ועל
אהרן לאמר אתם המתם את עם יהוה והי בהקהל
העדה על משה ועל אהרן ויפצו אל אהל מועד
והנה כסהו הענן וירא כבוד יהוה ויבא משה ואהרן
אל פני אהל מועד וידבר יהוה

אל משה לאמר הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה
אתם כרגע ויפלו על פניהם ויאמר משה אל אהרן
קח את המזתה ותן עליה אש מעל המזבז ושים
קטרת והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם כי
ישא הקשף מלפני יהוה הזל הזגף ויקח אהרן
כאשר דבר משה וירק אל תוך הקהל והנה הזל
הזגף בעם ויתן את הקטרת וכפר על העם ויעמד
בין המתים ובין החיים ותעשר המגפה והיו המתים
במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד
המתים על דבר קרוז וישב אהרן אל משה אל
פתח אהל מועד והמגפה נעשרה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל זשיאיהם
לבית אבתם שנים עשר מטות איש את שמו
תכתב על מטתו ואת שם אהרן תכתב על מטה
לוי כי מטה אהרן לראש בית אבותם והנזותם

באהל מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה
והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח והשכתי
מעלי את תלכות בני ישראל אשר הם מליצם
עליכם וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו
כל זשיאיהם מטה לזשיא אהרן מטה לזשיא
אהרן לבית אבתם שנים עשר מטות ומטה אהרן
בתוך מטותם וינח משה את המטת לפני יהוה
באהל העדות ויהי ממחרת ויבא משה אל אהל
העדות והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא
פרח וישיך שיך ויגמל שקדים ויצא משה את כל
המטת מלפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו
ויקחו איש מטתו

ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן לפני
העדות למשמרת לאות לבני מרי ותכל תלונתם
מעלי ולא ימתו ויעש משה כאשר צוה יהוה
אתו כן עשה

ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גועזו
אבדנו כלנו אבדנו כל הקרב הקרב אל משכך
יהוה ימות האם תמנו לגוע

יהוה אל אהרן ואתה ובניך ובית אביך אתך תשאו
את עון המקדש ואתה ובניך אתך תשאו את
עון כהנתכם וגם את אהרן מטה לוי שבט אביך
הקרב אתך וילוו עליך וישרתוך ואתה ובניך אתך
לפני אהל העדות ושמרו משמרתך ומשמרת כל
האהל אך אל כלי הקדש ואל המזבוח לא יקרבו
ולא ימתו גם הם גם אתם וילוו עליך ושמרו את
משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא
יקרב אליכם ושמרתם את משמרת הקדש
ואת משמרת המזבוח ולא יהיה עוד קצף על
בני ישראל ואני הנה לקחתי את אהרן הכהן
מתוך בני ישראל לכם מתנה זתנים ליהוה לעבד
את עבדת אהל מועד ואתה ובניך אתך תשמרו
את כהנתכם לכל דבר המזבוח ולמבית לפרכת
ועבדתם עבדת מתנה אתן את כהנתכם והזר
הקרב יומת

וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה צתתי לך את
משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך
צתתים למשחה ולבניך לזקה עולם זה יהיה לך
מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם לכל מזוזתם
ולכל זזטאתם ולכל אשמים אשר ישליבו לך
קדש קדשים לך הוא ולבניך בקדש הקדשים
תאכלנו כל זכר ואכל אתו קדש יהיה לך וזה

לך תרומת מתנןם לכל תצופת בני ישראל לך
נתתים ולבציר ולבצתיך אתך לחזק עינכם כל
טהור בביתך יאכל אתו כל חלב ישהר וכל חלב
תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו ליהוה לך נתתים
בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו ליהוה לך
יהיה כל טהור בביתך יאכלו כל זרם בישראל
לך יהיה כל פטר רזם לכל בשר אשר יקריבו
ליהוה באדם ובבהמה יהיה לך אך פדה תפדה
את בכור האדם ואת בכור הבהמה השמאה
תפדה ופדיו מבוך חרש תפדה בערכך כסף
חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים גרה הוא
אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא
תפדה קדש הם את דמם תזרק על המזבח ואת
חלבם תקטיר אשה לריח ניחוח ליהוה ובשרם
יהיה לך כחזה התצופה וכשוק הימין לך יהיה
כל תרומת הקדשים אשר ירימו בני ישראל
ליהוה נתתי לך ולבציר ולבצתיך אתך לחזק עינכם
ברית מלח עינכם הוא לפני יהוה לך ולזרעך
אתך ויאמר יהוה אל אהרן בארצם לא תזחל
וזחלק לא יהיה לך בתוכם אני זחלק וזחלקתך
בתוך בני ישראל

לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל לזחלה זחלק
עבדתם אשר הם עבדים את עבדת אהל מועד
ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד
לשאת חטא למות ועבד הלוי הוא את עבדת
אהל מועד והם ישאו עוצם חזקת עינכם לדרתיכם
ובתוך בני ישראל לא יזחלו לזחלה כי את מעשר
בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי
ללויים לזחלה על כן אמרתי להם בתוך בני
ישראל לא יזחלו לזחלה

וידבר יהוה אל משה לאמר ואל הלויים תדבר
ואמרת אליהם כי תקחו מאת בני ישראל את
המעשר אשר נתתי לכם מאתם בזחלתכם
והרמתם ממנו תרומת יהוה מעשר מן המעשר
וזחשבו לכם תרומתכם כדגן מן הגרן וכמלאה
מן היקב כן תרימו גם אתם תרומת יהוה מכל
מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל
ונתתם ממנו את תרומת יהוה לאהרן הכהן
מכל מתנותיכם תרימו את כל תרומת יהוה מכל
חלבו את מקדשו ממנו ואמרת אליהם בהרימכם
את חלבו מכונו וזחשבו ללויים כתבואת גרן
וכתבואת יקב ואכלתם אתו בכל מקום אתם

וביתכם כי שכר הוא לכם חלף עגדתכם באהל
מועד ולא תשא עליו חטא בהרימכם את חלבו
ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ולא
תמותו

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר זאת
חוקת התורה אשר שיה יהוה לאמר דבר אל בני
ישראל ויקחו אליך פרה אדמה המימיה אשר
איך בה מום אשר לא עלה עליה על ונתתם
אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוק
למחצה ושחט אתה לפני ולקח אלעזר הכהן
מדמה באצבעו והזה אל גבו פני אהל מועד
מדמה שבט פעמים ושרף את הפרה לפני
את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ושרף
ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך
אל תוך שרפת הפרה וכבס בגדי הכהן ורחץ
בשרו במים ואחר יבא אל המחצה וטמא הכהן
עד הערב והשרף אתה וכבס בגדי במים ורחץ
בשרו במים וטמא עד הערב ואסף איש טהור
את אפר הפרה והציח מחוק למחצה במקום
טהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת למי
גדה חטאת הוא וכבס האסף את אפר הפרה
את בגדי וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל
ולגר הגר בתוכם לחוקת עולם הנצח במת לכל
נפש אדם וטמא שבעת ימים הוא יתחטא בו
ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא
יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר
כל הנצח במת בנפש האדם אשר ימות ולא
יתחטא את משכך יהוה טמא וזכרתה הנפש
ההוא מישראל כי מי גדה לא זרק עליו טמא
יהיה עוד טמאתו בו זאת התורה אדם כי ימות
באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל
יטמא שבעת ימים וכל כלי פתוח אשר איך
שמיר פתיל עליו טמא הוא וכל אשר יגע על
פני השדה בכלל חרב או במת או בעצם אדם
או בקבר יטמא שבעת ימים ולקחו לטמא מעפר
שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי
ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזה על
האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו
שם ועל הנצח בעצם או בכלל או במת או בקבר
והזה הטהר על הטמא ביום השלישי וביום
השביעי וחטאו ביום השביעי וכבס בגדי ורחץ
במים וטהר בערב ואיש אשר יטמא ולא יתחטא

וזכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש
יהוה טמא מי גדה לא זרק עליו טמא הוא והיתה
להם לחזקת עוכם ומזה מי הגדה יכבס בגדיו
והנגע במי הגדה יטמא עד הערב וכל אשר
יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעית תטמא עד
הערב

ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר עין בחדש
הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים
ותקבר שם ולא היה מים לעדה ויקהלו על משה
ועל אהרן וירב העם עם משה ויאמרו לאמר
וכו גועצו בגוע אחינו לפני יהוה ולמה הבאתם
את קהל יהוה אל המדבר הזה למות שם אנחנו
ובעירנו ולמה העליתנו ממצרים להביא אתנו
אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאגה וגפן
ורמוץ ומים אין לשותות ויבא משה ואהרן מפני
הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם וירא
כבוד יהוה אליהם

וידבר יהוה אל משה לאמר קח את המטה
והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם
אל הסלע לעיניהם ושתן מימיו והוצאת להם
מים מן הסלע והשקית את העדה ואת בעירם
ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוהו
ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע
ויאמר להם שמעו צא המרים המן הסלע הזה
גושיא לכם מים וירם משה את ידו ויך את
הסלע במטהו פעמים וישאו מים רבים ותשת
העדה ובעירם

יהוה אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי
להקדישני לעיני בני ישראל לכך לא תביאו את
הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם המה מי
מריבה אשר רבו בני ישראל את יהוה ויקדש
בם וישלח משה מלאכים

מקדש אל מלך אדום כה אמר אחיך ישראל
אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו וירדו
אבותינו מצרימה ועשב במצרים ימים רבים וירעו
לנו מצרים ולאבותינו ונשעק אל יהוה וישמע קולנו
וישלח מלאך וישאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש
עיר קשה גבולך געברה גא בארצך לא תעבר
בשדה ובכרם ולא תשתה מי באר דרך המלך
גלך לא תטה ימיך ושמאול עד אשר תעבר גבולך
ויאמר אלנו אדום לא תעבר בי פן בחרב אשא
לקראתך ויאמרו אלנו בני ישראל במסלה תעלה

ואם מימך צשטה אצי ומקצי ונתתי מכרם רק
איך דבר ברגלי אעברה ויאמר לא תעבר וישא
אדום לקראתו בעם כבוד וביד חזקה וימאץ
אדום נתן את ישראל עבר בגבלו ויש ישראל
מעליו

ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר הזר
ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בהר הזר על
גבול ארץ אדום לאמר יאסף אהרן אל עמיו כי
לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על
אשר מריתם את פי למי מריבה קוז את אהרן
ואת אלעזר בנו והעל אתם הר הזר והפשט
את אהרן את בגדיו והלבשתם את אלעזר בנו
ואהרן יאסף ומת שם ויעש משה כאשר צוה
יהוה ויעלו אל הר הזר לעיני כל העדה ויפשט
משה את אהרן את בגדיו וילבש אתם את
אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש הזר וירד
משה ואלעזר מן הזר ויראו כל העדה כי צוע
אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית
ישראל וישמע הכנעני מלך

ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים
וילחם בישראל וישב ממצו שבי וידר ישראל
צדר ליהוה ויאמר אם נתן נתן את העם הזה בידי
והזרמתי את עריהם וישמע יהוה בקול ישראל
ויתן את הכנעני ויזרם אתהם ואת עריהם ויקרא
שם המקום זרמה

ויסעו מהר הזר דרך ים סוף לסבב את ארץ
אדום ותקצר נפש העם בדרך וידבר העם
באלהים ובמשה כמה העליתו ממצרים למות
במדבר כי איך לחם ואיך מים ונפשנו קשה בלחם
הקלקל וישלח יהוה בעם את הצוזשים השרפים
וינשכו את העם וימת עם רב מישראל ויבא
העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו ביהוה
ובך התפלל אל יהוה ויסר מעלינו את הצוזש
ויתפלל משה בעד העם ויאמר יהוה אל משה
עשה לך שרף ושים אתו על גס והיה כל הנשוח
וראה אתו וחי ויעש משה צוזש צוזשת וישמהו
על הגס והיה אם צשך הצוזש את איש והביט אל
צוזש הצוזשת וחי ויסעו בני ישראל ויזנו באבת
ויסעו מאבת ויזנו בעיי העברים במדבר אשר על
פני מואב ממזרח השמש משם נסעו ויזנו בצול
זרד משם נסעו ויזנו מעבר ארזון אשר במדבר
הישא מגבל האמרי כי ארזון גבול מואב בין מואב

ובין האמרי על כן יאמר בספר מלחמת יהוה
את והב בסופה ואת הנחלים ארצו ואשר הנחלים
אשר צטה לשבת עיר וצטען לגבול מואב ומשם
באר הוה הבאר אשר אמר יהוה למשה אסף את
העם ואתנה להם מים

אז ישיר
ישראל את השירה הזאת עלי באר עמי לה באר
זפריה שרים כרוה גדימי העם במחקה במשענתם
וממדבר מתנה וממתנה צולילאל ומצולילאל במות
ומבמות הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה
וצשקפה על פני הישימון

וישלוז ישראל מלאכים אל סיזון מלך האמרי
לאמר אעברה בארץך לא צטה בשדה ובכרם לא
צשתה מי באר בדרך המלך נלך עד אשר אעבר
גבולך ולא נתן סיזון את ישראל עבר בגבולו ויאסף
סיזון את כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה
ויבא יהצה וילחם בישראל ויכהו ישראל לפי
חרב וירש את ארצו מארצו עד יבק עד בני עמון
כי עד גבול בני עמון ויקח ישראל את כל הערים
האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבון
ובכל בעתיה כי חשבון עיר סיזון מלך האמרי
הוא והוא גלחם במלך מואב הראשון ויקח את
כל ארצו מידו עד ארצו על כן יאמרו המשלים
באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיזון כי אש יצאה
מחשבון להבה מקרית סיזון אכלה עיר מואב
בעלי במות ארצו אוי לך מואב אבדת עם כמוש
נתן בני פליטם ובעתיו בשבית למלך אמרי סיזון
וצירם אבד חשבון עד דיבן ועשים עד צפוז אשר
עד מידבא וישב ישראל בארץ האמרי וישלוז
משה לרגל את יעזר וילכדו בעתיה וירש את
האמרי אשר שם ויפגו ויעלו דרך הבשן ויצא
ענה מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה
אדרעי ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי
ביד צתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית
לו כאשר עשית לסיזון מלך האמרי אשר וישב
בחשבון ויכו אתו ואת בניו ואת כל עמו עד
בלתי השאיר לו שריד וירשו את ארצו ויסעו
בני ישראל ויחזו בערבות מואב מעבר לירדן
ירדן וירא בלק בן שפור את

כל אשר עשה ישראל לאמרי ויגר מואב מפני
העם מאד כי רב הוא ויקח מואב מפני בני ישראל
ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל
את כל סביבתנו כלחך השור את ירק השדה

ובלוק בן שפור מלך מואב בעת ההוא וישלח
מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על
הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם
ישא ממזרים הנה כסה את עין הארץ והוא ישב
ממלי ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי
עצום הוא ממצאי אולי אוכל לכה בו ואגרשנו מן
הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר
תאר יאר וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים
בידם ויבאו אל בלעם וידבר אליו דברי בלוק
ויאמר אליהם לילו פה הלילה והשבתי אתכם
דבר כאשר ידבר יהיה אלי וישבו שרי מואב
עם בלעם ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי
האנשים האלה עמך ויאמר בלעם אל האלהים
בלוק בן שפור מלך מואב שלח אלי הנה העם
הישא ממזרים ויכס את עין הארץ עתה לכה
קבה לי אתו אולי אוכל להלחם בו וארשתי
ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמהם לא
תאר את העם כי ברוך הוא ויקם בלעם בבקר
ויאמר אל שרי בלוק לכו אל ארצכם כי מאן
יהיה לתתי להלך עמכם ויקומו שרי מואב ויבאו
אל בלוק ויאמרו מאן בלעם הלך עמו ויסף עוד
בלוק שלח שרים רבים וכבדים מאלה ויבאו
אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלוק בן שפור אל
נא תמצע מהלך אלי כי כבד אכבדך מאד וכל
אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא קבה לי את
העם הזה ויען בלעם ויאמר אל עבדי בלוק אם
יתן לי בלוק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר
את פי יהיה אלהי לעשות קטטה או גדולה ועתה
שבו נא בזה עם אתם הלילה ואדעה מה יספ יהיה
דבר עמי ויבא אלהים אל בלעם לילה ויאמר
לו אם לקרא לך באו האנשים קום לך אתם
ואך את הדבר אשר אדבר אליך אתו תעשה
ויקם בלעם בבקר ויחבש את אלתו וילך עם
שרי מואב ויחר אף אלהים כי הולך הוא ויתישב
מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על אנתו
ושטי עריו עמו ותר א האתון את מלאך יהוה
נשב בדרך וחרבו שלופה בידו ותט האתון מן
הדרך ותלך בשדה ויך בלעם את האתון להטתה
הדרך ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים
גדר מזה וגדר מזה ותר א האתון את מלאך יהוה
ותלחץ אל הקיר ותלחץ את רגל בלעם אל
הקיר ויסף להכתה ויסף מלאך יהוה עבור

ויעמד במקום צר אשר אין דרך לצטות ימין
ושמאול ותרא האתון את מלאך יהוה ותרבץ
תחת בלעם ויזר אף בלעם ויך את האתון במקל
ויפתח יהוה את פי האתון ותאמר לבלעם מה
עשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלים ויאמר
בלעם לאתון כי התעללת בי לו יש חרב ביד
כי עתה הרגתיך ותאמר האתון אל בלעם הלא
אנכי אתנך אשר רכבת עלי מעודך עד היום
הזה ההסכך הסכנתי לעשות לך כה ויאמר לא
וגל יהוה את עיני בלעם וירא את מלאך יהוה
נשב בדרך וזרבו שלפה בידו ויקד וישתחו
לאפיו ויאמר אליו מלאך יהוה על מה הכית את
אתנך זה שלוש רגלים הגה אנכי ישאתי לששון
כי ירט הדרך לנגדי ותראני האתון ותט לפני זה
שלש רגלים אולי גטתה מפני כי עתה גם אתכה
הרגתי ואותה הזייתי ויאמר בלעם אל מלאך
יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נשב לקראתי
בדרך ועתה אם רע בעיניך אשובה לי ויאמר
מלאך יהוה אל בלעם לך עם האנשים ואפס את
הדבר אשר אדבר אליך אתו תדבר ויכך בלעם
עם שרי בלק וישמע בלק כי בא בלעם וישא
לקראתו אל עיר מואב אשר על גבול ארץ אשר
בקצה הגבול ויאמר בלק אל בלעם הלא שלחתי
שלחתי אליך לקרא לך כמה לא הלכת אלי
האמנם לא אוכל כבוד ויאמר בלעם אל בלק
הנה באתי אליך עתה היכל אוכל דבר מאומה
הדבר אשר ישים אלהים בפני אתו אדבר ויכך
בלעם עם בלק ויבאו קרית חצות ויבזז בלק
בקר ושאץ וישלח לבלעם ולשרים אשר אתו
וידי בבקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו במות
בעל וירא משם קצה העם ויאמר בלעם אל בלק
בנה לי בזה שבעה מזבחת והכין לי בזה שבעה
פרים ושבעה איילים ויעש בלק כאשר דבר
בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח ויאמר
בלעם לבלק התישב על עלתך ואלכה אולי
יקרה יהוה לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לך
ויכך שפי ויקר אלהים אל בלעם ויאמר אליו את
שבעת המזבחת ערכתי ואעל פר ואיל במזבח
וישם יהוה דבר בפני בלעם ויאמר שוב אל בלק
וכה תדבר וישב אליו והנה נשב על עלתו הוא
וכל שרי מואב וישא משלו ויאמר מן ארם יחזני
בלק מלך מואב מהררי קדם לכה ארנה לי יעקב

ולכה לעמה ישראל מה אקב לא קבה אל ומה
אזעם לא זעם יהוה כי מראש צרים אראנו
ומגבעות אשורנו הן עם לבדד ישכון ובגוים
לא יתושב מי מזה עפר יעקב ומספר את רב
ישראל תמת צפשי מות ישרים ותהי אחריתי
כמהו ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי לקב
איבי לקחתיך והזה ברכת ברך ויען ויאמר הלא
את אשר ישים יהוה בפני אתו אשמר לדבר
ויאמר אליו בלק כך נא אתי אל מקום אחר אשר
תראנו משם אפס קצתו תראה וכלו לא תראה
וקבנו לי משם ויקחהו שדה צפים אל ראש
הפסגה ויבן שבעה מזבחת ויעל פר ואיל במזבח
ויאמר אל בלק התישב כה על עלתך ואנכי
אקרה כה ויקר יהוה אל בלעם וישם דבר בפיו
ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר ויבא אליו והנו
נצב על עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק
מה דבר יהוה וישא משלו ויאמר קום בלק
ושמע האנינה עדי בנו עפר לא איש אל ויכזב
ובן אדם ויתנזם ההוא אמר ולא יעשה ודבר
ולא יקמזה הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה
לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל
יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו אל מוציאם
ממצרים כתועפת ראם לו כי לא צחש ביעקב
ולא קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל
מה פעל אל הן עם כלביא יקום וכארי יתצשא
לא ישכב עד יאכל טרף ודם זללים ישתה
ויאמר בלק אל בלעם גם קב לא תקבנו גם ברך
לא תברכנו ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא
דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו
אעשה ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקחך אל
מקום אחר אולי יישר בעיני האלהים וקבתו לי
משם ויקח בלק את בלעם ראש הפעור הצשקף
על פני הישימון ויאמר בלעם אל בלק בנה
לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים
ושבעה איכלם ויעש בלק כאשר אמר בלעם
ויעל פר ואיל במזבח וירא בלעם כי טוב בעיני
יהוה לברך את ישראל ולא הלך כפעם בפעם
לקראת צוזשים וישת אל המדבר פציו וישא
בלעם את עיניו וירא את ישראל שכין לשבטיו
ותהי עליו רוח אלהים וישא משלו ויאמר צאם
בלעם בנו בער וצאם הגבר שתם העין צאם ששמע
אמרי אל אשר מזחה שדי יחזה צפל וגלוי עיני

מה שבו אהליך יעקב משכנתך ישראל כנזלים
צטיו כגנת עלי גדר כאהלים צטע יהוה נארים
עלי מים יזל מים מדליו וזרעו במים רבים וירם
מאגג מלכו ותצטא מלכתו אל מושיאו ממשרים
כתועפת ראם לו יאכל גוים שריו ועשמתיהם גרם
וזציו ימזק כרע שכב כארי וכלביא מי יקימו
מברכיך ברוך וארריך ארוך ויזר אף בלה אל
בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלה אל בלעם לקב
איבי קראתיך והנה ברכת ברוך זה שלש פעמים
ועתה ברוך לך אל מקומך אמרתי כבוד אכבודך
והנה מזעך יהוה מכבוד ויאמר בלעם אל בלה
הלא גם אל מלאכך אשר שלחת אלי דברתי
לאמר אם יתן לי בלה מלא ביתו כסף וזהב לא
אוכל לעבר את פי יהוה לעשות טובה או רעה
מלבי אשר ידבר יהוה אתו אדבר ועתה הנני
הוכך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה
לעמך באחרית הימים וישא משלו ויאמר צאם
בלעם בניו בער וצאם הגבר שתם העין צאם שמע
אמרי אל וידע דעת עליון מזחה שדי יזחה צפל
וגלוי עינים אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב
דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומזק
פאתי מואב וקרקר כל בני שת והיה אדום ירשה
והיה ירשה שעיר איבי וישראל עשה זיל וירד
מיעקב והאביד שריד מעיר ורא את עמלק וישא
משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואזריתו עדי
אבד ורא את הקיני וישא משלו ויאמר איתן
מושבר ושים בסלע קצך כי אם יהיה לבער קין
עד מה אשור תשבך וישא משלו ויאמר אוי מי
יזיה משמו אל וצים מיד כתים ועצו אשור ועצו
עבר וגם הוא עדי אבד ויקם בלעם וילך וישב

למקמו וגם בלה הלך לדרכו
וישב ישראל בשטים ויזל העם לזנות אל בזות
מואב ותקראן לעם לזבזי אלהיהן ויאכל העם
וישתזזו לאלהיהן ויצמד ישראל לבעל פעור
ויזר אף יהוה בישראל ויאמר יהוה אל משה
קח את כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה נגד
השמש וישב זרון אף יהוה מישראל ויאמר
משה אל שפטי ישראל הרגו איש אצטיו
הצטמדים לבעל פעור והנה איש מבני ישראל
בא ויקרב אל אחיו את המדינית לעיני משה
ולעיני כל עדת בני ישראל והמה בכים פתח
אהל מועד וירא פינזוס בן אלעזר בן אהרן הכהן

ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו ויבא אחר
איש ישראל אל הקבה וידקר את שניהם את
איש ישראל ואת האשה אל קבתה ותעשר
המגפה מעל בני ישראל ויהיו המתים במגפה
ארבעה ועשרים אלף

וידבר יהוה אל משה לאמר פניחם בן אלעזר בן
אהרן הכהן השני את חמתי מעל בני ישראל
בהגאון את קנאתי בהיכם ולא כליתי את בני
ישראל בהקנאתי לכך אמר הגני צתן לו את בריתי
שלום והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם
תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל
ושם איש ישראל המכה אשר הכה את המדינית
זמרי בן סלוא גשיא בית אב לשמעני ושם האשה
המכה המדינית כזבי בת צור ראש אמות בית
אב במדין הוא

וידבר יהוה אל משה לאמר צרור את המדינים
והכיתם אותם כי צררים הם לכם בגלליהם אשר
נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כזבי בת גשיא
מדין אחתם המכה ביום המגפה על דבר פעור
ויהי אחרי המגפה

ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן
לאמר שאו את ראש כל עדת בני ישראל
מבין עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל ישא
צבא בישראל וידבר משה ואלעזר הכהן אתם
בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר מבין עשרים
שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את משה ובני
ישראל הישאים מארץ מצרים ראובן בכור
ישראל בני ראובן זמור משפחת הזנכי לפלוא
משפחת הפלאי לחזרון משפחת הזצרתני
לכרמי משפחת הכרמי אלה משפחת הראובני
ויהיו פקדיהם שלשה וארבעים אלף ושבע
מאות ושלושים ובני פלוא אליאב ובני אליאב
צמואל ודתן ואבירם הוא דתן ואבירם קרואי
העדה אשר הצו על משה ועל אהרן בעדת
קרזו בהצתם על יהוה ותפתח הארץ את פיה
ותבלע אתם ואת קרזו במות העדה באכל האש
את חמשים ומאתים איש ויהיו לגס ובני קרזו
לא מתו

שמועון למשפחתם לצמואל משפחת הזמואל
לימין משפחת הימיני ליכין משפחת היכני
לזרז משפחת הזרזי לשאול משפחת השאול
אלה משפחת השמעני שנים ועשרים אלף

ומאתים
לצפון משפחת השפוני לחגי משפחת החגי לשוני
משפחת השוני לאזני משפחת האזני לערי
משפחת הערי לארוד משפחת הארודי לאראלי
משפחת האראלי אלה משפחת בני גד לפקדיהם
ארבעים אלף וחמש מאות בני

יהודה ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו
בני יהודה למשפחתם לשלה משפחת השלני
לפרץ משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי ויהיו
בני פרץ לחצרן משפחת החצרני לחמוול משפחת
החמוולי אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה
ושבעים אלף וחמש מאות בני

יששכר למשפחתם תולע משפחת התולעי
לפוא משפחת הפואני לישוב משפחת הישבני
לשמרון משפחת השמרני אלה משפחת
יששכר לפקדיהם ארבעה וששים אלף ושלוש
מאות בני

זבולן למשפחתם לסרד משפחת הסרדי לאלוך
משפחת האלני ליחאל משפחת היחאלאלי אלה
משפחת הזבולני לפקדיהם ששים אלף וחמש
מאות בני יוסף למשפחתם

מנשה ואפרים בני מנשה למכיר משפחת המכירי
ומכיר הוליד את גלעד לגלעד משפחת הגלעדי
אלה בני גלעד איעזר משפחת האיעזרי לחזקה
משפחת החלקי ואשריאל משפחת האשראלי
ושכם משפחת השכמי ושמידע משפחת
השמידעי וחפר משפחת החפרי וצלפחד בן
חפר לא היו לו בנים כי אם בנות ושם בנות
צלפחד מזלה וזעה זוגלה מלכה ותרצה אלה
משפחת מנשה ופקדיהם שנים וחמשים אלף
ושבע מאות אלה בני אפרים

למשפחתם לשותלח משפחת השתלחי לבכר
משפחת הבכרי לתוזן משפחת התוזני ואלה בני
שותלח לערן משפחת הערני אלה משפחת בני
אפרים לפקדיהם שנים ושלושים אלף וחמש מאות
אלה בני יוסף למשפחתם בני

בנימן למשפחתם לבלע משפחת הבלעי לאשבבל
משפחת האשבבלי לאזירם משפחת האזירמי
לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת
החופמי ויהיו בני בלע ארד וזעמן משפחת
הארדי לזעמן משפחת הזעמי אלה בני בנימן
למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף

בני דן למשפחותם לשוחם משפחת השוחמי
אלה משפחת דן למשפחותם כל משפחת
השוחמי לפקדיהם ארבעה וששים אלף וארבע

מאות

למשפחותם לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת
הישוי לבריעה משפחת הבריעי לבני בריעה
לזבר משפחת הזברי למלכיאל משפחת
המלכיאלי ושם בת אשר שרז אלה משפחת

בני אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלף

וארבע מאות

בני זפתלי למשפחותם לזזאל משפחת הזזאלי
לגזי משפחת הגזי ליצר משפחת היצרי לשלם
משפחת השלמי אלה משפחת זפתלי למשפחותם
ופקדיהם חמשה וארבעים אלף וארבע מאות

אלה פקודי בני ישראל שש מאות אלף ואלף
שבע מאות ושלושים

וידבר יהוה אל משה לאמר לאלה תזלוק
הארץ בזזלה במספר שמות לרב תרבה זזלתו
ולמעט תמעט זזלתו איש לפי פקדיו יתן
זזלתו אך בגורל יזלוק את הארץ לשמות מטות
אבתם יזזלו על פי הגורל תזלוק זזלתו בין רב
למעט

פקודי הלוי למשפחותם לזרשון משפחת
הזרשני לקהת משפחת הקהתי למררי משפחת
המררי אלה משפחת לוי משפחת הכבזי
משפחת הזזברי משפחת המזולי משפחת
המושי משפחת הקרזי וקהת הולד את עמרם
ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה
אתה ללוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן
ואת משה ואת מרים אחותם ויולד לאהרן את
גדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר וימת
גדב ואביהוא בהקריבם אש זרה לפני יהוה
ויהי פקדיהם שלשה ועשרים אלף כל זכר
מבן חדש ומעלה כי לא התפקדו בתוך בני
ישראל כי לא נתן להם זזלה בתוך בני ישראל
אלה פקודי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו
את בני ישראל בערבבת מואב על ירדן ירזו
ובאלה לא היה איש מפקודי משה ואהרן
הכהן אשר פקדו את בני ישראל במדבר
סיני כי אמר יהוה להם מות ימתו במדבר ולא
זותר מהם איש כי אם כלב בן יפנה ויהושע

בן זון

ותקרבה בנות
שלפחד בן זפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה
למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות בנותי
מזלה נעה וחגלה ומלכה ותרשה ותעמדה לפני
משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאם וכל
העדה פתח את מועד לאמר אבינו מת במדבר
והוא לא היה בתוך העדה הצועדים על יהוה בעדת
קרוב כי בוזטאו מת ובנים לא היו לו למה יגרע
שם אבינו מתוך משפחתו כי איך לו בן תנה לנו
אחזה בתוך אחי אבינו ויקרב משה את משפחת
לפני יהוה

ויאמר יהוה אל משה לאמר כן בעות שלפחד
דברת נתן נתן להם אחזה אחזה בחנה בתוך אחי
אביהם והעברת את נחלת אביהן להן ואל בני
ישראל תדבר לאמר איש כי ימות ובן איך לו
והעברתם את נחלתו לבתו ואם איך לו בת ונתתם
את נחלתו לאחיו ואם איך לו אחים ונתתם את
נחלתו לאחי אביו ואם איך אחים לאביו ונתתם
את נחלתו לשארו הקרב אליו ממשפחתו וירש
אתה והיתה לבני ישראל לזקת משפט כאשר
צוה יהוה את משה

ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים הזה
וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל וראית
אתה ונאספת אל עמוך גם אתה כאשר נאסף
אחרך אחריך כאשר מריתם פי במדבר שן במריבת
העדה להקדישני במים לעיניהם הם מי מריבת
קדש מדבר שן

משה אל יהוה לאמר יפקד יהוה אלהי הרוחות
לכל בשר איש על העדה אשר ישא לפניהם
ואשר יבא לפניהם ואשר ישיאם ואשר יביאם
ולא תהיה עדת יהוה כשאף אשר איך להם רעה
ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע בן זון
איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו והעמדת
אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה וצוית
אתו לעיניהם ונתתה מהודך עליו למען ישמעו
כל עדת בני ישראל ולפני אלעזר הכהן יעמד
ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה על פיו
ישאו ועל פיו יבאו הוא וכל בני ישראל אתו וכל
העדה ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ויקח
את יהושע ויעמדהו לפני אלעזר הכהן ולפני
כל העדה ויסמך את ידיו עליו ויצוהו כאשר
דבר יהוה ביד משה

וידבר יהוה אל משה לאמר שׂו את בני ישראל
ואמרת אליהם את הרבני לחזמי לאשׁי ריחז ציחזוי
תשמרו להקריב לי במועדו ואמרת להם זה האשה
אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימם
שנים ליום עלה תמיד את הכבש אחד תעשה
בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים
ועשירית האיפה סלת למזזה בלולה בשמן כתית
רביעת ההיץ עלת תמיד העשה בהר סיני לריחז
ציחזז אשה ליהוה וצסכו רביעת ההיץ לכבש
האחד בקדש הסך צסך שכר ליהוה ואת הכבש
השני תעשה בין הערבים כמזזת הבקר וכצסכו
תעשה אשה ריחז ציחזז ליהוה

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני
עשרים סלת מזזה בלולה בשמן וצסכו עלת שבת
בשבתו על עלת התמיד וצסכה

ובראשׁי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני
בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה
תמימם ושכשה עשרים סלת מזזה בלולה
בשמן כפר האחד ושני עשרים סלת מזזה
בלולה בשמן לאיל האחד ועשרון עשרון סלת
מזזה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריחז
ציחזז אשה ליהוה וצסכיהם חצי ההיץ יהיה כפר
ושלשית ההיץ לאיל ורביעת ההיץ לכבש ייץ
זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה ושעיר
עזים אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד ועשה
וצסכו ובחדש הראשון

בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה ובחמשה
עשר יום לחדש הזה חג שבועת ימים מצות יאכל
ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה
לא תעשו והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני
בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה
תמימם יהיו לכם ומזזתם סלת בלולה בשמן
שכשה עשרים כפר ושני עשרים לאיל תעשו
עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת
הכבשים ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם מלבד
עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את אלה
כאלה תעשו ליום שבועת ימים לחם אשה ריחז
ציחזז ליהוה על עלת התמיד ועשה וצסכו וביום
השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה
לא תעשו וביום הבכורים

בהקריבכם מזזה חדשה ליהוה בשבעתיכם
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא

תעשׂו והקרבתם עולה לריח זיחזח ליהוה פרים
בני בקר שצנים איל אזהד שבועה כבשׂים בני שצנה
ומזוזתם סלת בלולה בשמן שלשה עשר צים לפר
האזהד שצני עשר צים לאיל האזהד עשרוץ עשרוץ
לכבשׂ האזהד לשבעת הכבשׂים שעיר עזים אזהד
לכפר עליכם מלבד עלת התמיד ומזוזתו תעשׂו
תמימים יהיו לכם וזסכיהם

ובזדשׂ השביעי באזהד לזדשׂ מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשׂו יום
תרועה יהיה לכם ועשׂיתם עלה לריח זיחזח
ליהוה פר בן בקר אזהד איל אזהד כבשׂים בני
שצנה שבועה תמימים ומזוזתם סלת בלולה
בשמן שלשה עשר צים לפר שצני עשר צים
לאיל ועשרוץ אזהד לכבשׂ האזהד לשבעת
הכבשׂים ושעיר עזים אזהד זטאת לכפר עליכם
מלבד עלת הזדשׂ ומזוזתה ועלת התמיד
ומזוזתה וזסכיהם כמשפטם לריח זיחזח אשה
ליהוה ובעשׂור לזדשׂ

השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועציתם
את צפשתיכם כל מלאכה לא תעשׂו והקרבתם
עלה ליהוה ריח זיחזח פר בן בקר אזהד איל
אזהד כבשׂים בני שצנה שבועה תמימים יהיו לכם
ומזוזתם סלת בלולה בשמן שלשה עשר צים
לפר שצני עשר צים לאיל האזהד עשרוץ עשרוץ
לכבשׂ האזהד לשבעת הכבשׂים שעיר עזים
אזהד זטאת מלבד זטאת הכפרים ועלת התמיד
ומזוזתה וזסכיהם

עשׂר יום לזדשׂ השביעי מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת עבדה לא תעשׂו ומזוזתם זג
ליהוה שבועת ימים והקרבתם עלה אשה ריח
זיחזח ליהוה פרים בני בקר שלשה עשׂר איכלם
שצנים כבשׂים בני שצנה ארבעה עשׂר תמימים
יהיו ומזוזתם סלת בלולה בשמן שלשה עשר צים
לפר האזהד לשלשה עשׂר פרים שצני עשר צים
לאיל האזהד לשצני האילם ועשרוץ עשרוץ
לכבשׂ האזהד לארבעה עשׂר כבשׂים ושעיר
עזים אזהד זטאת מלבד עלת התמיד ומזוזתה
וזסכה

וביום השצני פרים
בני בקר שצנים עשׂר איכלם שצנים כבשׂים בני
שצנה ארבעה עשׂר תמימים ומזוזתם וזסכיהם
לפרים לאילם ולכבשׂים במספרם כמשפט
ושעיר עזים אזהד זטאת מלבד עלת התמיד

ומנזחתה וזסכיהם
השלושי פרים עשתי עשר איכלם שנים כבשים
בזי שנה ארבעה עשר תמימם ומנזחתם וזסכיהם
לפרים לאיכלם ולכבשים במספרם כמשפט
ושעיר זטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנזחתה
וזסכה

וביום הרביעי פרים עשרה
איכלם שנים כבשים בזי שנה ארבעה עשר
תמימם ומנזחתם וזסכיהם לפרים לאיכלם ולכבשים
במספרם כמשפט ושעיר עזים אחד זטאת מלבד
עלת התמיד ומנזחתה וזסכה

וביום
החמישי פרים תשעה איכלם שנים כבשים בזי
שנה ארבעה עשר תמימם ומנזחתם וזסכיהם
לפרים לאיכלם ולכבשים במספרם כמשפט
ושעיר זטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנזחתה
וזסכה

וביום הששי פרים
שמונה איכלם שנים כבשים בזי שנה ארבעה עשר
תמימם ומנזחתם וזסכיהם לפרים לאיכלם ולכבשים
במספרם כמשפט ושעיר זטאת אחד מלבד עלת
התמיד ומנזחתה וזסכיה

וביום
השביעי פרים שבעה איכלם שנים כבשים בזי
שנה ארבעה עשר תמימם ומנזחתם וזסכיהם
לפרים לאיכלם ולכבשים במספרם כמשפט
ושעיר זטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנזחתה
וזסכה

וביום השמיני עזרת
תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם
עלה אשה ריח זיחזח ליהוה פר אחד איל אחד
כבשים בזי שנה שבעה תמימם ומנזחתם וזסכיהם
לפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר
זטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנזחתה וזסכה
אלה תעשו ליהוה במועדיכם לבד מנזדריכם
ונזדבתיכם לעלתיכם ולמנזחתיכם ולזסכיכם
ולשלמיכם ויאמר משה אל בני ישראל ככל
אשר צוה יהוה את משה

וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל
לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה איש כי יזר
זר ליהוה או השבע שבועה לאסר אסר על
נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה
ואשה כי תזר זר ליהוה ואסרה אסר בבית
אביה בזעריה ושמע אביה את זערה ואסרה
אשר אסרה על נפשה והזריש לה אביה וקמו
כל זדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה
יקום ואם הניא אביה אתה ביום שמעו כל זדריה

ואסרוה אשר אסרה על זפשה לא יקום ויהיה
יסלח לה כי הניא אביה אתה ואם היו תהיה לאיש
וגררה עליה או מבטא שפתייה אשר אסרה על
זפשה ושמע אישה ביום שמעו והזריש לה וקמו
גדריה ואסרה אשר אסרה על זפשה יקמו ואם
ביום שמע אישה יניא אותה והפר את גדרה אשר
עליה ואת מבטא שפתייה אשר אסרה על זפשה
ויהיה יסלח לה וגדר אלמנה וגרושה כל אשר
אסרה על זפשה יקום עליה ואם בית אישה גדרה
או אסרה אסר על זפשה בשבעה ושמע אישה
והזריש לה לא הניא אתה וקמו כל גדריה וכל
אסר אשר אסרה על זפשה יקום ואם הפר יפר
אתם אישה ביום שמעו כל מושא שפתייה לגדריה
ולאסר זפשה לא יקום אישה הפרם ויהיה יסלח
לה כל גדר וכל שבעת אסר לעצת זפשה אישה
יקימו ואישה יפרו ואם הזריש יזריש לה
אישה מיום אל יום והקים את כל גדריה או את
כל אסריה אשר עליה הקים אתם כי הזריש
לה ביום שמעו ואם הפר יפר אתם אחרי שמעו
וזשא את עונה אלה החקים אשר שונה יהיה את
משה בין איש לאשתו בין אב לבתו בעשריה
בית אביה

וידבר יהוה אל משה לאמר זקם זקמת בני ישראל
מאת המדינים אחר תאסף אל עמוך וידבר משה
אל העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו
על מדין לתת זקמת יהוה במדין אסף למטה אסף
למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא וימסרו
מאלפי ישראל אסף למטה שנים עשר אסף חלושי
שבא וישלח אתם משה אסף למטה לצבא אתם
ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש
וחצצרות התרועה בידי וישבאו על מדין כאשר
שונה יהוה את משה ויהרגו כל זכר ואת מלכי מדין
הרגו על חלליהם את אי ואת רקם ואת שור ואת
זור ואת רבע חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן
בעור הרגו בזרבו וישבו בני ישראל את גשי מדין
ואת טפם ואת כל בהמתם ואת כל מקניהם ואת
כל חילם בזו ואת כל עריהם במושבתם ואת כל
שירתם שרפו באש ויקחו את כל השלל ואת
כל המלקוח באדם ובבהמה ויבאו אל משה ואל
אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את השבי ואת
המלקוח ואת השלל אל המזנה אל ערבית מואב
אשר על ירדן ירחו

ואלעזר הכהן וכל גשמי העדה לקראתם אל
מזוזן למזזנה ויקשף משה על פקודי החיל שרי
האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה
ויאמר אליהם משה החייתם כל צקבה הן הגה היו
לבני ישראל בדבר בלעם למסר מעל ביהודה על
דבר פעור ותהי המגפה בעדת יהודה ועתה הרגו
כל זכר בטף וכל אשה ידעת איש למשכב זכר
הרגו וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב
זכר החיו לכם ואתם חזו מזוזן למזזנה שבעת
ימים כל הרג נפש וכל צעץ בחלל תתחטאו ביום
השלישי וביום השביעי אתם ושביכם וכל בגד
וכל כלי עור וכל מעשה עזים וכל כלי עץ
תתחטא ויאמר אלעזר הכהן

אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה
אשר צוה יהוה את משה אך את היהב ואת הכסף
את הנזשת את הברזל את הבדיל ואת העפרת
כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר אך
במי נדה יתחטא וכל אשר לא יבא באש תעבירו
במים וכבסתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם
ואחר תבאו אל המזזנה ויאמר

יהוה אל משה לאמר שאל את ראש מלקוח
השבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי
אבות העדה וחצית את המלקוח בין תפשי
המלחמה הישאים לצבא ובין כל העדה והרמת
מכס ליהוה מאת אנשי המלחמה הישאים לצבא
אחד נפש מזמשה המאות מן האדם ומן הבקר
ומן הזמרים ומן השאן ממזציתם תקחו ונתתה
לאלעזר הכהן תרומת יהוה וממזצת בני ישראל
תקח אחד אחד מן הזמשים מן האדם מן הבקר
מן הזמרים ומן השאן מכל הבהמה ונתתה אתם
ללוים שמרי משמרת משכן יהוה ויעש משה
ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה ויהי
המלקוח יתר הבז אשר בזו עם הצבא שאן שש
מאות אלף ושבעים אלף וזמשת אלפים ובקר
שנים ושבעים אלף וזמרים אחד וששים אלף
ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר
כל נפש שנים ושלושים אלף ותהי המזזנה חלק
הישאים בצבא מספר השאן שלש מאות אלף
ושלושים אלף ושבעת אלפים וזמש מאות ויהי
המכס ליהוה מן השאן שש מאות זמש ושבעים
והבקר ששה ושלושים אלף ומכסם ליהוה שנים
ושבעים וזמרים שלשים אלף וזמש מאות

ומכסם ליהוה אהרן ושששים ונפש אדם שששה
עשר אלף ומכסם ליהוה ששנים ושכלשים נפש
ויתן משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן
כאשר צוה יהוה את משה וממחצית בני ישראל
אשר חציה משה מן האנשים הצבאים ויהי מחצית
העדה מן השאן שלש מאות אלף ושכלשים אלף
שבעת אלפים וחמש מאות ובקר שששה ושכלשים
אלף וחמרים שלשים אלף וחמש מאות ונפש
אדם שששה עשר אלף ויקח משה ממחצית בני
ישראל את האהרן אהרן מן החמשים מן האדם
ומן הבהמה ויתן אתם ללוים שמרי משמרת
משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה ויקרבו
אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא שרי
האלפים ושרי המאות ויאמרו אל משה עבדיך
נשאנו את ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא
נפקד ממנו איש ונקרב את קרבן יהוה איש אשר
מצא כלי זהב אשערה וצמיד טבעת עגיל וכומז
לכפר על נפשתינו לפני יהוה ויקח משה ואלעזר
הכהן את הזהב מאתם כל כלי מעשה ויהי כל
זהב התרומה אשר הרימו ליהוה שששה עשר
אלף שבע מאות וחמשים שקל מאת שרי
האלפים ומאת שרי המאות אנשי הצבא בזו
איש לו ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת
שרי האלפים והמאות ויבאו אתו אל אהל מועד
זכרון לבני ישראל לפני יהוה

ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד עשום מאד
ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד והנה המקום
מקום מקנה ויבאו בני גד ובני ראובן ויאמרו
אל משה ואל אלעזר הכהן ואל אנשי העדה
לאמר עטרות ודיבן ויעזר ונמרה וחשבון
ואלעלה ושנם ונבו ובען הארץ אשר הכה יהוה
לפני עדת ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדיך
מקנה ויאמרו אם

משאנו חזן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך
לאחזה אל תעברנו את הירדן ויאמר משה לבני
גד ולבני ראובן האחיכם יבאו למלחמה ואתם
תשבנו פה ולמה תנואון את לב בני ישראל
מעבר אל הארץ אשר נתן להם יהוה כה עשו
אבותיכם בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את
הארץ ויעלו עד נחל אשכול ויראו את הארץ
ויגילו את לב בני ישראל לבלתי בא אל הארץ
אשר נתן להם יהוה ויזר אף יהוה ביום ההוא

וישב לאמר אם יראו האנשים העלים ממשרים
מבין עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר
נשבעת לי לאברהם לישחק וליעקב כי לא מלאו
אזרי בלתי כלב בן יפנה הקנזי ויהושע בן נון
כי מלאו אזרי יהוה ויזר אף יהוה בישראל
ותעם במדבר ארבעים שנה עד תם כל הדור
העשה הרע בעיני יהוה והנה קמתם תזזת
אבותיכם תרבות אנשים חטאים לספות עוד על
זרון אף יהוה אל ישראל כי תשובון מאזרי
ויספ עוד להציחו במדבר וישחתם לכל העם
הזה

ויאמרו גדרת שאן צבנה למקנזו פה וערים לטפנו
ונאחזנו צחלוק חשים לפני בני ישראל עד אשר
אם הביאגם אל מקומם וישב טפנו בערי המבצר
מפני ישבי הארץ לא נשוב אל בתינו עד התחזל
בני ישראל איש צחלתו כי לא צחל אתם מעבר
לירדן והלאה כי באה צחלתנו אלינו מעבר
הירדן מזרחה

ויאמר אליהם משה אם תעשו את הדבר הזה
אם תחלצו לפני יהוה למלחמה ועבר לכם כל
חלוק את הירדן לפני יהוה עד הרישו את איבי
מפניו ונכבשה הארץ לפני יהוה ואזר תשבנו
והייתם צקים מיהוה ומישראל והיתה הארץ הזאת
לכם לאחזה לפני יהוה ואם לא תעשו כן הנה
חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם
בזו לכם ערים לטפכם וגדרת לטפאכם והינא
מפיקם תעשו ויאמר בני גד ובני ראובן אל משה
לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה טפנו נשענו
מקנזו וכל בהמתנו יהיו שם בערי הגלעד ועבדיך
יעברו כל חלוק שבא לפני יהוה למלחמה כאשר
אדני דבר וישו להם משה את אלעזר הכהן ואת
יהושע בן נון ואת ראשי אבות המטות לבני
ישראל ויאמר משה אליהם אם יעברו בני גד
ובני ראובן אתכם את הירדן כל חלוק למלחמה
לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם וזאתם להם
את ארץ הגלעד לאחזה ואם לא יעברו חלוצים
אתכם ונאחזו בתכם בארץ כנען ויענו בני גד
ובני ראובן לאמר את אשר דבר יהוה אל עבדיך
כן נעשה נחזנו נעבר חלוצים לפני יהוה ארץ
כנען ואתנו אחזת צחלתנו מעבר לירדן ויתן
להם משה לבני גד ולבני ראובן ולחצי שבט
מנשה בן יוסף את ממלכת סיזון מלך האמרי

ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה
בגבלת ערי הארץ סביב ויבנו בני גד את היבן
ואת עטרת ואת ערער ואת עטרת שופן ואת
יעזר ויגבהה ואת בית זמרה ואת בית הרן ערי
מבצר וגדרת שאן ובני ראובן בנו את חשבון
ואת אלעלא ואת קריתים ואת גבו ואת בעל מעון
מוסבת שם ואת שבמה ויקראו בשמת את שמות
הערים אשר בנו וילכו בני מכיר בן מצשה גלעדה
וילכדה ויורש את האמרי אשר בה ויהן משה
את הגלעד למכיר בן מצשה וישב בה ויאיר בן
מצשה הלך וילכד את חזותיהם ויקרא אתהן
חזות יאיר וגבז הלך וילכד את קנת ואת בנתיה
ויקרא לה גבז בשמו

אלה מסעי בני ישראל אשר ישאו מארץ מצרים
לצבאתם ביד משה ואהרן וכתב משה את
מוצאיהם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם
למוצאיהם ויסעו מרעמסס בחדש הראשון
בחמשה עשר יום לחודש הראשון ממוצרת
הפסח ישאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל
מצרים ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה
בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים
ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחזו בסכת ויסעו
מסכת ויחזו באתם אשר בקצה המדבר ויסעו
מאתם וישב על פי הזירת אשר על פני בעל
צפון ויחזו לפני מגדל ויסעו מפני הזירת ויעברו
בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים
במדבר אתם ויחזו במרה ויסעו ממרה ויבאו
אילמה ובאילם שתיים עשרה עיצת מים ושבעים
תמרים ויחזו שם ויסעו מאילם ויחזו על ים סוף
ויסעו מים סוף ויחזו במדבר סין ויסעו ממדבר
סין ויחזו בדפקה ויסעו מדפקה ויחזו באלוש
ויסעו מאלוש ויחזו ברפידם ולא היה שם מים
לעם לשתיים ויסעו מרפידם ויחזו במדבר סיני
ויסעו ממדבר סיני ויחזו בקברת התאוה ויסעו
מקברת התאוה ויחזו בחצרת ויסעו מחצרת ויחזו
ברתמה ויסעו מרתמה ויחזו ברכון פרץ ויסעו
מרכון פרץ ויחזו בלבנה ויסעו מלבנה ויחזו ברסה
ויסעו מרסה ויחזו בקהלתה ויסעו מקהלתה ויחזו
בהר שפר ויסעו מהר שפר ויחזו בחרדה ויסעו
מחרדה ויחזו במקלת ויסעו ממקלת ויחזו
בתזת ויסעו מתזת ויחזו בתרוז ויסעו מתרוז
ויחזו במתקה ויסעו ממתקה ויחזו בחשמנה ויסעו

מחשבתה ויחזנו במסרות ויסעו ממסרות ויחזנו
בבני יעקב ויסעו מבני יעקב ויחזנו בחר הגדגד
ויסעו מזר הגדגד ויחזנו ביטבתה ויסעו מיטבתה
ויחזנו בעברנה ויסעו מעברנה ויחזנו בעשיין גבר
ויסעו מעשיין גבר ויחזנו במדבר צן הוא קדש
ויסעו מקדש ויחזנו בהר ההר בקשה ארץ אדום
ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה
וימת שם בשנת הארבעים לשאת בני ישראל
מארץ מצרים בחודש החמישי באחד לחודש
ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה במתו בהר
ההר וישמע הכנעני

מלך ערד והוא ישב בצגב בארץ כנען בנא בני
ישראל ויסעו מהר ההר ויחזנו בשלמנה ויסעו
משלמנה ויחזנו בפונץ ויסעו מפונץ ויחזנו באבת
ויסעו מאבת ויחזנו בעיי העברים בגבול מואב
ויסעו מעיים ויחזנו בדיבן גר ויסעו מדיבן גר ויחזנו
בעלמן דבלתימה ויסעו מעלמן דבלתימה ויחזנו
בהרי העברים לפני גבו ויסעו מהרי העברים
ויחזנו בערבית מואב על ירדן ירחו ויחזנו על
הירדן מבית הישמית עד אבל השטים בערבית
מואב וידבר יהוה אל

משה בערבית מואב על ירדן ירחו לאמר דבר
אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים
את הירדן אל ארץ כנען והורשתם את כל ישבי
הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיתם ואת כל
צלמי מסכתם תאבדו ואת כל במותם תשמידו
והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי
את הארץ לרשת אתה והתחזקתם את הארץ
בגורל למשפחותיכם לרב תרבו את צחלתו ולמעט
תמעיט את צחלתו אל אשר יצא לו שמה הגורל
לו יהיה למטות אבותיכם תתחזלו ואם לא תורישו
את ישבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם
לשכים בעיניכם ולשצנים בשדיכם ושררו אתכם
על הארץ אשר אתם ישבים בה והיה כאשר
דמיתי לעשות להם אעשה לכם

וידבר יהוה אל משה לאמר שו את בני ישראל
ואמרת אליהם כי אתם באים אל הארץ כנען
זאת הארץ אשר תפל לכם בצחלה ארץ כנען
לגבלתיה והיה לכם פאת צגב ממדבר צן על ידי
אדום והיה לכם גבול צגב מקצה ים המלח קדמה
וצפון לכם הגבול מצגב למעלה עקרבים ועבר צגב
והיה תושאתיו מצגב לקדש ברנע ויצא חצר אדר

ועבר עֲצֻמָּה וְסֵב הַגָּבֹל מֵעֲצֻמוֹן צֹחֵלָה מִצָּרִים
וְהָיוּ תוֹשָׁאֲתָיו הַיָּמָה וְגָבֹל יָם וְהָיָה לָכֶם הַיָּם
הַגָּדוֹל וְגָבֹל זֶה יִהְיֶה לָכֶם גָּבֹל יָם וְזֶה יִהְיֶה לָכֶם
גָּבֹל צִפּוֹן מִן הַיָּם הַגָּדֹל תִּתְּאוּ לָכֶם הַר הַהָר
מֵהַר הַהָר תִּתְּאוּ לְבֹא חֲמַת וְהָיוּ תוֹשָׁאֲתָה הַגָּבֹל
צִדְדָה וַיֵּצֵא הַגָּבֹל פְּרִצָה וְהָיוּ תוֹשָׁאֲתָיו חֲצֵר עֵינָן
זֶה יִהְיֶה לָכֶם גָּבֹל צִפּוֹן וְהַתְּאוּתָם לָכֶם לְגָבֹל
קְדֻמָּה מִחֲצֵר עֵינָן שְׁפִמָּה וַיֵּרֵד הַגָּבֹל מִשְׁפָּם
הַרְבֵּלָה מִקְדָּם לְעֵינָן וַיֵּרֵד הַגָּבֹל וּמִזָּה עַל כְּתָף
יָם כְּצֶרֶת קְדֻמָּה וַיֵּרֵד הַגָּבֹל הַיֵּרֵדָה וְהָיוּ תוֹשָׁאֲתָיו
יָם הַמִּלְחָמָה זֹאת תִּהְיֶה לָכֶם הָאָרֶץ לְגַבְלֵתֶיךָ סְבִיב
וַיֵּצֵא מִשֵּׁה אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת הָאָרֶץ
אֲשֶׁר תִּתְּצֹחְלוּ אֶתְּהָ בְּעֹרֵל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר
לְתַשְׁעֵת הַמִּטּוֹת וְחֲצֵי הַמִּטָּה כִּי לִקְחוּ מִטָּה בְּנֵי
הָרְאוּבֵנִי לְבֵית אֲבֹתָם וּמִטָּה בְּנֵי הַגָּדִי לְבֵית
אֲבֹתָם וְחֲצֵי מִטָּה מִצֵּשֶׁה לִקְחוּ צֹחֵלָתָם שְׁנֵי
הַמִּטּוֹת וְחֲצֵי הַמִּטָּה לִקְחוּ צֹחֵלָתָם מֵעַבְר לִירְדָן
יִרְחוּ קְדֻמָּה מִזְרָחָה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר אֱלֹהֵי שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר יִצְחָלוּ לָכֶם אֶת הָאָרֶץ אֲלֵעֲזֹר הַכֹּהֵן וַיְהוֹשִׁעַ
בֶּן נֹון וְזִשְׁיָא אַחִיד זִשְׁיָא אַחִיד מִמִּטָּה תִקְחוּ לְצֹחֵל
אֶת הָאָרֶץ וְאֱלֹהֵי שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים לְמִטָּה יְהוּדָה
כֹּלֵב בֶּן יִפְנֵה וְלִמְטָה בְּנֵי שְׁמַעְיוֹן שְׁמוּאֵל בֶּן
עֲמִיֵהוּד לְמִטָּה בְּנֵימֹן אֱלִידָד בֶּן כְּסִלּוֹן וְלִמְטָה
בְּנֵי דָן זִשְׁיָא בְקִי בֶן יִגְלִי לְבִנְיָמִן יוֹסֵף לְמִטָּה בְּנֵי
מִנְשֵׁה זִשְׁיָא חֲזִיָאֵל בֶּן אֶפְדָּה וְלִמְטָה בְּנֵי אֶפְרַיִם
זִשְׁיָא קִמּוּאֵל בֶּן שְׁפִטָן וְלִמְטָה בְּנֵי זְבוּלֹן זִשְׁיָא
אֱלִישַׁפָן בֶּן פְּרִצָן וְלִמְטָה בְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר זִשְׁיָא
פִּלְטִיָאֵל בֶּן עֲזָן וְלִמְטָה בְּנֵי אֲשֶׁר זִשְׁיָא אַחִיֵהוּד
בֶּן שְׁלָמִי וְלִמְטָה בְּנֵי צְפַתְלִי זִשְׁיָא פְדָהָאֵל בֶּן
עֲמִיֵהוּד אֱלֹהֵי אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְצֹחֵל אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ כְּנָעַן

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל יִרְדָן
יִרְחוּ לֵאמֹר צִו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְצַתְּנוּ לָלוּיִם מִצֹּחֵלָתָה
אֲזַחְתֶּם עָרִים לְשִׁבְתָה וּמִגְרֵשׁ לְעָרִים סְבִיבֵתֵיהֶם
תִּתְּנוּ לָלוּיִם וְהָיוּ הָעָרִים לָהֶם לְשִׁבְתָה וּמִגְרֵשֵׁיהֶם
יִהְיוּ לְבֵהֲמַתָּם וְלִרְכֻשָׁם וְלִכְלֹל חֲזִיתָם וּמִגְרֵשֵׁי
הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לָלוּיִם מִקִּיר הָעִיר וְחֹזֵצָה אֶלְפָּה
אֵמָּה סְבִיב וּמִדָּתָם מִחֹזֶק לְעִיר אֶת פְּאֵת קְדֻמָּה
אֶלְפִים בְּאֵמָּה וְאֶת פְּאֵת גָּבֹל אֶלְפִים בְּאֵמָּה וְאֶת
פְּאֵת יָם אֶלְפִים בְּאֵמָּה וְאֶת פְּאֵת צִפּוֹן אֶלְפִים
בְּאֵמָּה וְהָעִיר בְּתוֹךְ זֶה יִהְיֶה לָהֶם מִגְרֵשֵׁי הָעָרִים

ואת הערים אשר תתנו כלוים את שש ערי
המקלט אשר תתנו לכם שמה הרצח ועליותם
תתנו ארבעים ושתיים עיר כל הערים אשר תתנו
כלוים ארבעים ושמה עיר אתהן ואת מגרשהן
והערים אשר תתנו מאזוזת בני ישראל מאת הרב
תרבו ומאת המעט תמעיטו איש כפי צוזלתו אשר
יצוזלו יתן מעריו ללוים

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן ארצה
כנען והקריתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה
לכם וגם שמה רצח מכה צפוש בשגגה והיו לכם
הערים למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד עמדו
לפני העדה למשפט והערים אשר תתנו שש ערי
מקלט תהיינה לכם את שלש הערים תתנו מעבר
לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי
מקלט תהיינה לבני ישראל וכלר ולתושב בתוכם
תהיינה שש הערים האלה למקלט לצוס שמה
כל מכה צפוש בשגגה ואם בכלי ברזל הכהו וימת
רצח הוא מות יומת הרצח ואם באבן יד אשר
ימות בה הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח או
בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהו וימת רצח הוא
מות יומת הרצח גאל הדם הוא ימית את הרצח
בפגעו בו הוא ימתו ואם בשגגה יהדפצו או
השליך עליו נצדיה וימת או באיבה הכהו בידו
וימת מות יומת המכה רצח הוא גאל הדם ימית
את הרצח בפגעו בו ואם בפתע בלא איבה הדפו
או השליך עליו כל כלי נצדיה או בכל אבן
אשר ימות בה בלא ראות ויפל עליו וימת והוא
לא אויב לו ולא מבקש רעתו ושפטו העדה בין
המכה ובין גאל הדם על המשפטים האלה והשילו
העדה את הרצח מיד גאל הדם והשיבו אתו
העדה אל עיר מקלטו אשר צס שמה וישב בה
עד מות הכהן הגדל אשר משח אתו בשמן הקדש
ואם ישא ישא הרצח את גבול עיר מקלטו אשר
צוס שמה ומשא אתו גאל הדם מזוזן לגבול עיר
מקלטו ורצח גאל הדם את הרצח אין לו דם כי
בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל ואזרי
מות הכהן הגדל ישוב הרצח אל ארץ אזוזתו
והיו אלה לכם לזקת משפט לדרתיכם בכל
מושבתים כל מכה צפוש לפי עדים רצח את
הרצח ועד אזד לא יענה בצפוש למות ולא תקחו
כפר לצפוש רצח אשר הוא רשע למות כי מות

יומת ולא תקחו כפר לזוס אל עיר מקלטו לשוב
לשבת בארץ עד מות הכהן ולא תחזיפו את
הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחזיף את
הארץ ולארץ לא יכפר לדם אשר שפך בה
כי אם בדם שפכו ולא תטמא את הארץ אשר
אתם יושבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני
יהוה שכך בתוך בני ישראל

ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן
מכיר בן מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו לפני
משה וכפני הנשאים ראשי אבות לבני ישראל
ויאמרו את אדני שוה יהוה לתת את הארץ בצולה
בגורל לבני ישראל ואדני שוה ביהוה לתת את
זולת שלפחד אחינו לבצתי והיו לאחד מבני
שבטי בני ישראל לנשים וצדעה זולתן מזולת
אבותינו וזוסף על זולת המטה אשר תהיינה להם
ומגורל זולתנו יגרע ואם יהיה היכל לבני ישראל
וזוספה זולתן על זולת המטה אשר תהיינה להם
ומזולת מטה אבותינו יגרע זולתן וישו משה את
בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף
דברים זה הדבר אשר שוה יהוה לבנות שלפחד
לאמר לטוב בעינייהם תהיינה לנשים אך למשפחת
מטה אביהם תהיינה לנשים ולא תסב זולה לבני
ישראל ממטה אל מטה כי איש בזולת מטה
אבותיו ידבקו בני ישראל וכל בת ירשת זולה
ממטות בני ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה
תהיה לאשה למען ירשו בני ישראל איש זולת
אבותיו ולא תסב זולה ממטה למטה אחר כי איש
בזולתו ידבקו מטות בני ישראל כאשר שוה
יהוה את משה כן עשו בצות שלפחד ותהיינה
מזולה תרצה וזולה ומלכה וצעה בצות שלפחד
לבני דדיהן לנשים ממשפחת בני מנשה בן יוסף
היו לנשים ותהי זולתן על מטה משפחת אביהן
אלה המצות והמשפטים אשר שוה יהוה ביד
משה אל בני ישראל בערבית מואב על ירדן ירחו

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל
בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין
פארן ובין תפל ולבן וחצרת ודי זהב אחד עשר
יום מחרב דרך הר שעיר עד קדש ברנע

ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חודש באחד
לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר
צוה יהוה אתו אלהם אחרי הכתו את סיזון מלך
האמרי אשר ישב בחשבון ואת עוג מלך הבשן
אשר ישב בעשתרת בארעי בעבר הירדן
בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת
לאמר יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב
לכם שבת בהר הזה פצו וסעו לכם ובאו הר
האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה
ובגב ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד הנזהר
הגדל צהר פרת ראה נתתי לפניכם את הארץ באו
ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם
לאברהם לישחק וליעקב לתת להם ולזרעם
אחריהם ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל
לבדי שאת אתכם יהוה אלהיכם הרבה אתכם
והזכם היום ככוכבי השמים לרב יהוה אלהי
אבותכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך
אתכם כאשר דבר לכם איכה אשא לבדי טרדכם
ומשאכם וריבכם הבו לכם אנשים חכמים ונבנים
וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם ותעצו
אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות
ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים
ואתן אותם ראשים עליכם שרי אלפים ושרי
מאות ושרי חמשים ושרי עשרת ועשרים
לשבטיכם ואצוה את שבטיכם בעת ההוא לאמר
שמעו בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין
אחיו ובין גרו לא תכירו פנים במשפט כקטן
כגדל תשמעון לא תצורו מפני איש כי המשפט
לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבו
אלי ושמעתיו ואצוה אתכם בעת ההוא את כל
הדברים אשר תעשו ונסע מחרב ונלך את כל
המדבר הגדול והצורא ההוא אשר ראיתם דרך
הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד
קדש ברנע ואמר אלכם באתם עד הר האמרי
אשר יהוה אלהינו נתן לנו ראה נתן יהוה אליך
לפניך את הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה
אלהי אבותיך לך אל תירא ואל תחזת ותקרבו אלי
כלכם ותאמרו גשלוה אנשים לפנינו ויחפרו לנו
את הארץ וישבו אתנו דבר את הדרך אשר נעלה
בה ואת הערים אשר נבא אליהן ויטב בעיני
הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד
לשבט ויפצו ויעלו ההרה ויבאו עד צחל אשכל

וירגלו אתה ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו אלנו
וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר יהיה
אלהינו נתן לנו ולא אביהם לעלות ותמרו את פי
יהוה אלהיכם ותרגלו באהליכם ותאמרו בשגאת
יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד
האמרי להשיבנו אלה אנחנו עליהם אחינו המסו
את לבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדולות
ובצורת בשמים וגם בני ענקים ראינו שם ואמר
אלכם לא תערכו ולא תיראו מהם יהוה אלהיכם
ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה
אתכם במצרים לפניכם ובמדבר אשר ראית
אשר זשאך יהוה אלהיך כאשר ישא איש את
בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד באכם עד
המקום הזה ובדבר הזה אינכם מאמינים ביהוה
אלהיכם ההלך לפניכם בדרך לתור לכם מקום
לחנותכם באש לילה לראתכם בדרך אשר תלכו
בה ובעצן יומם וישמע יהוה את קול דבריכם
ויקצף וישבע לאמר אם יראה איש באנשים
האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה אשר
זשבעתי לתת לאבותיכם וולתי כלב בן יפנה הוא
יראה וכו' אתן את הארץ אשר דרך בה ולבנו
יען אשר מלא אחרי יהוה גם בי התאסף יהוה
בגללכם לאמר גם אתה לא תבא שם יהושע בן
נון העמד לפניך הוא יבא שמה אתו וזוף כי הוא
יחלטה את ישראל וטפכם אשר אמרתם לבן
יהוה ובניכם אשר לא ידעו היום טוב ורע המה
יבאו שמה וכהם אתלנה והם ירשונה ואתם פנו
לכם וסעו המדברה דרך ים סוף ותעצו ותאמרו
אלי חטאנו ליהוה אנחנו זעלה ונלחמנו ככל אשר
צונו יהוה אלהינו ותחזרו איש את כלי מלחמתו
ותהינו לעלות ההרה ויאמר יהוה אלי אמר להם
לא תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם ולא תנגפו
לפני איביכם ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו
את פי יהוה ותזדו ותעלו ההרה ויצא האמרי הישב
בהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם כאשר
תעשינה הדברים ויכתו אתכם בשעיר עד חרמה
ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא שמע יהוה בקלכם
ולא האזין אליכם ותשבו בהדש ימים רבים
כימים אשר ישבתם ונפץ ונסע המדברה דרך
ים סוף כאשר דבר יהוה אלי ונסב את הר שעיר
ימים רבים ויאמר

יהוה אלי לאמר רב לכם סב את ההר הזה פנו

לכם צפננה ואת העם שו לאמר אתם עברים
בגבול אזיכם בני עשו הישבים בשעיר ויראו
מכם וצשמרתם מאד אל תתגרו בם כי לא אתן
לכם מארצם עד מדרך כף רגל כי ירשה לעשו
צתתי את הר שעיר אכל תשברו מאתם בכסף
ואכלתם וגם מים תכרו מאתם בכסף ושתייתם כי
יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידך ידע לכתך
את המדבר הגדל הזה זה ארבעים שנה יהוה
אלהיך עמך לא זסרת דבר וצער מאת אזיני
בני עשו הישבים בשעיר מדרך הערבה מאילת
ומעצין צבר

מדבר מואב ויאמר יהוה אלי אל תצר את מואב
ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו
ירשה כי לבני לוט צתתי את ער ירשה האמים
לפנים ישבו בה עם גדול ורב ורם כעצקים
רפאים יחשבו אף הם כעצקים והמאבים יקראו
להם אמים ובשעיר ישבו הזרים לפנים ובני
עשו יירשום וישמידום מפניהם וישבו תזזתם
כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו אשר צתן
יהוה להם עתה קמו ועברו לכם את צחל זרד
וצער את צחל זרד והימים אשר הלכנו מקדש
ברנע עד אשר עברנו את צחל זרד שלשים
ושמנה שנה עוד תם כל הדור אגשי המלחמה
מקרב המזנה כאשר צעבה יהוה להם וגם יד
יהוה היתה בם להמם מקרב המזנה עד תמם
ויהי כאשר תמו כל אגשי המלחמה למוות מקרב
העם וידבר יהוה אלי לאמר

אתה עבר היום את גבול מואב את ער וקרבת
מול בני עמוץ אל תצרם ואל תתגר בם כי לא אתן
מארץ בני עמוץ לך ירשה כי לבני לוט צתתיה
ירשה ארץ רפאים תזשב אף הוא רפאים ישבו
בה לפנים והעמנים יקראו להם זמזמים עם גדול
ורם כעצקים וישמידם יהוה מפניהם וירשם
וישבו תזזתם כאשר עשה לבני עשו הישבים
בשעיר אשר השמיד את הזרי מפניהם וירשם
וישבו תזזתם עד היום הזה והעוים הישבים
בזצרים עד עתה כפתרים היצאים מכפתר
השמידם וישבו תזזתם קומו סען ועברו את צחל
ארנן ראה צתתי בידך את סיזון מלך זשבוץ האמרי
ואת ארצו הצל רש והתגר בו מלחמה היום הזה
אחל תת פוזרך ויראתך על פני העמים תזזת כל
השמים אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו מפניך

ואשלוח מלאכים ממדבר קדמות אל סיחון מלך
חשבון דברי שלום לאמר אעברה בארצך בדרך
בדרך אלך לא אסור ימין ושמאל אכל בכסף
תשברני ואכלתי ומים בכסף תתן לי וישתיית רק
אעברה ברגלי כאשר עשו לי בני עשו הישבים
בשעיר והמואבים הישבים בער עד אשר אעבר
את הירדן אל הארץ אשר יהיה אלהינו נתן לנו
ולא אבה סיחון מלך חשבון העברנו בו כי הקשה
יהיה אלהיך את רוחו ואמץ את לבבו למען תתו
בידך כיום הזה ולאמר יהיה

אלי ראה הזלתי תת לפניך את סיחון ואת ארשו
הזל רש לרשת את ארשו וישא סיחון לקראתנו
הוא וכל עמו למלחמה יהצה ויתנו יהיה אלהינו
לפנינו ונך אתו ואת בניו ואת כל עמו ונלכד את כל
ערינו בעת ההוא ונזחרם את כל עיר מתם והגשים
והטף לא השארנו שריד רק הבהמה בוזנו לנו
ושלל הערים אשר לכדנו מערער אשר על
שפת נחל ארנן והעיר אשר בנחל ועד הגלעד
לא היתה קריה אשר שגבה ממנו את הכל נתן
יהיה אלהינו לפנינו רק אל ארץ בני עמון לא
קרבת כל יד נחל יבק וערי ההר וכל אשר שנה
יהיה אלהינו ונפן ונעל דרך הבשן וישא עוג מלך
הבשן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה אדרעי
ויאמר יהיה אלי אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו
ואת כל עמו ואת ארשו ועשית לו כאשר עשית
לסיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון ויתן יהיה
אלהינו בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו
ונכהו עד בלתי השאיר לו שריד ונלכד את כל
ערינו בעת ההוא לא היתה קריה אשר לא לקחנו
מאתם ששים עיר כל חבל ארצם ממלכת עוג
בבשן כל אלה ערים בצורת חזמה גבהה דלתים
ובריח לבד מערי הפרזי הרבה מאד ונזחרם אותם
כאשר עשינו לסיחון מלך חשבון הזחרם כל עיר
מתם הגשים והטף וכל הבהמה ושלל הערים
בוזנו לנו ונקהז בעת ההוא את הארץ מיד שני
מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנן עד
הר חזרמון צידנים יקראו לחזרמון שריץ והאמרי
יקראו לו שציר כל ערי המישר וכל הגלעד וכל
הבשן עד סלכה ואדרעי ערי ממלכת עוג בבשן
כי רק עוג מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים הנה
ערשו ערש ברזל הלה הוא ברבת בני עמון
תשע אמות ארכה וארבע אמות רחבה באמת

איש ואת הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא מערער
אשר על צחל ארצן וחשי הר הגלעד ועריו נתתי
לראובני ולגדי ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת
עוג נתתי לחשי שבט המנשה כל חבל הארצ
לכל הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים יאיר בן
מנשה לקח את כל חבל ארצ עד גבול הגשור
והמעכתי ויקרא אתם על שמו את הבשן חות
יאיר עד היום הזה ולמכיר נתתי את הגלעד
ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד ועד צחל ארצן
תוך הצחל וגבול ועד יבק הצחל גבול בני עמון
והערבה והירדן וגבול מכזרת ועד ים הערבה
ים המלח תחת אשדות הפסגה מזרחה ואשו
אתכם בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן
לכם את הארץ הזאת לרשתה חלוצים תעברו
לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל רק זשיכם
וטפכם ומקצכם ידעתי כי מקצה רב לכם ישבו
בעריכם אשר נתתי לכם עד אשר יניח יהוה
לאחייכם ככם וירשו גם הם את הארץ אשר
יהוה אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם
איש לרשותו אשר נתתי לכם ואת יהושוע
צויתי בעת ההוא לאמר עליך הראת את כל
אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה
כך יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר
שמה לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הגלואם
לכם ואת חזן

אל יהוה בעת ההוא לאמר אדני יהוה אתה
החלות להראות את עבדך את גדלך ואת ידך
החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה
כמעשיך וכגבורתך אעברה נא ואראה את
הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב
הזה והלבנן ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע
אלי ויאמר יהוה אלי רב לך אל תוסף דבר אלי
עוד בדבר הזה עלה ראש הפסגה ושאל עליך
ימה וצפנה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא
תעבר את הירדן הזה וצו את יהושע וחזקהו
ואמשהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא יחיל
אותם את הארץ אשר תראה וישב בגיא מול
בית פעור

ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים
אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם
ורשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן
לכם לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם

ולא תגרעו ממנו לשמור את מצות יהוה אלהיכם
אשר אנכי מצוה אתכם לעיכם הראות את אשר
עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך
אחרי בעל פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך
ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום
ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוה
יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם
באים שמה לרשתה ושמרתם ועשיתם כי הוא
חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון
את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ועבון
הגוי הגדול הזה כי מי גוי גדול אשר לו אלהים
קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו ומי
גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים ככל
התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום רק
השמר לך ושמר צפשיך מאד פן תשכח את
הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל
ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך יום אשר
עמדת לפני יהוה אלהיך בזרב באמר יהוה אלי
הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר
ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר הם חיים על
האדמה ואת בניהם ילמדון ותקרבו ותעמדון
תחת ההר וההר בער באש עד לב השמים
חשך ענן וערפל וידבר יהוה אליכם מתוך האש
קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים
זולתי קול ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם
לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לוחות
אבנים ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם
חקים ומשפטים לעשותם אתם בארץ אשר
אתם עברים שמה לרשתה ושמרתם מאד
לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר
יהוה אליכם בזרב מתוך האש פן תשחיתון
ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר
או נקבה תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל
צפור כנף אשר תעוף בשמים תבנית כל רמש
באדמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ
ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת
הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ונודחת
והשתחווית להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך
אתם לכל העמים תזת כל השמים ואתכם
לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים
להיות לו לעם נזולה כיום הזה ויהוה התאסף
בי על דבריכם וישבע לבלתי עברי את הירדן

ולבלתי בא אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך צולה כי אנכי מת בארץ הזאת אינני עובר את הירדן ואתם עברים וירשתם את הארץ הטובה הזאת השמרו לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך יהוה אלהיך כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל קנא

כי תוליד בנים ובני בנים ונשאתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכון ימים עליה כי השמד תשמדון והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשאתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם שמה ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראוץ ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריזון ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך בצר לך ומשאוך כל הדברים האלה באחזית הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם כי שאל צא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנזיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו מן השמים השמיים את קלו ליסרך ועל הארץ הראך את אש הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש ותחת כי אהב את אבותיך ויבחר בזרעו אחזריו וינאך בפניו בכחו הגדל ממצרים להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם צולה כיום הזה וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד ושמרת את חקי ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחזריך

ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יהוה אלהיך
נתן לך כל הימים

אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה
שמשל נס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו
בבלי דעת והוא לא שגא לו מתמל שלשם ונס אל
אזת מן הערים האל וחי את בשר במדבר בארץ
המישר לראובני ואת ראמת בגלעד לגדי ואת
גולן בבשן למנשי וזאת התורה אשר שם משה
לפני בני ישראל אלה העדות והחקים והמשפטים
אשר דבר משה אל בני ישראל בשאתם ממצרים
בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחון
מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר הכה
משה ובני ישראל בשאתם ממצרים וירשו את
ארשו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי
אשר בעבר הירדן מזרח שמש מערער אשר
על שפת נחל ארנן ועד הר שיאן הוא חרמון
וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה
תזת אשדת הפסגה

ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם שמש
ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי
דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמתם
לעשתם יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב
לא את אבותינו כרת יהוה את הברית הזאת כי
אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים פנים בפנים
דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש אנכי עמד
בין יהוה וביניכם בעת ההוא להגיד לכם את דבר
יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליהם בהר
לאמר אנכי יהוה אלהיך אשר

הושאתיך מארץ מצרים מבית עבדים לא יהיה
לך אלהים אחרים על פני לא תעשה לך פסל
כל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ
מתחת ואשר במים מתחת לארץ לא תשתחווה
להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא
פקד עון אבות על בנים ועל שלשים ועל רבעים
לשגאי ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי
מדותו לא תשא את שם יהוה

אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא
את שמו לשוא שמו לשוא
השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך ששת
ימים תעבד ועשית כל מלאכתך ויום השביעי
שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה
אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמורך

וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען יזוהו
עבדך ואמתך כמורך וזכרת כי עבד היית בארץ
מצרים וישאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרע
גטויה על כן צורך יהוה אלהיך לעשות את יום
השבת

כבד את אביך ואת
אמך כאשר צוך יהוה אלהיך למען יאריך ימך
ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן
לך
לא תרצוץ
ולא תגזב
ולא תזמזם
ולא תזמזם
ולא תזמזם

תעשה ברעך עוה שוה
אשת רעך

רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וזמרו וכל אשר
לרעך את הדברים האלה

דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך האש העצן
והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לוחות
אבנים ויתנם אלי ויהי כשמעכם את הקול מתוך
החושך וההר בער באש ותקרבוני אלי כל ראשי
שבטיכם וקדוכם ותאמרו הן הראינו יהוה אלהינו
את כבודו ואת גדלו ואת קלו שמענו מתוך האש
היום הנה ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי
ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדולה הזאת
אם יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד
ומתנו כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים
מדבר מתוך האש כמנו ויחי קרב אתה ושמע את
כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואת תדבר אלינו את
כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו
וישמע יהוה את קול דבריכם בדברכם אלי
ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם הנה
אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו מי יתן
והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל
מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבטיהם לעולם
לך אמר להם שובו לכם לאהליכם ואתה פה
עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה והחוקים
והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר
אנכי נתן להם לרשתה ושמרתם לעשות כאשר
שנה יהוה אלהיכם אתכם לא תסרו ימין ושמאל
בכל הדרך אשר שנה יהוה אלהיכם אתכם תלכו
למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ
אשר תירשון וזאת המצוה החוקים והמשפטים
אשר שנה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות
בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה למען
תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חוקתי

ומצותיו אשר אנכי משוך אתה ובנך ובן בנך כל
ימי חיך ולמען יארכך ימך ושמעת ישראל
ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבוץ
מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך ארץ
צבת חלב ודבש

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד
ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
ובכל מאדך והיו הדברים האלה אשר אנכי משוך
היום על לבבך ושגגתם לבניך ודברת גם בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וקשרתם
לאות על ירך והיו לטטפת בין עיניך וכתבתם על
מזוזות ביתך ובשעריך והיה

כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר צשבע
לאבתך לאברהם לישחק וליעקב לתת לך ערים
גדולות וטבת אשר לא בנית ובתים מלאים כל
טוב אשר לא מלאת וברת חצובים אשר לא
חצבת כרמים ויתים אשר לא צטעת ואכלת
ושבעת השמר לך פן תשכח את יהוה אשר
הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים את יהוה
אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע לא
תלכוך אזורי אלהים אזורי מאלהי העמים אשר
סביבותיכם כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן
יזרה אף יהוה אלהיך בך והשמידך מעל פני
הארמה לא תנסו את יהוה

אלהיכם כאשר נסיתם במסה שמור תשמרו
את מצות יהוה אלהיכם ועדתו וחקיו אשר צוך
ועשית הישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך
ובאת וירשת את הארץ הטובה אשר צשבע יהוה
לאבתך להדף את כל איביך מפניך כאשר דבר
יהוה כי ישאלך בנך מחר

לאמר מה העדת והחקים והמשפטים אשר צוה
יהוה אלהינו אתכם ואמרת לבנך עבדים היינו
לפרעה במצרים וישאלנו יהוה ממצרים ביד חזקה
ויתן יהוה אותת ומפתים גדלים ורעים במצרים
בפרעה ובכל ביתו לעינינו ואותנו הוציא משם
למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר צשבע
לאבתנו וישאלנו יהוה לעשות את כל החקים האלה
ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים
לחיותנו כהיום הזה ושמרתה תהיה לנו כי נשמר
לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו
כאשר צונו כי יביאך יהוה

אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה

וְשֵׁל גֵּוִים רַבִּים מִפְּנֵי הַחַיִּי וְהַגְּרָגְשֵׁי וְהָאֱמֹרִי
וְהַכְּעֵצִי וְהַפְּרֹזִי וְהַחַיִּי וְהַיְבוּסִי שֶׁבַע גֵּוִים רַבִּים
וְעֲצוּמִים מִמֶּךָ וְזַתָּם יְהוֹה אֱלֹהֶיךָ לִפְנֵיךָ וְהַכִּיתָם
הַזָּרִים תִּזְזְרִים אֲתָם לֹא תִכְרַת לָהֶם בְּרִית וְלֹא
תִזְזָם וְלֹא תִתְזַתֵּן בָּם בְּתֶךָ לֹא תִתֵּן לָבָד וּבָתּוֹ לֹא
תִקַּח לָבָד כִּי יִסִּיר אֶת בְּנֶךָ מֵאֲזָרֵי וְעַבְדוֹ אֱלֹהִים
אֲזָרִים וְזָרָה אָף יְהוֹה בְּכֶם וְהִשְׁמִידֶךָ מֵהָרַק כִּי
אִם כֹּה תַעֲשֶׂוּ לָהֶם מִזְבֹּחַתֵיהֶם תִּתְּצוּ וּמִזְבֹּחַתֵם
תִּשְׁבְּרוּ וְאֲשִׁירָהֶם תִּגְדְּעוּן וּפְסִילֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן
בְּאֵשׁ כִּי עִם קְדוּשָׁתִי אֲתָה לִיְהוֹה אֱלֹהֶיךָ בֶּן בְּזֹר
יְהוֹה אֱלֹהֶיךָ לִהְיוֹת לוֹ לְעַם סִגְלָה מִכָּל הָעַמִּים
אֲשֶׁר עָלַי פְּנֵי הָאָדָמָה לֹא מֵרַבְּכֶם מִכָּל הָעַמִּים
חֲשֵׁק יְהוֹה בְּכֶם וּבְזֹר בְּכֶם כִּי אֲתָם הַמֵּעֲלֵשׁ
מִכָּל הָעַמִּים כִּי מֵאֲהַבְתָּ יְהוֹה אֲתָכֶם וּמִשְׁמְרוּ
אֶת הַשְּׁבֻעָה אֲשֶׁר זָשָׁבַע לְאֲבֹתֵיכֶם הַיּוֹשִׁיָא יְהוֹה
אֲתָכֶם בֵּיחַ חֲזָקָה וַיִּפְדֶּךָ מִבֵּית עַבְדִּים מִיַּד פְּרַעֲהַ
מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּדְעַת כִּי יְהוֹה אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים
הָאֵל הַנְּאֻמָּן שֶׁמֶר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד לְאֲבֹתֵינוּ וְלִשְׁמֵרֵינוּ
מִצְוֹתָ לֹאֲכַף דֹּר וּמִשְׁלָם לְשִׁנְאֵינוּ אֵל פְּנֵי
לְהַאֲבִידוֹ לֹא יֵאָזֵר לְשִׁנְאוֹ אֵל פְּנֵינוּ יִשְׁלָם לוֹ
וְשִׁמְרַת אֶת הַמִּצְוָה וְאֶת הַחֲזָקִים וְאֶת הַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר אֲצִנִי מִצֹּר הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם

וְהִי עֵקֶב תִּשְׁמַעוּן אֶת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה וְשִׁמְרַתָם
וְעֲשִׂיתֶם אֲתָם וְשִׁמְרַת יְהוֹה אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת הַבְּרִית
וְאֶת הַחֲסֵד אֲשֶׁר זָשָׁבַע לְאֲבֹתֶיךָ וְאֲהַבְּךָ וּבִרְכֶךָ
וְהִרְבֶּךָ וּבִרְךָ פְּרִי בִטְנֶיךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ דִּגְנֶיךָ
וְתִירֶשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ שִׁגְרֵךָ אֲלֹפֶיךָ וְעִשְׂתֵּרֶת צִאֲנֶיךָ עַל
הָאָדָמָה אֲשֶׁר זָשָׁבַע לְאֲבֹתֶיךָ לִתֵּת לְךָ בְּרוּךְ תִּהְיֶה
מִכָּל הָעַמִּים לֹא יְהִי בְּךָ עֵקֶר וְעִקְרָה וּבְבִהַמְתֶּךָ
וְהִסִּיר יְהוֹה מִמֶּךָ כָּל חֲלֵי וְכָל מַדּוּי מִצְרַיִם הָרַעִים
אֲשֶׁר יִדְעַת לֹא יִשְׁיָמוּ בְּךָ וְזַתָּם בְּכָל שִׁנְאֵיךָ
וְאֲכַלְתָּ אֶת כָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר יְהוֹה אֱלֹהֶיךָ זָתָן לְךָ
לֹא תִזְזֹס עֵינֶיךָ עַלֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹד אֶת אֱלֹהֵיהֶן
כִּי מוֹקֵשׁ הוּא לְךָ

תֹּאמַר בְּלִבְבְּךָ רַבִּים הַגֵּוִים הָאֵלֶּה מִמֵּנֵי אֵיכָה
אוֹכַל לְהוֹרִישָׁם לֹא תִירָא מֵהֶם זְכֹר תִזְכֹּר
אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוֹה אֱלֹהֶיךָ לְפָרַעֲהַ וּלְכָל
מִצְרַיִם הַמִּסַּת הַגְּדֹלֶת אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ וְהִאֲתַת
וְהַמִּפְתִּים וְהִיחַ הַחֲזָקָה וְהִזְרַע הַנְּטוּיָה אֲשֶׁר
הוֹשִׁיָא יְהוֹה אֱלֹהֶיךָ כִּן יַעֲשֶׂה יְהוֹה אֱלֹהֶיךָ לְכָל
הָעַמִּים אֲשֶׁר יִרָא מִפְּנֵיהֶם וְגַם אֶת הַצְּרַעַת
יִשְׁלַח יְהוֹה אֱלֹהֶיךָ בָּם עַד אֲבַד הַגְּשָׁאִים

והנסתרים מפניך לא תעריך מפניהם כי יהוה
אלהיך בקרבך אל גדול וצורא וגשלו יהוה אלהיך
את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם
מהר פן תרבה עליך חזית השדה ונתנם יהוה
אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה עד השמדם
ונתן מלכיהם בידך והאבדת את שמים מתחת
השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם
פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תזמד כסף
וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת
יהוה אלהיך הוא ולא תביא תועבה אל ביתך
והיית זרם כמהו שקף תשקצצו ותעב תתעבבו
כי זרם הוא

כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרוך
לעשות למען תחיון ורבייתם ובאתם וירשתם את
הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם וזכרת את
כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים
שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר
בלבך התשמר מצותו אם לא ויערך וירעבך
ויאכלך את המזן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתך
למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם
כי על כל מושא פי יהוה יחיה האדם שמלתך
לא בלתי מעליך ורגלך לא בשקה זה ארבעים
שנה וידעת עם לבבך כי כאשר יסר איש את
בנו יהוה אלהיך מיסרך ושמרת את מצות יהוה
אלהיך כלכת בדרכיו וליראה אתו כי יהוה
אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ צוחלי מים
ענית ותהמת ישאים בבקעה ובהר ארץ חטה
ושערה וגפן ותאנה ורמוץ ארץ חית שמן ודבש
ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא
תזסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה
תזעב צחשת ואכלת ושבעת וברכת את יהוה
אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך השמר לך
פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו
ומשפטיו וזקתיו אשר אנכי מצוך היום פן
תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת ונקרך
וצאצך ירביץ וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר
לך ירבה ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך
המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים המוליכך
במדבר הגדל והצורא צוש שרף ועקרב וצמאון
אשר איך מים המוציא לך מים מצור הזלמיש
המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתך
למען ענתך ולמען צסתך להיטבך באזריתך

ואמרת בלבבך כוזי ועצם ידי עשה לי את החיל
הזה וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הצלתך לך כוז
לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע
לאבותיך כיום הזה

והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת
אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחוית להם
העדתי בכם היום כי אבד תאבדון כגוים אשר
יהוה מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון
בקול יהוה אלהיכם

שמע ישראל אל אתה עבר היום את הירדן לבא
לרשת גוים גדלים ועצמים ממך ערים גדלות
ובצרת בשמים עם גדול ורם בני ענקים אשר
אתה ידעת ואתה שמעת מי יתישב לפני בני ענק
וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך
אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך
והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה
לך אל האמר בלבבך בהדף יהוה אלהיך אתם
מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את
הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם
מפניך לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא
לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהוה
אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר
אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק
וליעקב וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן
לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה
ערף אתה זכר אל תשכח את אשר הקצפת את
יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ
מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרים הייתם
עם יהוה ובזרבת הקצפתם את יהוה ויתאנף יהוה
בכם להשמיד אתכם בעלתי ההרה לקחת לוחות
האבנים לוחות הברית אשר כרת יהוה עמכם
ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לזם לא
אכלתי ומים לא שתיתי ויתן יהוה אלי את שני
לוחות האבנים כתבים באשבע אלהים ועליהם ככל
הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש
ביום הקהל ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה
נתן יהוה אלי את שני לוחות האבנים לוחות הברית
ויאמר יהוה אלי קום רד מהר מזה כי שחת עמך
אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר
צויתם עשו להם מסכה ויאמר יהוה אלי לאמר
ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא הרף
ממני ואשמידם ואמחה את שמם מתחת השמים

ואעשה אותך לגוי עשום ורב ממנו ואפן וארד מן
ההר וההר בער באש ושני לוחות הברית על שתי
ידי וארא והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם
לכם עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה
יהוה אתכם ואתפוש בשני הלוחות ואש לכם מעל
שתי ידי ואשברם לעיניכם ואתנפל לפני יהוה
כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה לזם לא
אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר
חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו כי
יגרתני מפני האף והחמה אשר קצף יהוה עליכם
להשמיד אתכם וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא
ובאהרן התאנף יהוה מאד להשמידו ואתנפל
גם בעד אהרן בעת ההוא ואת חטאתכם אשר
עשיתם את העגל להקזתי ואשרף אתו באש
ואכת אתו טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשכלך
את עפרו אל הגזל הירד מן ההר ובהבערה
ובמסה ובקברת התאוה מקצפים הייתם את יהוה
ובשכלז יהוה אתכם מקדש ברצע לאמר עשו
ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את פי
יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם
בקלו ממרים הייתם עם יהוה מיום דעתי אתכם
ואתנפל לפני יהוה את ארבעים היום ואת ארבעים
הלילה אשר התנפלותי כי אמר יהוה להשמיד
אתכם ואתנפל אל יהוה ואמר אדני יהוה אל
תשחזת עמך וצחלתך אשר פדית בגדלך אשר
הוצאת ממצרים ביד חזקה זכר לעבדך לאברהם
ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל
רשעו ואל חטאתו פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו
משם מבלי יכלת יהוה להביאם אל הארץ אשר
דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם להמתם
במדבר והם עמך וצחלתך אשר הוצאת בכוזך
הגדל ובזרעך הצטויה

בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לוחות
אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך
ארון עץ ואכתב על הלוחות את הדברים אשר
היו על הלוחות הראשנים אשר שברת ושמתם
בארון ואעש ארון עשי שטים ואפסל שני לוחות
אבנים כראשנים ואעל ההרה ושני הלוחות בידי
ויכתב על הלוחות כמכתב הראשון את עשרת
הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך
האש ביום הקהל ויתגם יהוה אלי ואפן וארד
מן ההר ואשם את הלוחות בארון אשר עשיתי

ויהיו שם כאשר צונו יהוה ובני ישראל צסעו
מבארתי בני יעקב מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם
ויכהן אלעזר בנו תחתיו משם צסעו הגדה ומן
הגדה יטבנה ארץ צחלי מים בעת ההוא הבדיל
יהוה את שבט הלוי לשאת את ארון ברית יהוה
לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד היום
הזה על כן לא היה ללוי חלק וחלה עם אחיו
יהוה הוא צחלתו כאשר דבר יהוה אליהן לו
ואצני עמדתי בהר כימים הראשנים ארבעים יום
וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא
לא אבה יהוה השחיתך ויאמר יהוה אלי קום לך
למסע לפני העם ויבאו וירשו את הארץ אשר
צשבעת ללאתם לתת להם

ועתה ישראל מה יהוה אליהן שאל מעמך כי
אם ליראה את יהוה אליהן ללכת בכל דרכיו
ולאהבה אתו ולעבד את יהוה אליהן בכל לבבך
ובכל צפשיך לשמר את מצות יהוה ואת חקתיו
אשר אצני מצורך היום לשוב לך הן ליהוה אליהן
השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה
רק באבותיך חשקה יהוה לאהבה אותם ויבחר
בארצם אחריהם בכם מכל העמים כיום הזה
ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו
עוד כי יהוה אליכם הוא אלהי האלהים ואצני
האלהים האל הגדל הגבר והצורא אשר לא ישא
פנים ולא יקח שחד עשה משפט יתום ואלמנה
ואהב צר לתת לו לחם ושמלה ואהבתם את הצר
כי גרים הייתם בארץ מצרים את יהוה אליהן
תירא אתו תעבדו ובו הדבק ובשמו תשבוע הוא
תהלתך והוא אליהן אשר עשה אתך את הגדלות
ואת הצוראת האלה אשר ראו עיניך בשבעים
צפש ירדו אבותיך מצרימה ועתה שמך יהוה
אליהן ככוכבי השמים לרב ואהבת את יהוה
אליהן ושמרת משמרתו וחקתיו ומשפטיו
ומצותיו כל הימים וידעתם היום כי לא את בניכם
אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה
אלהיכם את גדלו את ידו החזקה וזרעו הצטווה
ואת אהתיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים
לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו ואשר עשה
לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את
מי ים סוף על פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם
יהוה עד היום הזה ואשר עשה לכם במדבר
עד באכם עד המקום הזה ואשר עשה לדתך

ולאבירם בני אליאב בן ראובן אשר פשתה
הארץ את פיה ותבלעם ואת בניהם ואת אהליהם
ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל ישראל
כי עיניכם הראת את כל מעשה יהוה הגדול
אשר עשה ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי
מצוה היום למען תחזקו ונאתם וירשתם את
הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ולמען
תאריכו ימים על האדמה אשר צשבע יהוה
לאבותיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב
ודבש

כי הארץ אשר אתה
בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר
ינאתם משם אשר תזרע את זרעך והשקית
ברגלך כגן הירק והארץ אשר אתם עברים
שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים
תשתה מים ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה
תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד
אחרית שנה

והיה אם
שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם
היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל
לבבכם ובכל צפשמכם ונתתי מטר ארצכם בעתו
יורה ומלקוש ואספת דגלך ותירשך ויצהרך
ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת
השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם
אלהים אחרים והשתחוויתם להם וזרה אף יהוה
בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה
לא תתן את יכולה ואבדתם מהרה מעל הארץ
הטובה אשר יהוה נתן לכם ושמתם את דברי אלה
על לבבכם ועל צפשמכם וקשרתם אתם לאות על
ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם ולמדתם אתם
את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך
בדרך ובשכבך ובקומך וכתבתם על מזוזות
ביתך ובשעריך למען ירבו ימיכם וימי בניכם על
האדמה אשר צשבע יהוה לאבותיכם לתת להם
כימי השמים על הארץ

כי אם
שמר תשמרוך את כל המצוה הזאת אשר אנכי
מצוה אתכם לעשות לאהבה את יהוה אלהיכם
ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו והוריש יהוה את
כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים
ועצמים מכם כל המקום אשר תדרך כח רגלכם
בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הגהר גהר
פרת ועד הים האחרון יהיה גבולכם לא יתיצב
איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על

פְּנֵי כָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּדְרֹכוּ בָּהּ כֹּאֲשֶׁר דִּבַּר
לָכֶם
רֵאשִׁית אֲנִי אֶתֶן
לְפָנֵיכֶם הַיּוֹם בְּרֹכָה וּקְלֻלָּה אֵת הַבְּרֹכָה אֲשֶׁר
תִּשְׁמָעוּ אֵל מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנִי מַשׁוּבָה
אֶתְכֶם הַיּוֹם וְהַקְלֻלָּה אִם לֹא תִשְׁמָעוּ אֵל מִצְוֹת
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְסִרְתֶּם מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲנִי מַשׁוּבָה
אֶתְכֶם הַיּוֹם לִלְכַת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר
לֹא יִדְעֶתֶם
וְהָיָה כִּי יִבְיָאֲךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֵל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָתָּה בֹא שָׂמָה לְרִשְׁתָּהּ
וְזָתָתָה אֵת הַבְּרֹכָה עַל הַר גְּרָזִים וְאֵת הַקְלֻלָּה
עַל הַר עֵינַבִּל הַלֵּא הַמָּה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן אַחֲרֵי
דֶרֶךְ מִבּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ בְּאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בְּעֶרְבָה
מוֹל הַגְּלִלָּה אֲשֶׁל אֱלוֹזַי מֵרָה כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֵת
הַיַּרְדֵּן לְבֹא לְרִשְׁתָּה אֵת הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
זָתָן לָכֶם וַיִּרְשַׁתֶּם אֶתָּה וַיִּשְׁבַּתֶּם בָּהּ וַיִּשְׁמַרְתֶּם
לְעִשׂוֹת אֵת כָּל הַחֻקִּים וְאֵת הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אֲנִי
זָתָן לְפָנֵיכֶם הַיּוֹם אֱלֹהֵי הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר
תִּשְׁמְרוּן לְעִשׂוֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר זָתָן יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹתֶיךָ לֵךְ לְרִשְׁתָּה כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל
הָאָדָמָה אֲבָד תֵּאבְדוּן אֵת כָּל הַמַּקְמוֹת אֲשֶׁר עָבְדוּ
שֵׁם הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתֶּם יֹרְשִׁים אַתֶּם אֵת אֱלֹהֵיהֶם
עַל הַהָרִים הַרְמִים וְעַל הַגְּבָעוֹת וְתִזְזַת כָּל עֵץ
רֵעֵזָן וְזָתָתֶתֶם אֵת מַזְבְּחֹתֶם וְשִׁבְרַתֶּם אֵת מַשְׁבַּתֶּם
וְאֲשֶׁרִייהֶם תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּגְדְּעוּן
וְאֲבַדְתֶּם אֵת שִׁמְם מִן הַמָּקוֹם הַהוּא לֹא תַעֲשׂוּן
כֵּן לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כִּי אִם אֵל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבִטֵיכֶם לְשֵׁם אֵת שְׁמוֹ
שֵׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבֵאת שָׂמָה וְהִבֵּאתֶם שָׂמָה
עֹלֹתֵיכֶם וְזָבְחֵיכֶם וְאֵת מַעֲשֵׂרְתֵיכֶם וְאֵת תְּרוֹמַת
יָדְכֶם וְזָדְרֵיכֶם וְזָדְבַתֵיכֶם וּבְכֹרֶת בְּקֹרְכֶם וְשֵׁאֲנֵכֶם
וְאֲכַלְתֶּם שֵׁם לְפָנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשִׂמְחֹתֶם בְּכָל
מִשְׁלַח יָדְכֶם אַתֶּם וּבְתֵיכֶם אֲשֶׁר בִּרְכַךְ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשׂוּן כִּכֹּל אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂים פֶּה
הַיּוֹם אִישׁ כָּל הַיִּשְׂרָאֵל בְּעֵינֵי כִּי לֹא בֵאתֶם עַד עֲתָה
אֵל הַמְּצוּזָה וְאֵל הַנְּצוּלָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ זָתָן לֵךְ
וְעִבְרַתֶם אֵת הַיַּרְדֵּן וַיִּשְׁבַּתֶּם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם מִצְּזוּל אֶתְכֶם וְהִצִּיחַ לָכֶם מִכָּל אֲיִבֵיכֶם
מִסְבִּיב וַיִּשְׁבַּתֶּם בְּטָח וְהָיָה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בּוֹ לְשִׁכְן שְׁמוֹ שֵׁם שָׂמָה תִבְיֹאוּ
אֵת כָּל אֲשֶׁר אֲנִי מַשׁוּבָה אֶתְכֶם עֹלֹתֵיכֶם וְזָבְחֵיכֶם
מַעֲשֵׂרְתֵיכֶם וְתִרְמַת יָדְכֶם וְכָל מִבְּחַר צְדָרֵיכֶם אֲשֶׁר
תִּדְרוּ לַיהוָה וְשִׂמְחֹתֶם לְפָנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַתֶּם

ובציתכם ובציתכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר
בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם השמר
לך פן תעלה עלתיך בכל מקום אשר תראה
כי אם במקום אשר יבחר יהיה באחד שבטיך
שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי
מצוך רק בכל אות צפושך תזבח ואכלת בשר
כברכת יהוה אלהיך אשר צתן לך בכל שעריך
הטמא והטהור יאכלו כצבי וכאיל רק הדם לא
תאכלו על הארץ תשפכו כמים לא תוכל
לאכל בשעריך מעשר דגן ותירשך ויטהרך
ובכרת בקרך וצאנך וכל צדריך אשר תדר
ונדבתיך ותרומת ידך כי אם לפני יהוה אלהיך
תאכלו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו
אתה ובצך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר
בשעריך ושמוזת לפני יהוה אלהיך בכל משלח
ידך השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימך על
אדמתך

כי ירחיב יהוה אלהיך
את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר
כי תאווה צפושך לאכל בשר בכל אות צפושך
תאכל בשר כי ירחק ממך המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך לשום שמו שם ונבזת מבקרך
ומצאנך אשר צתן יהוה לך כאשר צויתך ואכלת
בשעריך בכל אות צפושך אך כאשר יאכל את
הצבי ואת האיל כן תאכלו הטמא והטהור יחדו
יאכלו רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא
הצפוש ולא תאכל הצפוש עם הבשר לא תאכלו
על הארץ תשפכו כמים לא תאכלו למען יטב
לך ולבצרך אזריך כי תעשה הישר בעיני יהוה
רק קדשין אשר יהיו לך וצדריך תשא ובאת אל
המקום אשר יבחר יהוה ועשית עלתיך הבשר
והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם צדריך ישפך על
מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל שמר ושמעת
את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען
יטב לך ולבצרך אזריך עד עולם כי תעשה הטוב
והישר בעיני יהוה אלהיך

כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה
לרשת אותם מפניך וירשת אתם וישבת בארצם
השמר לך פן תזקש אזריהם אזרי השמדם
מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו
הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני לא
תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה
אשר שגא עשו לאלהיהם כי גם את בנייהם ואת

בזתיהם ישרפו באש לאלהיהם את כל הדבר
אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא
תספ עלינו ולא תגרע ממנו

כי יקום בקרבך גבוי או זלם זלום ונתן אליך
אות או מופת ובא האות והמופת אשר דבר
אליך לאמר זלכה אזורי אלהים אחרים אשר
לא ידעתם ונעבדם לא תשמע אל דברי הגבוי
ההוא או אל זלכם הזלום ההוא כי מצסה יהוה
אלהיכם אתכם לדעת הישכם אלהים את יהוה
אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם אזורי
יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו
תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון
והגבוי ההוא או זלם הזלום ההוא יומת כי
דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם
מארץ מצרים והפוך מבית עבדים להדיחך מן
הדרך אשר שוך יהוה אליך ללכת בה ובערת
הרע מקרבך

כי יסיתך אזורי בן אמוך או בנך או בתך או אשת
דזיקך או רעך אשר כנפשיך בסתר לאמר זלכה
ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה
ואנתך מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים
אליך או הרחוקים ממך מהקשה הארץ ועד קשה
הארץ לא תאבה לו ולא תשמע אלינו ולא
תזום עינך עלינו ולא תזמל ולא תכסה עלינו
כי הרג תהרגנו ירך תהיה בו בראשונה להמיתו
ויד כל העם באזרעה וסקלתו באבנים ומת
כי בהיש להדיחך מעל יהוה אליך המוציאך
מארץ מצרים מבית עבדים וכל ישראל ישמעו
ויראו ולא יוספו לעשות כדבר הרע הזה
בקרוב

כי תשמע באחת
עריך אשר יהוה אליך נתן לך לשבת שם
לאמר ישאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו
את ישבי עירם לאמר זלכה ונעבדה אלהים
אחרים אשר לא ידעתם ודרשת וזקרת ושאלת
היטב והנה אמת זכוף הדבר נעשית אתה וישב
האמת בקרבך הנה תכה את ישבי העיר ההוא
לפי חרב הזרם אתה ואת כל אשר בה ואת
בהמתה לפי חרב ואת כל שכלה תקבץ אל
תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל
שכלה כליל ליהוה אליך והיתה תל עולם
לא תבנה עוד ולא ידבק בדרך מאומה מן הזרם
למען ישוב יהוה מזרון אפו ונתן לך רחמים

ורחמך והרבך כאשר זשבע לאבתיך כי תשמע
בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר
אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה
אלהיך
בנים אתם ליהוה

אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו קרחה ביץ עיניכם
למת כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר
יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר
על פני האדמה
לא תאכל

כל תועבה זאת הבהמה אשר תאכלו שור שיה
כשבים ושה עזים איל ושב ויזמור ואקו ודישן
ותאו וזמר וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע
שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו אך
את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה
השסועה את הגמל ואת הארזבת ואת השפן כי
מעלה גרה הנה ופרסה לא הפריסו טמאים הם
לכם ואת הזזזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה
טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובגבולתם
לא תגעו
את זה תאכלו

מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת
תאכלו וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא
תאכלו טמא הוא לכם
כל

צפור טהרה תאכלו וזה אשר לא תאכלו מהם
העור והפרס והעזניה והראה ואת האיה והדיה
למיצה ואת כל ערב למיזו ואת בת היענה ואת
התזמס ואת השזוף ואת הנץ למיזהו את הכוס
ואת הינשוף והתנשמת והקאת ואת הרזמה ואת
השלך והזסידה והאנפה למיזה והדוכיפת
והעטלף וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא
יאכלו כל עוף טהור תאכלו לא תאכלו כל
גבלה לגר אשר בשערך תתננה ואכלה או
מכר לזכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך
לא תבשל גדי בזולב אמו

עשר תעשר את כל תבואת דרעך הישא השדה
שנה שנה ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום
אשר יבחר לשכך שמו שם מעשר דגןך תירשך
וישדהך ובכרת בקרך ושאנך למען תלמד ליראה
את יהוה אלהיך כל הימים וכי ירבה ממך הדרך
כי לא תוכל שאתו כי ירזק ממך המקום אשר
יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי יברכך
יהוה אלהיך ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך
והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו
ונתתה הכסף בכל אשר תאווה צפשך בבקר

ובשׂאן וביין ובשׂכר ובכל אשר תשאֲלֶךָ צַפְשֵׁךְ
ואכלת שׂם כַּפְּזֵי יהוה אֱלֹהֶיךָ ושמחת אתה
וביתך והלוי אשר בשׂעריך לא תעֲזֹבוּ כִּי אִיךָ לוֹ
חֶלֶק וצֹחֶלֶה עִמָּךְ
מקשה שלש

שׂזִים תוֹצִיא את כל מעֲשֵׂךְ תבואתך בשׂעה ההוא
והצֹחֶת בשׂעריך ובא הלוי כִּי אִיךָ לוֹ חֶלֶק וצֹחֶלֶה
עִמָּךְ והגֵּר והיְתוּם והאֲלֻמָּזָה אשר בשׂעריך
ואכלו ושׂבְעוּ לַמַּעַן יִבְרַכְךָ יהוה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל
מעֲשֵׂה יְדֶךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה
מקף

שׂבע שׂזִים תַּעֲשֶׂה שׂמטָה וזה דבר השׂמטָה
שׂמוט כל בעל משה ידו אשר ישׂה ברעהו לא
ישׂה את רעהו ואת אחיו כִּי קרא שׂמטָה ליהוה
את הזכרי תגֵּשׁ ואֲשֶׁר יהיה לך את אחיך תשׂמט
יְדֶךָ אִפֶּס כִּי לֹא יהיה בך אביוֹן כִּי בֵרַךְ יִבְרַכְךָ
יהוה בארץ אשר יהוה אֱלֹהֶיךָ צִתָּךְ לך צֹחֶלֶה
לרשתה רק אם שׂמועַ תשׂמעַ בקול יהוה אֱלֹהֶיךָ
לשׂמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אָצִי
מִצִּוַךְ הַיּוֹם כִּי יהוה אֱלֹהֶיךָ בֵרַכְךָ כֹּאֲשֶׁר דָּבַר
לך והעֲבַטת צִוִּים רַבִּים ואתה לֹא תֵעָבֵט וּמִשְׁלַת
בְּצִוִּים רַבִּים וּבַךְ לֹא יִמְשְׁלוּ
כי

יהיה בך אביוֹן מאזדד אחיך באזדד שׂעריך
בארץך אשר יהוה אֱלֹהֶיךָ צִתָּךְ לך לֹא תֵאֱמַץ
את לבבך וּלֹא תִקְפֹּץ את יְדֶךָ מאזיך האביוֹן
כִּי פִתַּח תִּפְתַּח את יְדֶךָ לוֹ והעֲבַט תֵּעָבִיטֵנּוּ דֵי
מזסרו אשר יזסר לוֹ השׂמר לך פֶּן יהיה דָּבַר
עִם לִבְבְּךָ בלֵיֶלֶל לֵאמֹר קרבה שׂגַת השׂבע שׂגַת
השׂמטָה ורעה עֵינֶךָ באזיך האביוֹן וּלֹא תִתֵּן לוֹ
וקרא עֵלֶיךָ אֵל יהוה והיה בך חֲטָא צִתוֹן תִּתֵּן לוֹ
וּלֹא ירע לבבך בהתך לוֹ כִּי בִגְלַל הדָּבַר הַזֶּה
יִבְרַכְךָ יהוה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מעֲשֵׂךְ וּבְכָל מִשְׁלַח
יְדֶךָ כִּי לֹא יזדל אביוֹן מִקְרַב הארץ עַל כֵּן אָצִי
מִצִּוַךְ לֵאמֹר פִּתַּח תִּפְתַּח את יְדֶךָ לֹאֲזִיךְ לַעֲזִיךְ
וּלְאֲבִינֶךָ בארץך
כי

ימכר לך אחיך העברי או העבריה ועבדך שׂשׂ
שׂזִים ובשׂגַת השׂביעת תשׂלחֵנּוּ חֲפֵשִׁי מֵעִמָּךְ
וכִּי תשׂלחֵנּוּ חֲפֵשִׁי מֵעִמָּךְ לֹא תשׂלחֵנּוּ רִיקָם
העֲזִיק תַּעֲזִיק לוֹ מִשְׂאֲנָן וּמִצָּרָן וּמִקֶּבֶךָ אֲשֶׁר
בֵרַכְךָ יהוה אֱלֹהֶיךָ תִתֵּן לוֹ וזכרת כִּי עֶבֶד הֵייתָ
בארץ מצרים ויִפְדֶּךָ יהוה אֱלֹהֶיךָ עַל כֵּן אָצִי
מִצִּוַךְ את הדָּבַר הַזֶּה הַיּוֹם והיה כִּי יֹאמֶר אֲלֶיךָ
לֹא אֲשֶׁא מֵעִמָּךְ כִּי אֶהְבֶּךָ ואת ביתך כִּי טוֹב
לוֹ עִמָּךְ וּלְקַחַת את המרשע וצִתתה באֲזֵנּוּ וּבִדְלַת

והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן לא
יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה
שכר שכיר עבדך שש עשנים וברכך יהוה
אלהיך בכל אשר תעשה

כל הבכור אשר יולד בבקרך ובשאתך הזכר
תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבכר שורך
ולא תגד בכור שאגך לפני יהוה אלהיך תאכלנו
שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך
וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא
תזבחו ליהוה אלהיך בשעריך תאכלנו הטמא
והטהור יחדו כצבי וכאיל רק את דמו לא תאכל
על הארץ תשפכו כמים

שמור את חדש האביב ועשית פסח ליהוה
אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך
ממצרים לילה וזבח פסח ליהוה אלהיך צאן
ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו
שם לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל
עליו מצות לחם עני כי בזפזוף יצאת מארץ
מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים
כל ימי חיך ולא יראה לך שאר בכל גבולך
שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח
בערב ביום הראשון לבקר לא תוכל לזבח את
הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך צתן
לך כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא
השמש מועד צאתך ממצרים ובשלת ואכלת
במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופצית בבקר
והלכת לאהליך ששת ימים תאכל מצות וביום
השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה
מלאכה שבעה שבעת

תספר לך מהזל חרמש בקמה תזל לספר
שבעה שבעות ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך
מסת גזבת ירך אשר תתן כאשר יברכך יהוה
אלהיך ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך
ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר
והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר
יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם וזכרת כי
עבד היית במצרים ושמרת ועשית את הזקנים
האלה

חג הסכת תעשה לך שבעת ימים באספך מגרןך
ומיקבך ושמחת בזוגך אתה ובנך ובתך ועבדך
ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר

בשעריך שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום
אשר יבחר יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל
תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח
שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני
יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות
ובחג השבועות ובחג הסוכות ולא יראה את פני
יהוה ריקם איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך
אשר נתן לך שפטים ושטרים

נתן לך בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך
לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק לא תטה
משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד
יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים צדק צדק
תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך לא תטע

לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר
תעשה לך ולא תקים לך מצבה אשר שגא יהוה
אלהיך לא תזבח ליהוה

אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע
כי תועבת יהוה אלהיך הוא כי

ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך
נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני
יהוה אלהיך לעבר בריתו וילך ויעבד אלהים
אחרים ויעתזו להם ולשמש או לירח או לכל
צבא השמים אשר לא צויתי והגד לך ושמעת
ודרשת היטב והנה אמת זכו הדבר לעשתה
התועבה הזאת בישראל והוצאת את האיש ההוא
או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע
הזה אל שעריך את האיש או את האשה וסקלתם
באבנים ומתו על פי שנים עדים או שלשה עדים
יומת המת לא יומת על פי עד אחד יד העדים
תהיה בו בראשנה להמיתו ויד כל העם באחרנה

ובערת הרע מקרבך

כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין
דין לדין ובין צעל לצעל דברי ריבת בשעריך
וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
בו ובאת אל הכהנים הלויים ואל המשפט אשר
יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר
המשפט ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן
המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות
ככל אשר ירוך על פי התורה אשר ירוך
ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור
מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל והאיש

אשר יעשה בזהו לבלתי שמש אל הכהן העמד
לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השפט ומת
האיש ההוא ובערת הרע מישראל וכל העם
ישמעו ויראו ולא יזידון עוד

כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה
וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים
אשר סביבתי שום תשים עליך מלך אשר יבחר
יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך
לא תוכל לתת עליך איש זכרי אשר לא אחיך
הוא רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם
משרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא
תספוץ לשוב בדרך הזה עוד ולא ירבה לו נשים
ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד
והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את
משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים
הלוים והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען
ילמד ליראה את יהוה אלהיו לשמר את כל
דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם
לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה
ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו הוא
ובניו בקרב ישראל

לא יהיה לכהנים הלוים כל שבט לוי חלק וזחלה
עם ישראל אשי יהוה וזחלתו יאכלו וזחלה לא
יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא זחלתו כאשר דבר
לו וזה יהיה משפט הכהנים

מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שנה ונתן
לכהן הזרע והלחיים והקבה ראשית דגן תירשך
ויצהרך וראשית גז צאנך נתן לו כי בו בחר יהוה
אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם יהוה הוא
ובניו כל הימים וכי יבא הלוי

מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם
ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה
ושרת בשם יהוה אלהיו ככל אחיו הלוים העמדים
שם לפני יהוה חלק כחלק יאכלו לבד ממכרוי על
האבות

כי אתה בא אל הארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות
כתועבת הגוים ההם לא ימצא בך מעביר בני ובתו
באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף וחבר חבר
ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים כי תועבת
יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבת האלה יהוה
אלהיך מוריש אותם מפניך תמים תהיה עם יהוה
אלהיך כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם

אל מעצנים ואל קסמים ישמעו ואהיה לא כן צתן
לך יהוה אלהיך צביא מקרבך מאזיך כמלי יקים
לך יהוה אלהיך אליו תשמעון ככל אשר שאלת
מעם יהוה אלהיך בחרב ביום הקהל לאמר לא
אסף לשמע את קול יהוה אלהי ואת האש הגדולה
הזאת לא אראה עוד ולא אמות ולאמר יהוה
אלהי הטיבו אשר דברו צביא אקים להם מקרב
אזיהם כמוך וצתתי דברי בפיו ודבר אליהם את
כל אשר אצונו והיה האיש אשר לא ישמע אל
דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו אך
הצביא אשר יניד לדבר דבר בשמי את אשר לא
צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים
ומת הצביא ההוא וכי תאמר בלבבך איכה צדע
את הדבר אשר לא דברו יהוה אשר ידבר
הצביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא
הדבר אשר לא דברו יהוה בודון דברו הצביא
לא תגור ממונו

כי יכרית
יהוה אלהיך את הגוים אשר יהוה אלהיך צתן לך
את ארצם וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם
שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה
אלהיך צתן לך לרשתה תכין לך הדרך ושלושת
את גבול ארצך אשר יצוילך יהוה אלהיך והיה
לזוס שמה כל רצח וזה דבר הרצח אשר יזוס
שמה וזוי אשר יכה את רעהו בבלי דעת והוא
לא שצא לו מתמל שלשם ואשר יבא את רעהו
ביער לחטב עצים וצדחה ידו בגרון לכרת העץ
ונשל הברזל מן העץ ומשא את רעהו ומת הוא
יזוס אל אצות הערים האלה וזוי פן ירדף גאל
הדם אחרי הרצח כי יזוס לבבו והשיגו כי ירבה
הדרך והכהו צפש וכו איך משפט מות כי לא
שצא הוא לו מתמול שלשום עכל כן אנכי משוך
לאמר שלש ערים תבדיל לך ואם ירדוב יהוה
אלהיך את גבולך כאשר צשבוע לאבתך וצתן
לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתך כי
תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי
משוך היום לאהבה את יהוה אלהיך וללכת
בדרכיו כל הימים ויספת לך עוד שלש ערים
על השלש האלה ולא ישפך דם זקי בקרב
ארצך אשר יהוה אלהיך צתן לך צחלה והיה
עליך דמים

וכי יהיה איש שצא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו צפש
ומת וזס אל אצות הערים האל ושלחזו זקני עירו ולקחו אתו

משם ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת לא תחוס עינך עליו
ובערת דם הנקי מישראל וטוב לך
לא תסיג גבול רעך אשר גבולו ראשנים בגזלותך
אשר תגזל בארץ אשר יהיה אלהיך נתן לך
לרשתה

לא יקום עד אחר
באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר
יחטא על פי שני עדים או על פי שלשה עדים
יקום דבר כי יקום עד חמס באיש לעשות בו
סרה ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני
יהוה לפני הכהנים והשופטים אשר יהיו בימים
ההם ודרשו השופטים היטב והנה עד שקר העד
שקר ענה באזיו ועשיתם לו כאשר חמס לעשות
לאזיו ובערת הרע מקרבך והנשארם ישמעו
ויראו ולא יספו לעשות עוד כדבר הרע הזה
בקרובך ולא תחוס עינך בפש בעין שן
בשן יד ביד רגל ברגל

כי
תצא למלחמה על איבך וראית סוס ורכב עם רב
ממך לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך המעלך
מארץ מצרים והיה כקרבתם אל המלחמה ונגש
הכהן ודבר אל העם ואמר אלהם שמע ישראל
אתם קרבים היום למלחמה על איביכם אל ירך
לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערוצו מפניהם
כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם
איביכם להושיע אתכם ודברו השטרים אל
העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא
חזכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש
אחר יחזכנו ומי האיש אשר גטע כרם ולא חזלו
ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר
יחזלו ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה
ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר
יקחנה ויספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי
האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא
ימס את לבב אזיו כלבבו והיה ככלת השטרים
לדבר אל העם ופקדו שרי שבאות בראש
העם

כי
תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום
והיה אם שלום תעצך ופתחה לך והיה כל
העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדוך ואם לא
תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה ושרת עליה
ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את כל זכורה
לפי חרב רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר
יהיה בעיר כל שללה תבז לך ואכלת את

שכל איביך אשר נתן יהוה אלהיך לך כן
תעשה לכל הערים הרחוקות ממך מאד אשר
לא מערי הגוים האלה הנה רק מערי העמים
האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך גזלה לא תחיה
כל גשמה כי הזרם תזרימם הזאתי והאמרי
הכזעני והפריי הזוי והיבوسی כאשר צוך יהוה
אלהיך למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל
תועבתם אשר עשו לאלהיהם וזשאתם ליהוה
אלהיכם כי תשור אל עיר
ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית
את עשה לגדח עליו גרדן כי ממנו תאכל ואתו לא
תכרת כי האדם עץ השדה לבא מפניך במשור
רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו
תשחית וכרת ובנית משור על העיר אשר הוא
עשה עמך מלחמה עד רדתה

כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך
לרשתה גפול בשדה לא צודע מי הכהו וישאו
זקניך ושיפטיך ומדדו אל הערים אשר סביבת
החלל והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו
זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה
אשר לא משכה בעל והורדו זקני העיר ההוא
את העגלה אל גזל איתן אשר לא יעבד בו ולא
יזע וערפו שם את העגלה בגזל ונגשו הכהנים
בני לוי כי בם בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך
בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל גגע וכל
זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירזצו את
ידיהם על העגלה הערופה בגזל ועצו ואמרו ידנו
לא שפכה את הדם הזה ועינינו לא ראו כפר
לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם
נקי בקרב עמך ישראל וזכפר להם הדם ואתה
תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני
יהוה

כי תצא למלחמה על
איביך ונתנו יהוה אלהיך בידך ושבת שביו וראית
בשביה אשת יפת תאר וזשקת בה ולקחת לך
לאשה והבאתה אל תוך ביתך וגלזה את ראשה
ועשתה את שפרניה והסירה את שמלת שביה
מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה
ירחז ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה
לך לאשה והיה אם לא זפשת בה ושלחתה
לנפשה ומכר לא תמכרה בכסף לא תתעמר
בה תזת אשר עניתה כי תהיין
לאיש שתי גשים האזת אהובה והאזת שנואה

וילדו לו בנים האהובה והשנואה והיה הבן הבכור
לשנואה והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה
לו לא יוכל לבכר את בן האהובה על פני בן
השנואה הבכר כי את הבכר בן השנואה יכיר למה
לו פני שנים בכל אשר ימשא לו כי הוא ראשית
אזו לו משפט הבכרה כי יהיה

לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו
ובקול אמו ויסרו אתו ולא ישמע אליהם ותפשו
בו אביו ואמו והושיאו אתו אל זקני עירו ואל שער
מקמו ואמרו אל זקני עירו בגטו זה סורר ומורה איננו
שמע בקולו זולל וסבא ורגמהו כל אנשי עירו
באבנים ומה ובערת הרע מקרבך וכל ישראל
ישמעו ויראו וכי יהיה באיש

חטא משפט מות והומת ותלית אתו על עץ לא תלין
בבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא כי
קללת אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך אשר
יהיה אלהיך זהך לך גזלה לא

תראה את שור אזיך או את שני גוזלים והתעלמת
מהם השב תשיבם לאזיך ואם לא קרוב אזיך
אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה
עמך עד דרש אזיך אתו והשבנו לו וכן תעשה
לזמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל
אבדת אזיך אשר תאבד ממנו ומשאתה לא תוכל
להתעלם לא תראה את זמור

אזיך או שורו גפלים בדרך והתעלמת מהם הקם
הקים עמו לא יהיה כלי גבר
על אשה ולא ילביש גבר שמלת אשה כי תועבת
יהיה אלהיך כל עשה אלה

כי יקרא קץ צפור כפניך בדרך בכל עץ או
על הארץ אפרזים או בישים והאם רבצת על
האפרזים או על הבישים לא תקח האם על הבנים
שלוז תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען
יטב לך והארכת ימים כי

תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים
דמים בביתך כי יפל הגפל ממנו לא תזרע כרמך
כלאים פן תקדיש המלאה הזרע אשר תזרע
ותבואת הכרם לא תזרע

בשור ובזמור יחדו לא תלביש שעטלני זמר
ופשתים יחדו גדלים
תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה
בה כי יקח איש אשה

ובא אליה ושנאה ושם לה עלילת דברים והוצא

עליה שם רע ואמר את האשה הזאת לקחתי
ואקרב אליה ולא משאתי לה בתולים ולקח אבי
הזעיר ואמה והושיאו את בתולי הזעיר אל זקני
העיר השערה ואמר אבי הזעיר אל הזקנים את בני
נתתי לאיש הזה לאשה וישנאה והנה הוא שם
עלילת דברים לאמר לא משאתי לבהך בתולים
ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר
ולקחו זקני העיר והוא את האיש ויסרו אתו ועשו
אתו מאה כסף ונתנו לאבי הזערה כי הושיא שם
רע על בתולת ישראל וכו' תהיה לאשה לא יוכל
לשלוזה כל ימיו ואם אמת

היה הדבר הזה לא נמשאו בתולים לזעיר והושיאו
את הזעיר אל פתח בית אביה וסקלוה לעשי עירה
באבנים ומתה כי עשתה זבלה בישראל לדנות בית
אביה ובערת הרע מקרבך כי
ימצא איש ישכב עם אשה בעלת בעל ומתו גם
שניהם האיש השכב עם האשה והאשה ובערת
הרע מישראל כי יהיה

זעיר בתולה מארשה לאיש ומצאה איש בעיר
ושכב עמה והושיאתם את שניהם אל שער העיר
ההוא וסקלתם אתם באבנים ומתו את הזעיר
על דבר אשר לא שעקה בעיר ואת האיש על
דבר אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע
מקרבך ואם בשדה ימצא

האיש את הזעיר המארשה והחזיק בה האיש
ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה לברו
ולזעיר לא תעשה דבר איך לזעיר חטא מות כי
כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר
הזה כי בשדה מצאה שעקה הזעיר המארשה ואיך
מושיע לה כי ימצא איש

זעיר בתולה אשר לא ארשה ותפשה ושכב
עמה ונמשאו ונתן האיש השכב עמה לאבי הזעיר
חמשים כסף וכו' תהיה לאשה תחת אשר ענה
לא יוכל לשלוזה כל ימיו
יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כסף
אביו לא יבא פשוט דכה

וכרות שפכה בקהל יהוה
יבא ממזר בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא לו
בקהל יהוה לא יבא עמוני
ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא להם
בקהל יהוה עד עולם על דבר אשר לא קדמו
אתכם בלחם ובמים בדרך בשאתכם ממשרים

ואשר שכר עליך את בלעם בן בעור מפתור
ארם גהרים להקלך ולא אבה יהוה אלהיך לשמע
אל בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה
לברכה כי אהבך יהוה אלהיך לא תדרש שלמם
ושבתם כל ימך לעולם
כי תתעב אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי גר
היית בארצו בגים אשר יולדו להם דור שלישי
יבא להם בההל יהוה
כי תשא
מחנה על איביך ותשמרת מכל דבר רע כי יהיה
ברך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה וישא
אל מזוזת למחנה לא יבא אל תוך המחנה והיה
לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל
תוך המחנה ויד תהיה לך מזוזת למחנה וישא
שמה זוזת ויתד תהיה לך על אינך והיה בשבתך
זוזת וחפרתה בה ושבבת וכסית את שאתך כי יהוה
אלהיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איביך
לפניך והיה מחנך קדוש ולא יראה ברך ערות
דבר ושב מאזריך
לא תסגר
עבד אל אדניו אשר יציל אליך מעם אדניו עמך
ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך
בטוב לו לא תוננו
לא תהיה
קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדוש מבני
ישראל לא תביא אתנן ונזה ומזזיר כלב בית
יהוה אלהיך לכל גדר כי תועבת יהוה אלהיך
גם שניהם
לא תשיך לא אחיך
לשך כסף לשך אכל לשך כל דבר אשר ישך
לזכרי תשיך ולא אחיך לא תשיך למען יברכך
יהוה אלהיך בכל משלח ידך על הארץ אשר
אתה בא שמה לרשתה
כי
תדר גדר ליהוה אלהיך לא תאזר לשלמו כי
דרש ידרשנו יהוה אלהיך מעמך והיה ברך זשא
וכי תאזל לגדר לא יהיה ברך זשא מושא שפתך
תשמר ועשית כאשר צדדת ליהוה אלהיך גדבה
כי
אשר דברת בפוך
תבא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך
ואל כליך לא תתן
כי
תבא בקמת רעך וקטפת מלילת בידך וזרמט
לא תניף על קמת רעך
כי
יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמשא זז
בעינו כי משא בה ערות דבר וכתב לה ספר
כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו וישאה מביתו
והלכה והיתה לאיש אחר וישאה האיש האחרון

וכתב לה ספר כריתת וצתן בידה ושלחה מבינתו
או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה
לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב
לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי
תועבה הוא לפני יהוה ולא תחטא את הארץ אשר
יהוה אלהיך צתן לך צחלה

כי יקח איש אשה חדשה לא ישא בשבא ולא יעבר
עליו לכל דבר זקי יהיה לביתו שנה אחת ושמוח
את אשתו אשר לקח לא יחבל רחים ורכב כי
נפש הוא חבל

כי ימנא איש זנב נפש מאחזיו מבני ישראל
והתעמר בו ומכרו ומת הגזב ההוא ובערת הרע
מקרבוך השמר בנגע הצרעת

לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם
הכהנים הלוים כאשר צויתם תשמרו לעשות
זכור את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך
בשאתכם ממצרים

כי תשה ברעך משאת מאומה לא תבא אל
ביתו לעבט עבטו בחזק תעמד והאיש אשר
אתה נשה בו ישא אליך את העבוט החושה
ואם איש עמי הוא לא תשכב בעבטו השב
תשיב לו את העבוט כבוא השמש ושכב
בשלמתו וברכך ולך תהיה שדקה לפני יהוה
אלהיך לא תעשק שכיר עמי

ואביון מאחזיק או מצרך אשר בארצך בשעריך
ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עמי
הוא ואכילי הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך
אל יהוה והיה בך חטא

כי ימותו אבות על בנים ובנים לא ימותו על אבות
איש בחטאו ימותו

כי תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה
וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך
משם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר
הזה כי תקצר קצירך בשדך

ושכחת שמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר
ליתום ולא למנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך

בכל מעשה ידיך כי תחבט
זיתך לא תפאר אחריך לגר ליתום ולא למנה
יהיה כי תבצר כרמך לא תעולל אחריך לגר
ליתום ולא למנה יהיה וזכרת כי עבד היית בארץ
מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר
הזה כי יהיה ריב ביך אנשים

וּבָגֵשׁוּ אֶל הַמִּשְׁפָּט וּשְׁפָטוּם וְהִשְׁדִּיקוּ אֶת הַיַּדְיָק
וְהִרְשִׁיעוּ אֶת הַרְשָׁעָה וְהָיָה אִם בֶּן הַכּוֹת הַרְשָׁעָה
וְהַפִּילוּ הַשְּׁפָט וְהִכְהוּ לַפְּעִי כַּדִּי רִשְׁעָתוֹ בַּמִּסְפָּר
אֲרַבְעִים יִכְּלוּ לֹא יִסִּיף פֶּן יִסִּיף לַהֲכֹתוֹ עַל אֱלֹהֵי
מִכָּה רַבָּה וְזָקְלָה אַחֲרָיִךְ לַעֲנִיךְ לֹא תִחַסֵּם שׁוֹר
בַּדִּישׁוֹ

כִּי יֵשְׁבוּ
אֲחִים יִחַדּוּ וּמֵת אֶחָד מֵהֶם וּבֶן אִיִּן לוֹ לֹא תִהְיֶה
אִשָּׁת הַמֵּת הַזֹּוֹנָה לְאִישׁ אֲרַ יִבְמָה יֵבֵא עָלֶיהָ
וּלְקַחְזָהּ לוֹ לְאִשָּׁה וְיִבְמָה וְהָיָה הַבְּכוֹר אֲשֶׁר
תֵּלֵד יִקּוּם עָלָיִךְ שֵׁם אֲחִיו הַמֵּת וְלֹא יִמָּחֶה שְׁמוֹ
מִיִּשְׂרָאֵל וְאִם לֹא יִזְכָּרְךָ הָאִישׁ לְקַחְזָה אֶת יִבְמָתוֹ
וְעָלְתָה יִבְמָתוֹ הַשְּׁעָרָה אֶל הַזְּהָקִים וְאָמְרָה מֵאֵן
יִבְמֵי לַזְּהָקִים לֹא אֲחִיו שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל לֹא אֵבֶה יִבְמֵי
וְקָרְאוּ לוֹ זְהָקֵי עֵירוֹ וְדָבְרוּ אֵלָיו וְעָמַד וְאָמַר
לֹא זִכְרָתִי לְקַחְזָתָהּ וְנִשְׁעָה יִבְמָתוֹ אֵלָיו לַעֲנִי
הַזְּהָקִים וְחִלְשָׁה נַעֲלוּ מֵעַל רַגְלֹו וִירָקָה בַּפְּעִי
וְעָלְתָה וְאָמְרָה כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִבְמָה
אֶת בֵּית אֲחִיו וְזָקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל בֵּית חִלּוּץ
הַנֶּעֱלָל

כִּי יֵשְׁבוּ אֲנָשִׁים יִחַדּוּ
אִישׁ וְאֲחִיו וְקָרְבָּה אִשָּׁת הָאֶחָד לְהַצִּיל אֶת אִשָּׁה

מִיַּד מִכָּהוּ וּשְׁלֹחָה יָדָהּ וְהַחֲזִיקָהּ בַּמַּבְשִׁי וְקִשְׁתָּהּ
אֶת כַּפָּה לֹא תִזְוֹס עֵינֶיךָ
יְהִיָּה לְךָ בְּכִיסֶךָ אֲבִן וְאֲבִן גְּדוֹלָה וְקִטְלָה לֹא
יְהִיָּה לְךָ בְּבֵיתֶךָ אִיפָה וְאִיפָה גְּדוֹלָה וְקִטְלָה אֲבִן
שְׁלֹמָה וְשֹׁדֵק יְהִיָּה לְךָ אִיפָה שְׁלֹמָה וְשֹׁדֵק יְהִיָּה
לְךָ לְמַעַן יֵאָרִיכוּ יָמֶיךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר יְהוּה
אֱלֹהֶיךָ זָתָן לְךָ כִּי תִוָּעֵבֶת יְהוּה אֱלֹהֶיךָ כֹּל עֲשֵׂה
אֱלֹהֵי כֹל עֲשֵׂה עוֹל

זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עֲשֵׂה לְךָ עֲמֹלֶךָ בְּדֶרֶךְ בִּשְׂאֵתֶכֶם
מִמַּשְׁרִים אֲשֶׁר קָרַךְ בְּדֶרֶךְ וַיִּזְעַב בְּךָ כֹּל הַזֹּוֹנֵי שְׁלֵמִים
אֲחֲרֶיךָ וְאֵתָה עֵינֶיךָ וְנִעַץ וְלֹא יֵרָא אֱלֹהִים וְהָיָה בְּהַלְחִיץ
יְהוּה אֱלֹהֶיךָ לְךָ מִכָּל אֲיִבֶיךָ מִסְבִּיב בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר
יְהוּה אֱלֹהֶיךָ זָתָן לְךָ גְּדוֹלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחַזֵּה אֶת זְכוֹר
עֲמֹלֶךָ מִתְחַזֵּה הַשְּׁמִים לֹא תִשְׁכַּח

וְהָיָה כִּי תִבּוֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוּה אֱלֹהֶיךָ זָתָן
לְךָ גְּדוֹלָה וִירִשְׁתָּהּ וַיִּשְׁבֹּת בָּהּ וּלְקַחְזָהּ מִרְאִשִׁית
כָּל פְּרֵי הָאָדָמָה אֲשֶׁר תִּבְיֵא מֵאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוּה
אֱלֹהֶיךָ זָתָן לְךָ וְשָׂמַת בְּטָלָה וְהִלְכַת אֶל הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְזֹר יְהוּה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁכְן שְׁמוֹ שֵׁם וּבָאֵת
אֶל הַכְּהֵן אֲשֶׁר יְהִיָּה בַּיּוֹמִים הָהֵם וְאָמְרַת אֵלָיו
הַגְּדִיתִי הַיּוֹם לַיהוּה אֱלֹהֶיךָ כִּי בָאתִי אֶל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר צִשְׁבַּע יְהוּה לְאֵבְתֵינוּ לָתֵת לָנוּ וּלְקַחְזָהּ כְּהֵן

הטנא מידך והניחו לפני מבוז יהוה אלהיך ועצית
ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד
מצרימה ויגר שם במתי מעש ויהי שם לגוי גדול
עצום ורב וירעו אתנו המצרים ויעצונו ויתנו עלינו
עבודה קשה וצעק אל יהוה אלהי אבותינו וישמע
יהוה את קולנו וירא את עלינו ואת עמלנו ואת
לחצנו ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרע
זטויה ובמרא גדל ובאותות ובמפתים ויבאנו אל
המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת
חלב ודבש ועתה הגה הבאתי את ראשית פרי
האדמה אשר נתתה לי יהוה והעזתו לפני יהוה
אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך ושמוחת בכל
הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה
והלוי והגר אשר בקרבך

כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה
השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום
ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבועו ואמרת לפני
יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתי
ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר
צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי לא
אכלתי באגי ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא
נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי
ככל אשר צויתני השקיפה ממעון קדשך מן
השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה
אשר נתתה לנו כאשר צשבעת לאבותינו ארץ
זבת חלב ודבש

היום הזה יהוה אלהיך מצוך לעשות את החקים האלה
ואת המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל לבבך
ובכל צפושך את יהוה האמרת היום להיות לך
לאלהים וללכת בדרכיו ולשמור חקיו ומצותיו
ומשפטיו ולשמע בקלו ויהוה האמירך היום
להיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל
מצותיו ולחתך עליון על כל הגוים אשר עשה
לתהלה ולשם ולתפארת ולהיותך עם קדש
ליהוה אלהיך כאשר דבר

ויצו משה וחקני ישראל את העם לאמר שמר
את כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום
והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים
גדלות ושדת אתם בשיד וכתבת עליהן את כל
דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבא אל
הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב

ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך והיה
בעברכם את הירדן תקימו את האבנים האלה
אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדת
אותם בשיר ובגית שם מצבוח ליהוה אלהיך מצבוח
אבנים לא תניף עליהם ברזל אבנים שלמות תבנה
את מצבוח יהוה אלהיך והעלית עלי עולת ליהוה
אלהיך וזבחת שלמים ואכלת שם ושמוחת לפני
יהוה אלהיך וכתבת על האבנים את כל דברי
התורה הזאת באר היטב וידבר

משה והכהנים הלויים אל כל ישראל לאמר הסכת
ושמע ישראל היום הנה צהיית לעם ליהוה אלהיך
ושמעית בקול יהוה אלהיך ועשית את מצותו ואת
זקיו אשר אנכי מצוך היום ויצו

משה את העם ביום ההוא לאמר אלה יעמדו
לברך את העם על הר גרזים בעברכם את הירדן
שמועון ולוי והודה ויששכר ויוסף ובנימין ואלה
יעמדו על הקללה בהר עיבל ראובן גד אשר
וזבולן דן ונפתלי ועזו הלויים ואמרו אל כל איש
ישראל קול רם ארור

האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה
מעשה ידי זרש ושם בסתר ועצו כל העם ואמרו
אמן ארור מקלה אביו ואמו ואמר

כל העם אמן ארור מסיג גבול רעהו
ואמר כל העם אמן ארור משגה
עור בדרך ואמר כל העם אמן ארור

מטה משפט גר יתום ואלמנה ואמר כל העם אמן
ארור שכב עם אשת אביו כי גלה כסף אביו ואמר
כל העם אמן ארור שכב עם כל

בהמה ואמר כל העם אמן ארור
שכב עם אחותו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם
אמן ארור שכב עם חתנתו ואמר

כל העם אמן ארור מכה רעהו
בסתר ואמר כל העם אמן ארור
לקח שחד להכות צפש דם זקי ואמר כל העם

אמן ארור אשר לא יקים
את דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל
העם אמן

והיה אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר
לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום
ונתן יהוה אלהיך עליון על כל גוי הארץ
ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגך כי תשמע
בקול יהוה אלהיך ברוך אתה בעיר ובירוק

אתה בשדה ברוך פרי בטעך ופרי אדמתך ופרי
בהמתך שגור אלפיך ועשתרות צאנך ברוך
טעמך ומשאתך ברוך אתה בבאך וברוך אתה
בשאתך יתן יהוה את איביך הקמים עליך גגפים
לפניך בדרך אחזר יצאו אלך ובשבעה דרכים
יזוסו לפניך יצו יהוה אתך את הברכה באסמך
ובכל משלח ידך וברכך בארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך יקימך יהוה לו לעם קדוש
כאשר גשבע לך כי תשמר את מצות יהוה
אלהיך והלכת בדרכיו וראו כל עמי הארץ
כי שם יהוה נקרא עליך וראו ממך והותרך
יהוה לטובה בפרי בטעך ובפרי בהמתך ובפרי
אדמתך על האדמה אשר גשבע יהוה לאבותיך
לתת לך יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את
השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל
מעשה ידך והלוית גוים רבים ואתה לא תלוה
ונתן יהוה לראש ולא לזנב והיית רח למעלה
ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה
אלהיך אשר אנכי מצוך היום לשמר ולעשות
ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה אתכם
היום ימין ושמאל ללכת אחרי אלהים אזורים
לעבדם

והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר
לעשות את כל מצותיו וזקתיו אשר אנכי מצוך
היום ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך
ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה ארור
טעמך ומשאתך ארור פרי בטעך ופרי אדמתך
שגור אלפיך ועשתרת צאנך ארור אתה בבאך
וארור אתה בשאתך ישלח יהוה בך את המארה
את המהומה ואת המגערת בכל משלח ידך
אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר
מפני רע מעלליך אשר עזבתני ידבק יהוה בך
את הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר
אתה בא שמה לרשתה יכנה יהוה בשחפת
ובקדחת ובדלקת ובחרזר ובחרב ובשדפון
ובירקון ורדפון עד אבדך והיו שמך אשר על
ראשך גזשת והארץ אשר תחזיתך ברול יתן
יהוה את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד
עליך עד השמדך יתן יהוה גגף לפני איביך
בדרך אחזר תצא אליו ובשבעה דרכים תזוס
לפניו והיית לזשוע לכל ממלכות הארץ והייתה
גבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ

פשיך
אנכי מ
הוא לא
ויקחה
הוא לא

ואיך מחזירי יככה יהוה בשחזיך מצרים ובעפלים
ובגרב ובחזרס אשר לא תוכל להרפא יככה
יהוה בשגעון ובעורון ובתמהון לבב והיית
ממשש בצהרים כאשר ימשש העור באפלה
ולא תצליח את דרכיך והיית אך עשוק וגזול
כל הימים ואיך מושיע אשה תארש ואיש אחר
ישלטה בית תבנה ולא תשב בו כרם תטע ולא
תחללנו שורך טבוזח לעיניך ולא תאכל ממנו
זמורך גזול מלפניך ולא ישוב לך שאגך שתנות
לאיביך ואיך לך מושיע בניך ובנותיך נתנים
לעם אחר ועיניך ראות וכלות אליהם כל היום
ואיך לאל ידך פרי אדמתך וכל יגיעך יאכל
עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק ורשוק כל
הימים והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה
יככה יהוה בשחזיך רע על הברכים ועל השקים
אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך
יוכך יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך
אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתך ועבדת
שם אלהים אחרים עץ ואבן והיית לשמה
למשל ולשליטה בכל העמים אשר ישהגך יהוה
שמה זרע רב תושא השדה ומעט תאסף כי
יחסלנו הארבה כרמים תטע ועבדת ויין לא
תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התלעת זיתים
יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך כי ישל
זיתך בגים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו
בשבי כל עשך ופרי אדמתך ירש השלשל הגר
אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה
תרד מטה מטה הוא ילך ואתה לא תלונו הוא
יהיה לראש ואתה תהיה לזנב ובאו עליך כל
הקללות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך
כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו
וזקתיו אשר שוך והיו בך לאות ולמופת ובזרעך
עד עולם תחזת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך
בשמחה ובשוב לבב מרב כל ועבדת את איביך
אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובשמה ובעירם
ובחסר כל וזתן על ברזל על שארך עד
השמידו אתך ישא יהוה עליך גוי מרחק מקשה
האריך כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא תשמע
לשנו גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער
לא יזן ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד
השמדך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש ויצהר
שגר אלפיק ועשתרת שאגך עד האבידו אתך

והוצר לך בכל שעריך עד רדת חמתך הגבהה
והבצרות אשר אתה בטוח בהן בכל ארצך והוצר
לך בכל שעריך בכל ארצך אשר נתן יהוה
אלהיך לך ואכלת פרי בטחך בשר בניך ובנותיך
אשר נתן לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר
ישיק לך איבך האיש הרך בך והעניג מאד תרע
עליו באזיו ובאשת זיקו וביתר בניו אשר יותיר
מתת לאחזר מהם מבשר בניו אשר יאכל מבלי
השאיר לו כל במצור ובמצוק אשר ישיק לך
איבך בכל שעריך הרכה בך והעניגה אשר לא
נסתה כף רגלה היגע על הארץ מהתעניג ומרך תרע
עלנה באיש זיקה ובבנה ובבתה ובשליטה היוצת
מבין רגליה ובבניה אשר תלד כי תאכלם בחסר
כל בסתר במצור ובמצוק אשר ישיק לך איבך
בשעריך אם לא תשמור לעשות את כל דברי
התורה הזאת הכתבים בספר הזה ליראה את
השם הזכבד והצורא הזה את יהוה אלהיך והפלא
יהוה את מכתך ואת מכות ארעך מכות גדלות
וזאמנות וחלים רעים וזאמנים והשיב בך את כל
מדוה מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך גם
כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה
הזאת יעלם יהוה עליך עד השמדך וזשאתם
במתי מעט תזזת אשר הייתם ככוכבי השמים
לרב כי לא שבעת בקול יהוה אלהיך והיה
כאשר שיש יהוה עליכם להיטיב אתכם ולהרבות
אתכם כן ישיש יהוה עליכם להאביד אתכם
ולהשמיד אתכם וזסזתם מעל האדמה אשר
אתה בא שמה לרשתה והפישך יהוה בכל העמים
מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם אלהים
אחרים אשר לא ידעת אתה ואבותיך עץ ואבן
ובגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה כנוזל לכף רגלך
ונתן יהוה לך שם לב רגז וכליון עינים ודאבון
נפש והיו חייך תלאים לך מנגד ופוזדת לילה
ויומם ולא תאמין בחיך בבקר תאמר מי יתן ערב
ובערב תאמר מי יתן בקר מפוזר לבבך אשר
תפוזר וממראה עיניך אשר תראה והשיבך יהוה
מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא תסיף
עוד לראתה והתמכרתם שם לאיבך לעבדים
ולשפוזות ואין קנה
דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכרות
את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר
כרת אתם בחרב

ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם אתם
ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ
מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו המסות
הגדלת אשר ראו עיניך האתת והמפתים הגדלים
ההם ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות
ואזנים לשמע עד היום הזה ואוכלך אתכם ארבעים
שנה במדבר לא בלו שלמתיכם מעליכם וצילך
לא בלתה מעל רגלך לחם לא אכלתם ויין
ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה
אלהיכם ותבאו אל המקום הזה ויציא סיחון מלך
חשבון ועוג מלך הבשן לקראתו למלחמה
ונכם ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובני
ולגדי ולחזי שבט המזשי ושמתם את דברי
הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את
כל אשר תעשו

אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם
ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש
ישראל טפכם נשיכם ודרך אשר בקרב מזחין
מחטב ענין עד שאב מימך לעברך בברית
יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת
עמך היום למען הקים אתך היום לו לעם והוא
יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע
לאבתך לאברהם לישחק וליעקב ולא אתכם
לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה
הזאת כי את אשר ישלחו פה עמנו עמד היום
לפני יהוה אלהינו ואת אשר אלנו פה עמנו היום
כי אתם ידעתם את אשר ישלחו בארץ מצרים
ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם
ותראו את שקושיהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף
וזהב אשר עמהם פן יש בכנס איש או אשה או
משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם
יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם
פן יש בכנס שרש פרה ראש ולענה והיה בשמעו
את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר
שלום יהיה לי כי בשררות לבי אלך למען ספות
הרוה את השמאה לא יאבה יהוה סלח לו כי אז
יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבושה בו
כל האלה הכתובה בספר הזה ומזה יהוה את
שמו מתחת השמים והבדילו יהוה לרעה מכל
שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר
התורה הזה ואמר הדור האחרון בליכם אשר
יקומו מאזריכם והזכרי אשר יבא מארץ רחוקה

וראו את מכות הארץ ההוא ואת תזלאתה אשר
זללה יהיה בה גפרית ומלח שרפה כל ארצה
לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב
כמהפכת סדם ועמרה אדמה ושבים אשר הפך
יהיה באפו ובחמתו ואמרו כל הגוים על מה עשה
יהיה ככה לארץ הזאת מה זרי האף הגדול הזה
ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבותם
אשר כרת עמם בהושילו אתם מארץ מצרים
וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם
אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם ויזר אף
יהיה בארץ ההוא להביא עליה את כל הקללה
הכתובה בספר הזה ויתשם יהוה מעל אדמתם
באף ובחמה ובהקצף גדול וישלכם אל ארץ
אחרת כיום הזה הנסתרת ליהוה אלהינו והתגלת
לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי

התורה הזאת

והיה כי יבאו

עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר
ציתי לפיך והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר
הדיחך יהוה אלהיך שמה ושבת עד יהוה אלהיך
ושמעת בקלו ככל אשר אנכי מצוך היום אתה
ובניך בכל לבבך ובכל נפשך ושב יהוה אלהיך
את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים
אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה אם יהיה צדוך
בקשה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם
יקחך והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו
אבותיך וירשתה והיטבך והרבך מאבותיך ומל
יהוה אלהיך את לבבך ואת לבבך זרעך לאהבה
את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען
חיך ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על
איבך ועל שגאיך אשר רדפוך ואתה תשוב
ושמעת בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר
אנכי מצוך היום והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה
ידך בפרי בטןך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך
לטובה כי ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר
עשית על אבותיך כי תשמע בקול יהוה אלהיך
לשמור מצותיו וזקתיו הכתובה בספר התורה
הזה כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל
נפשך

כי המשוה הזאת אשר
אנכי מצוך היום לא תפלא את הוא ממך ולא רחקה
הוא לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה
ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה ולא מעבר לים
הוא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו

וישמעו אתה ונעשנה כי קרוב אליך הדבר מאד
בפיך ובלבבך לעשותו
נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת
המוות ואת הרע אשר אנכי מצוך היום לאהבה
את יהוה אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו
וזקתיו ומשפטיו וחייית ורביית וברכך יהוה
אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה
ואם יפנה לבבך ולא תשמע ונדחת והשתחית
לאלהים אחרים ועבדתם הגדתי לכם היום
כי אבד האבדון לא תאריכון ימים על האדמה
אשר אתה עבר את הירדן לבוא שמה לרשתה
הגדתי לכם היום את השמים ואת הארץ החיים
והמוות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת
בחיים למען תחיה אתה וירעך לאהבה את
יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא
חייך וארך ימיו לשבת על האדמה אשר נשבע
יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לית
להם

וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל
ישראל ויאמר אלהם בן מאה ועשרים שנה
אנכי היום לא אוכל עוד לשאת ולבוא ויהוה
אמר אלי לא תעבר את הירדן הזה יהוה אלהיך
הוא עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה
מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר
דבר יהוה ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיוון
ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר השמיד אתם
ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה
אשר צויתי אתכם וזקו ואמנו אל תיראו ואל
תערצו מפניהם כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמך
לא ירפך ולא יעזבך ויקרא

משה ליהושע ויאמר אלי ליעני כל ישראל
זקו ואמן כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ
אשר נשבע יהוה לאבותם ליתת להם ואתה
תנחילנה אותם ויהוה הוא ההלך לפניך הוא
יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא
תחזת ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל
הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה
ואל כל זקני ישראל ויצו משה אותם לאמר
מקץ שבע שנים במעד שנת השמיטה בוזג
הסכות בבוא כל ישראל לראות את פני יהוה
אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה
הזאת נגד כל ישראל באזניהם הקהל את העם

האנשים והנשים והטף וצרך אשר בשערך למען
ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה אלהיכם
ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת
ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה
את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים
על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה
לרשתה

ויאמר יהוה אל משה הן קרבו ימך למות קרא
את יהושע והתישב באהל מועד ואצלו ילך
משה ויהושע ותישב באהל מועד וירא יהוה
באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח
האהל ויאמר יהוה אל משה הן שכב עם
אבותי וקם העם הזה וצנה אחרי אלתי נכר הארץ
אשר הוא בא שמה בקרבו ועצבתי והפר את
בריתי אשר כרתי אתו וזרה אפי בו ביום ההוא
ועצבתי והסתרת פני מהם והיה לאכל ומצאנו
רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כי
אין אלתי בקרבי משאוני הרעות האלה ואני
הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה
אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים ועתה
כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני
ישראל שימה בפיהם למען תהיה לי השירה
הזאת לזכר בבני ישראל כי אני אלו אל האדמה
אשר נשבבתי לאבותי וצבת חלב ודבש ואכל
ושבב ודשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום
ונאצוני והפר את בריתי והיה כי תמצאך אתו
רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפני
לעד כי לא תשכח מפי דרעו כי ידעתי את ישרי
אשר הוא עשה היום בטרום אני אלו אל הארץ
אשר נשבבתי וכתב משה את השירה הזאת
ביום ההוא וילמדה את בני ישראל וישו את
יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא
את בני ישראל אל הארץ אשר נשבבתי להם
ואני אהיה עמך ויהי ככלות משה לכתב את
דברי התורה הזאת על ספר עד תמו וישו משה
את הכתובים נשא ארון ברית יהוה לאמר להקח
את ספר התורה הזה ושמחתם אתו מצד ארון
ברית יהוה אלהיכם והיה שם בך לעד כי אנכי
ידעתי את מריך ואת ערפך הקשה הן בעיני
חיי עמכם היום ממרים היתם עם יהוה ואף כי
אחרי מותי הקהילו אלי את כל אקני שבטיכם
ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה

ואעידה גם את השמים ואת הארץ כי ידעתי
אחרי מותי כי השחזת תשחזתון וסרתם מן
הדרך אשר צויתני אתכם וקראת אתכם הרעה
באחריית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה
להכעיסו במעשה ידיכם וידבר משה באצני כל
קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם

האזינו השמים ואדברה
יערף כמטר לקוזי
כשעירם עלי דשא
כי שם יהוה אקרא
הצור תמים פעלך
אל אמונה ואין עול
שחזת לו לא בני מומם
ה ליהוה תגמלו זאת
הנוא הוא אביך קצך
זכר ימות עולם
שאל אביך ויגדך
בהגזל עליון גוים
ישב גבלות עמים
כי חלק יהוה עמו
ימשאהו בארץ מדבר
יסבבגדו יבוגגדו
כגשר יעיר קצו
יפרש כנפיו יקחזו
יהוה בדר יצאזו
ירכבהו על במות ארץ
וינקהו דבש מסלע
חמאת בקר וחלב זאן
ואילים בני בשן ועתודים
ודם ענב תשתה חמר
שמצת עבית כשית
ויגבל צור ישערתו
בתועבת יכעיסדו
אלהים לא ידעום
לא שערום אבותיכם
ותשכח אל מזללך
מכעס בני ובגדתי
אראה מה אחרייתם
בנים לא אמך גם
כעסני בהבליהם
בני גבל אכעיסם

ותשמע הארץ אמרי פי
תזל כטל אמרתי
וכרביבים עלי עשב
הבו גדל נא להינו
כי כל דרכיו משפט
שדיק וישר הוא
דור עקש ופתלתל
עם גבל ולא חכם
הוא עשך וכגנך
בני שנות דר ודך
זקצך ויאמרו לך
בהפרידו בני אדם
למספר בני ישראל
יעקב זבל גזלתו
ובתהו יכל ישמך
ישרצו כאישון עינו
על גזליו ירזף
ישאהו על אברתו
ואין עמו אל זכר
ויאכל תנובת שדי
וישמך מזלמיש צור
עם חלב כרם
עם חלב כליות חטה
וישמך ישרון ובעט
ויטש אלוה עשהו
יקגאזו בחרים
יבחו לשדים לא אלה
חדשים מקרב באו
צור ילדך דגשי
ורא יהוה ויעאץ
ויאמר אסתירה פני מגם
כי דור תהפכת המה
הם קטגוני בלא אל
ואני אקגיאם בלא עם
כי אש קדחה באפי

והיקד עַד שְׁאוּל תּוֹחֵת
וּתְלֵהֶם מוֹסְדֵי הָרִים
זַעֲזֵי אֲכַלְדָּא בַם
וּקְטַב מִרְיָהוּ
עִם חֲמַת זְחָלִי עֶפֶר
וּמִזְדָּרִים אֵימִדָּה
יִזְקֶה עִם אִישׁ שִׁיבָה
אֲשֶׁר בִּיטָה מֵאֲנֹשׁ זָכָרִם
פֶּן יִזְכְּרוּ שְׂרֵימוֹ
וְכֹל יִהְיֶה פֶּעַל כָּל זֹאת
וְאִין בָּהֶם תְּבוּזָה
יִבְטְוּ לְאֲזָרֵיהֶם
וְשִׁנִּים יִצְטוּ רַבְבָּה
וַיְהוּה דְהַסְגִּירָם
וְאֵיבִיטוּ פְּכִיכִים
וּמִשְׁדָּמַת עֶמְרָה
אֲשֶׁר כָּלַת מִרְרַת לָמוֹ
וְרֵאשׁ פְּתִילִים אֲכָר
זֹדְתוֹם בְּאֲשֶׁר דִּי
לַעֲתָת תְּמוּטָה רַגְלָם
וְזַעֲזַע עֲתִידַת לָמוֹ
וְעַל עֲבָדֵי יִתְנַזְּזוּם
וְאִפְסַ עֲשׂוֹר וְעִזּוֹב
עוֹר — זָסִיּוּ בּוֹ
יִשְׁדָּמּוּ יִין זָסִיכֶם
יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה
וְאִין אֲלֵהִים עֲמָדֵי
מִזְשֵׁתֵי וְאֵלֵי אֲרֵפָה
כִּי אֲשֶׁר אֵל שְׁמַיִם יְדִי
אִם שְׁנִיתִי בְּרַת חֲרָבִי
אֲשִׁיב זָקִים לְשָׂרֵי
אֲשֶׁרִי חֲזֵי מָדָם
מָדָם זָלָל וְשִׁבִיָּה
זֶרֶעֲנִי גִיִּם עִמּוֹ
וְזָקִים יִשִּׁיב לְשָׂרֵי

וּתֹאכַל אֲרֶץ וּיְבַלְהֵה
אֲסֵפָה עֲלֵימוֹ רֵשׁוֹת
מִזֵּי רַעֲב וּלְחֻמֵי רֵשֶׁף
וְשִׁין בְּהִמַּת אֲשֶׁר לֹחַ בַּם
מִזְזִין תִּשְׁכַּל חֲרָב
גַּם בַּחֹר גַּם בְּתוֹלָה
אֲמַרְתִּי אֲפֹאֲדֵהֶם
לֹכְלֵי כֶּסֶס אֹיֵב אֲגִיר
פֶּן יֹאמְרוּ יִדְעוּ רַמְיָה
כִּי גֵי אֲבָד עֲשׂוֹת הַמָּה
לוֹ חֲכָמוֹ יִשְׁכִּילוּ זֹאת
אֵיכָה יִרְדֹּף אֲחִיד אֶלְפָה
אִם כֹּלֵי כִי שׂוֹרִם מִכָּרִם
כִּי לֹא כִשְׂוֹרֵי שׂוֹרִם
כִּי מִגֶּפֶן סָדָם גִּפְעָם
עֲנַבְמוֹ עֲנַבֵּי רֹשֶׁה
חֲמַת דְּתַנְעִלִים יִעַם
הַלֵּא הוּא כְּמִס עֲמָדֵי
כִּי זָקִים וְשִׁכָּלִם
כִּי קָרוֹב יוֹם אֵיזָם
כִּי יִזְיִן יִהְיֶה עִמּוֹ
כִּי יִרְאֶה כִּי אֲכַלֵּת יָד
וְאֲמַר אֵי אֲלֵהֵימוֹ
אֲשֶׁר חָלַב בְּחֵימוֹ יֹאכְלוּ
יִקְבּוּ וְיִעָזְרוּ כֶּם
רֵא עֲתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא
אֲנִי אֲמִידָה וְאֲחִידָה
וְאִין מִיָּדִי מִשִּׁיב
וְאֲמַרְתִּי חִי אֲלֵכִי לְעֵלָם
וְתֹאחֲזֵה בְּמִשְׁפַּטֵּי יְדֵי
וְכִלְמִשְׁנֵי אֲשֶׁרִי
וְחֲרָבִי תֹאכַל בְּשָׂר
מִרְאֵשׁ פְּרִעוֹת אֹיֵב
כִּי דָם עֲבָדֵי יִקּוּם
וּכְפָר אֲדַמְתּוּ עִמּוֹ

וּבֹא מִשְׁהָ וּיְדַבֵּר אֶת כָּל דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּאֲזַי הַעֵם
הוּא וְהוֹשֵׁעַ בֶּן גּוֹן וְכָל מִשְׁהָ לְדַבֵּר אֶת כָּל הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֵל כָּל יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שִׁימוּ לְבַבְכֶם לְכָל
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנִי מְסַיֵּד בְּכֶם הַיּוֹם אֲשֶׁר הִצַּלְתִּים אֶת
בְּלִיכֶם לְשֹׁמֵר לְעֲשׂוֹת אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת כִּי לֹא
דָּבָר רַק הוּא מִכֶּם כִּי הוּא חַיִּיכֶם וּבְדַבֵּר הַזֶּה תֹּאמְרוּ

151
27
17214

ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן
שמה לרשתה

וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה
לאמר עלה אל הר העברים הזה הר צבו
אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה
את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל
לאחזה ומת בהר אשר אתה עלה שמה
והאסף אל עמיו כאשר מת אהרן אחיך
בהר ההר ויאסף אל עמיו על אשר מעלתם
בי בתוך בני ישראל במי מריבת קדש
מדבר צן על אשר לא קדשתם אותי בתוך
בני ישראל כי מנגד תראה את הארץ ושמה
לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני
ישראל

וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים
את בני ישראל לפני מותו ויאמר יהוה מסיני
בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה
מרבבת קדש מימינו אשדת למו אף חזב
עמים כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא
מדברתיך תורה צוה לנו משה מורשה קהלת
יעקב ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם
יחזד שבטי ישראל יחי ראובן ואל ימת ויהי
מתיו מספר

ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו
ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה
וללוי אמר תמיו ואוריו לאיש חסידך אשר
נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה האמר
לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר
ואת בנו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך
יגשרו יורו משפטיו ליעקב ותורתך לישראל
ישימו קטורה באפך וככיל על מזבוחך ברוך יהוה
זכילו ופעל ידיו תרצה מזבח מתנים קמיו
ומשגאיו מן יקומיו

אמר ידיד יהוה ישכך לבטח עליו חזק עליו כל
היום ובין כתפיו ישכך וליוסף
אמר מברכת יהוה ארצו ממגד שמים מטל
ומתהום רבצת תזזת וממגד תבואת שמש
וממגד גרש ירחים ומראש הררי קדם וממגד
גבעות עולם וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני
סנה תבואתה לראש יוסף ולקדקד גזיר אחיו
בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרני בהם
עמים יגזז יחדו אפסי ארץ והם רבבות אפרים

והם אלפי מנשה
שמואל ויבולן בצאתך ויששכר באהלך עמים הר
יקראו שם יבולן ויבולן צדק כי שפע ימים יצקו
ושפני טמוני חול
ולבולן אמר

אמר ברוך מרזיב גד כלביא שכן וטרף זרוע
אף קדקד וירא ראשית לו כי שם חלקת מזחקה
ספון ויתא ראשי עם צדקת יהוה עשה ומשפטיו
עם ישראל ולדן

אמר דן גור אריה יצק מן הבשן ולצפתלי אמר
צפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום
ירשה ולאשר אמר

ברוך מבנים אשר יהי רצוני אזדיו וטבל בשמן
רגלו ברזל וצחשת מצעלך וכימיר דבאך איך כאל
ישרון רכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים מענה
אלהי קדם ומתחזת זרעת עולם ויגרש מפניך אויב
ויאמר השמד וישכן ישראל בטח בדה עין יעקב
אל ארץ דגן ותירוש אף שמוי יערפו טל אשריך
ישראל מי כמוך עם צושע ביהוה מגן עזרך
ואשר חרב גאותך ויכזשו איביר לך ואתה על
במותימו תדרך ויעל משה

מערכת מואב אל הר גבו ראש הפסגה אשר
על פני ירדן ויראהו יהוה את כל הארץ את
הגלעד עד דן ואת כל צפתלי ואת ארץ אפרים
ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון
ואת הנגב ואת הכנרת בקעת ירדן עיר התמרים
עד שער ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר

צשבעתי לאברהם ליעזק וליעקב לאמר לארעך
אתננה הראיתך בעיניך ושמה לא תעבר וימת
שם משה עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה
ויקבר אתו בגי בארץ מואב מול בית פעור ולא
ידע איש את קברתו עד היום הזה ומשה בן
מאה ועשרים שנה במתו לא כהתה עינו ולא גס
לזה ויבכו בני ישראל את משה בערב מואב
שלושים יום ויתמו ימי בני אבל משה ויהושע בן
נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו
וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה
את משה ולא הם גביא עוד בישראל כמשה
אשר ידעו יהוה פנים אכ פנים לכך האתת
והמופתים אשר שכלחו יהוה לעשות בארץ
מצרים כפרעה ולכך עבדיו ולכך ארצו ולכך
היד החזקה ולכך המורא הגדול אשר עשה
משה לעיני ככ ישראל